

له بابەتییکی نیکارکیشیدا که رهنه گۆزه یان گولدان یان قاپنیک سیو
بیت؟

چەند ماندووبوویت، خۆزگا پەنجەرەکت بکردایەتەوه و سەرت
ببردایە دەرەوه و هاوارت بکردایە؛ له هەموو شتیک ماندووبوویت... یان
دەرە دلی خۆت بکردایە تا دلت رحەت دەبوو، خۆ هیچ نەبی من گویم
لی دەبوو.

بونیا مانیکی بی شوناس چ بابەتی نیکارکیشان، ژنانی بی شایان چ
بەژنبوون، ژنبوون خۆی لەخۆیدا شانازییه، دەبیت پیاو دروست بکەن،
تا جلی پاسەوانییان لەبەر دەکرد یان شاپوایان دەکردە سەر و
لەسەری کۆڵانەکاندا باج و سەرانیان دەسەند، یان نا، دەبنە قەساب و
مەڕیک دەکەن بەقولابی بەردەم دووکانەکیاندا و چرایەک لەسەر
دوگەکی دادەگیرسێن. چاویان بەملو لادا دەگیرن لە ژیر عەبای ئەم
ژنەوه بۆ سنگی ئەو ژن، یان دەیاننوانی خەنەبگرنە ریشیان و بەرەمل و
ئۆستورلاب^(*) و قاپ و کاسە و ئاو و ئیسقانهوه، له گۆشەیه کدا
دادەنیشتن نوشتە نووسی بکەن، کتیبی دوعاکەیان لەسەر بەرمانیکی
یەزدانی بکەنەوه و تالعی گەراوەکان ببینن. چ گالته جاپیه که بونیا م
بەخترەشی ئەوانی ترەوه نان بخوات و هیچیشی لەدەست نەیت بۆیان،

(*) ئۆستورلاب: ئەم وشەیه له بنه پەتدا یۆنانییه و بەمانای تەرازووی
ئەستێرەکان دیت، بەو ئامێرە دەوتریت که له سەدەکانی پێشوو و
سەرەتای فەلەکناسیدا بۆ پێوانی دوروی هەسارەکان و دیاریکردنی دەمی
سپێدە و خۆراواو بوون و دەیان کاری تری ئەستێرناسی بەکار دەهات،
دواتر به هاوکاری هەندیک کەرەستە ی تر جادووگەر و نوشتەنووسەکان
بۆ مەبەستی تایبەتی خۆیان بەکاریان دەهێنا. و

نا ئەوان نەياندەتوانى كەسى تر بن جگە لەوێى كە هەن، مەرۆڤگەلێكى
بى نرخ كە بۆ هەر هاوجىگەيىيەك تاوانىكيان لە دەست دىت.

وێك ئەوێى عەشقت لەگەڵ مردووێكدا كەردبىت، يان تاوانىكت
كەردبىت، سزايەكى سەختى دەدايتەو، دىلى بوويت، دلت خەريكبوو
پەڕى دەردەكرد بۆى، هەر كە بىرت دەكەوتەو، مەرگىت ئارەزوو دەكرد.

وتت "چ سەرپۆشێكى ناسكە.. جوان بووى"

"جوان؟ مەگەر جوان نىم؟ گىلە پىاو نازانىت قسە بكەيت"

"من خۆ هېچم نەوتوو، ويستم بلىم...."

"زۆر باشە.. كە نازانى قسە بكەيت، دەمت مەكەرەو.. بلى مندا لتر
ديارى.."

"داواى لىبووردن دەكەم"

"بۆ ئىنسان شتى قۆر دەلێت و داواى لىبووردن دەكات؟"

"حەوسەلەتم نىيە.. هەستە برۆ دەرهو"

"تۆ برۆرە دەرهو، من حەوسەلەتم نىيە.. ئىستا ميانم دىت، شوپىن
نىيە دەمەوێت بىهێنمە ئێره"

"مەبەستت پىاوى ترە؟"

"ئە.. لەسەرى مەرۆ"

دەستىت گرت بەزۆر هەلىسىنىت و بىكەيتە دەرهو، بەلام بى سوود
بوو، سەيرىكى كەردىت و ئەوەندە جوپىن و قسەى ناخۆشى پى وتى كە
بەرتدا.

وتت "تۆ چىت لە گيانى من دەوێت؟"

"ھېچ"

"كەواتە برۇ"

"شۈيىنم نىيە"

"بچۇ بۇ گۇرۇستانىكى تر.. چوزانم.. برۇ بۇ جەھەنەم"

"كەس وەك تۇ مىھرىبان نىيە، بۇ ھەركىۋى دەردۇم، دۇم مەيلى تۇ
دەكات، رى دەگرم و دىمەۋە لاي تۇ، بەلام ھېچ كاتىك خۇشم
نەۋىستۈۋىت، ئەمەم بە راستىيە و بىر دەكەمەۋە كە"

"بەلام من خۇشم دەۋىت"

"دەبمەيەنە.. بەلەن دەدەم ھەرجى بىلىي بەگۈيت دەكەم، قاچەكانت لە
تەشتىك ئاۋى گەرم دەنىم و مەساۋىيان دەكەم.. دەتتۇرم و وشكت
دەكەمەۋە، چىشتت بۇ لى دەنىم.. دەم بەمۇدەل كە ھەرچۈنىك ھەز
دەكەيت وئەنەم بكىشى، تەنەت ئامادەم بەيانى ھەتا ئىۋارۋى وەك
پەيكەرۋىك لە بەردەمتدا بکەۋمە سەرچۆك، بەس لەم دەربەدەرىيە رزگارم
بکە، ماندوۋىۋوم ئەۋەندە لە باۋەشى پىاۋى جۇراۋجۇردا كىنگلەم دا،
ھەريەكەيان بۇنىكىيان ھەيە، ھەريەكەيان ئەخلاقىكى سەيرى ھەيە، بەلام
تۇ مىھرىبانى، لە ھەموۋىيان جىاۋازى. ھەز دەكەم مۇردم ھەبىت، مندالم
ببىت، ئەۋجا مەمك لە دەمى بنىم و بەدەستەكانم ھىۋاش ھىۋاش
نەۋازشى بکەم تا دەنۋىت و پاشان بىم بۇ لاي تۇ"

بەپەنجە مىھرىبانەكانى بناگۈيى تۇى نەۋازش دەكرد، سەرتى
دەخستە سەر پانى و ھىندە ناۋچەۋان و ژىر چاۋتى نەۋازش دەكرد، كە
بىرت چوۋەۋە چرچى كەۋتوۋەتە ناۋچەۋان و ژىر چاۋ و دەۋرى لىۋانت..
لاجانگ و چەند تالۋىك لە سىمىلت سىپى بوۋوبو ئىتر كارت تەۋاۋ.. ھەموۋ

روژیک بری تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ی خۆت زیاد ده‌که‌یت، ئەو کۆپیکارییه‌ی که ده‌یکه‌یت هەر به‌شی تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت ده‌کات، هێور هێور ده‌چیته‌ خه‌و و کاتیک چاوت کرده‌وه شه‌و بوو من روژیتبووم، له‌سه‌ر رانی ئەو نوستیوویت و سه‌یری چاوه‌ ره‌شه‌ بریقه‌داره‌کانیت ده‌کرد منت له‌ بیر چووبوووه‌؟

نا ... من چووبوومه‌ سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر، سه‌رم به‌ جامه‌که‌یه‌وه‌ نوساندبوو له‌ زوڵمه‌تی بێ کۆتاییم ده‌روانی، چه‌مه‌دانیه‌یک به‌لای سه‌رمه‌وه‌ بوو که دلمی ده‌گوشی.. پیاویک؛ کاتیک که من خۆم ته‌سلیم کردبوو، ئەو دارونه‌داری خۆی دۆراندبوو، به‌لام ئایا ئەمه‌ قوماڕ بوو؟ ئایا ئەو قوماڕچی بوو؟ وه‌ من براوه‌ی ئەم یارییه‌ بووم؟ بونیامیکی به‌خته‌ره‌ش که ته‌رمی پارچه‌ پارچه‌ کراوی مه‌عشوکه‌ی له‌ چه‌مه‌دانیه‌ی نابیت و بێ ئەوه‌ی که خۆی بیه‌وێت یان بزانیته‌، بۆ شوێنیکێ نادیا‌ری ده‌برد، ئەمه‌ش ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه‌ی که شه‌هامه‌تی خۆکوشتنی نه‌بوو، خۆی دابوو ده‌ست ئەم حاله‌. تۆ ئەمه‌ ناو ده‌نیی ژیا‌ن؟ که هه‌ریه‌که‌ له‌ ئیمه‌ ته‌رمی که‌سی‌کمان ناوه‌ به‌شانمانه‌وه‌ و به‌ شه‌مه‌نه‌فه‌ریک به‌ره‌و شوێنیکێ نادیا‌ر ده‌روژین که نه‌ سه‌ره‌تای ده‌زانی‌ن و نه‌ کۆتایی...؟ دلمان به‌وه‌ خۆشه‌ که زیندووین.

چه‌ند په‌ریه‌یک که له‌ به‌رچاومدا ئازادانه‌ سه‌ما ده‌که‌ن بێ خه‌یاڵ و وا هه‌ست ده‌که‌م که هه‌ر نایان بینم، چه‌ند به‌لای شته‌هایه‌کی گرینگدا تێ ده‌په‌رم و وا ده‌زانم هه‌ر هه‌یج نه‌بووه‌، چه‌ند له‌ تیشکه‌ ئالتوونیه‌کانی خۆر نیگا ده‌که‌م که‌چی وا بیر ده‌که‌مه‌وه‌ که خۆر هه‌رگیز تیشکی ئالتوونی په‌خش نه‌کردوه‌. چه‌ند به‌ بوون بێ باکم، ئیمه‌ توانای دیا‌ریکردنمان نییه‌، نازانی‌ن هه‌لبژێرین.. نا ئیمه‌ هه‌لنا‌بژێرین، ئیمه‌

هه لېږتړاوین، هه لېږتړاوین که تهرمی نازیزیک بنیین به شانمانه وه و له پرسهیدا نارفق و فرمیسک بریښین، نه گهرنا بۆ کاتیک په نام بۆ مالی نهو بردوو له بهرامبه ریدا، له حزوریدا له سهه چرپاکه ی راکشام، دیواری سهنگین و سیای خه نهیده هیشت نهو ببینم؟ بۆ کاتیک له باوه شمدا بوو جهسته ی له رزیوی به گه رانیکی مندا لانه، به گه رانیکی سۆزاوی دایکانه ی من، خۆی له مندا گرمۆله دهکردوو دهیویست بۆ رحمی من، بۆ سکی من؛ شوینیک که لیوه ی هاتبوو بگه ریته وه. دلی له لیدان وهستا؟ ئایا نهو مندالی من بوو؟ ئایا دهیویست له خوینی رحمی مندا دابمرکیته وه و له په نای ئارامی مندا خۆی له سهختی و زبری روژگار بشاریته وه؟

هه موو دلته نگی و مه یله کانی من بۆ نهو تازه بوو، وهکو دایکیک که ههنگوینی خوینی خۆی به کۆرپه له که ی بدات، وهکو مهرگ که به هه موو توانایه وه دمچپته ویزه ی ئینسان و فاتیحانه هه موو کلاورۆژنه کانی ئومید دادمخات، وهکو عه شقه ی مهرگ له منه وه ئالابوو. رهنکه له بهر نه وه بووی که له دهست سهختی و زبری ژیان خۆی بشاریته وه، نازانم.

ته نیا نه وه دهزانم که نهو نیازه نه زهلی و نه به دییه هه مووانی جادوو کردبوو، نهو خۆشی جادوو کرابوو، چ رهنجیکی دهکیشا! دوو مانگ و چوار روژ بۆ منی، به منه وه گوزهراندبوو. له هیجرانیکی شادی هینه ر و ویسالیکی خه مه نه نگیزدا، له ته نیایی خۆیدا، له گه ل نازیزیک که من بووم، گاهی بووم و گاهی نه بووم.

تۆش ناشق بوو بووویت و من باش ده مزانی، خۆت ده تویست که نه مه وا نیشان نه دهیت، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هه موو گه ردیله ی وجودت نهوی بانگ ده کرد، هه میشه شتیکت لی که م بوو، خه یالت ده کرد

که دەبى بړى تلياک و مەشروبەکەت زىاد بکەيت، چ بى سوود بوو، هەرچەند زياتر ئەم ئەفيونە دەچووە گيانتهوہ ئەوہندەش نەشئەى کەيف هينەر، لۆچى زەحمەتى لە سىاما و دەرونتا زياتر نمایش دەکرد.

لە دورپانیکدا تيا مابوو، نەدەتوانى بەرگەى بگرى، نە عەشقىشيت بىر دەچووہوہ. تیکەلەيەک بوو لە عەشق و نەفرت، هەرچى لە تۇدا هەبوو وەک بەرق و با هەلہاتبوو، بەلام دلشيتى لەگەل خۆى بردبوو، و نکرديوہکت هەبوو، ئەوت چنگ نەدەخست. ئەوکاتەى کە دەتۆزىيەوہ پەشيمان و گۆل خواردوو لە جوولەى کيسەل ئاساى خۆرت دەروانى و رۆژ ئاوا نەدەبوو، شەوان چاوت لەسەر مانگ بوو، کە لەودىو پەنجەرەوہ لە شوينى خۆى نەدەجما بەيان بدات. هەر رتيەک دەرويشيتى بەو کۆتايى دەهات، لەگەل ئەوہى کە بەبىرت بى ئەگەر بەدریژايى ژيانت سووکايەتيەکت بيستبى، لەوت بيستووہ، ئەگەر گرياييتيت هەلبەت هەر ئەو گريانيوتى، ئەگەر سالہايەک کۆپىکاريت کردبیت و نەتوانيبیت کارىکى هونەرى دروست بکەيت، رەنگە لەبەرئەوہ بوويت؛ کە روخسارى مەعشوق لەلات تەجەللا نەبوو، هەرچيت دەکرد نەتەتوانى تابلۆيەکى بکيشى.

ئازارى هەبوو، ئارامى نەبوو، لە رپوہ کە دەگەيى وەکو کاغەزىکى سپى گرمۆلەى دەکردیت و پاشان دەروشت، هيندە لە گيليتى خۆت بەردەوام بوويت کە ناچار بوويت ئەو بکوژيت، بەلکو خۆتى لى پاک بکەيتەوہ، سەرئەنجام بەو کۆتاييە گەيشيت کە پارچە پارچەى بکەيت و لە دەستى رزگارت ببى. بەلام تىگەيشيت لە راستيدا زنجيرى گەردنت توندتر کردووەتەوہ. کە سەريت لى کردوہ، برۆ تیکە لاوەکانى و چاوہ کراوەکانى دەيانخواست هەلکى تريان بەدەيتى، بە لیوانیک کە لە

نیوان گریان و پیکه نیندا تیامابوو وهک بلّی دهیویست قسه بکات، یان به گوناوه کانی خوئی پّی بکه نیت، وهک ئه وهی خوئی لهو ژبانه بی مانایه ی خوئی ماندوو بوو بیت، به مهرگ پّی دهکهنی، به لام له ترس و ئازاردا به هه ناسه برکیتوه ده لایه وه و هه موو چه که ژنانه کانی خوئی خستبوه کار تا پیش بهم کوشتنه بگریت.

تۆ ئیتر نه تده بینی، ته نیا دهنگی سووکایه تی پیکردنیت ده بیست، له دلتا وت "له بهرئه وهی خویشم دهوینیت، ده تکوژم" به لام سهیر دوچار ی دودلییه کی فه لسه فی بوویت، که ده بوو رسته که ی خوئی تیدا راست بکه یته وه که؛ "نا.. له بهر ئه وه ده تکوژم، خویشم دهوینیت" ئیتر جیاوازی چی بوو؟ ریی ناشتی نه کرابوو وه تا ده ست له کوشتنی ئه وه لگریت، رۆژی سه د جار هیوای ده خواست که بریا تۆ بمردینایه و ئه وه به ئاسانی بتوانی میوانه کانی به ریته ئه وئ.

له دلی خوئا وت "بیرته؟" کیردی تیژی چیشته خانه که ته به گوشاری زیاتر له سه ر دهمار و پیستی ژیر ملیت دانا و خوین فیچقه ی کرد و په رییه سه ر شووشه ی چاویلکه که ته، دیسانه وه به رده وام بوو یته وه له کاره که ته، ئه وه نده کیرده که ته هیئا و برد تا سه ریت له لاشه ی جیا کرده وه و خوین فواره ی کرد، ده موچاوه شینه که ی سپی هه لگه راو ده توت ده گه رپته وه بۆ خه ونی پاکی منالی.. سیمای ئارام بوو بووه وه و که فه له ی ناوچاوانی و گۆناکانی نیشتنه وه.

ئا.. له ویدیو ئهم ده موچاوه ترسناکه وه وینه ی فریشته یه که بوو تا ئه وکاته ی نه تزانی بوو؟ چه ند جوان بوو، ئایا ده بوو دووباره زیندووی بکه یته وه؟ بۆ ساتیک هه رچی نه فره ت به رامبه ری هه بوو، وهک با رۆیی، بریا کار به مه نه گه یشتایه، بریا ئه وت دروست بکردایه ته وه، ئایا درۆیه

که دهنواری مروځ به رهه ندى مروځى شارستانی نزيك بکړي ته وه؟
 ئایا راسته که کاتيک ئادم مرد، ره زاله ته کانی شهيتان بردی و
 روحيشی خوا؟ باری ته علا.. هيچ ناخوشییه که له روخساری فریشته
 ئاسای ئوډا نه ده بینرا، ره که کانی ناوچاوانی که به هر لیدانیک
 د به نگی و که مژده بییان دوو باره ده کرده وه، ئیستا ئیتر ئارام بوو بوون،
 قزى پېچ پېچى رهشى له چه رچه ف و خویندا مانایه کی تازه بیان ددها،
 چاو بریقه داره کانی به بنمیچه که وه ه لواسی بوو بى نه وه ی که مؤره
 بکه ن یا پزیسکیکیان لیوه بیت، لیوه کانی .. ئو لیوه گوشتنه
 نیوه کراوانه ی که ده تگوت تازه له ماچیکی گهرم و دریژ ه لگیراوه و
 هیشتا تیر نه بووه، وهک خویمان مابوونه وه، نوشتایتیه وه و لیوه کانت نایه
 سهر لیوه کانی، بوی که م جار سهرمای ته زوو هیندری ئو گوشته نهرمه
 خستیتیه له رزه، نه تزانی چند چرکه یان چند ساعات به سهر
 لیوه کانی نه وه مایته وه و هه ست به سهرمایه کی سهر ده کرد، که
 له رزیکی وای لی هینا بوویت، که هیچ پیوه ندى به سهرمای ئم تهرمه
 سه هؤل کردووه نه بوو، بۆ ساتیک پیلوی چاوی چه پی له ریه کی کردو
 وه ستایه وه. سهری دهسته کانت کرد که چنگی کرد بوو به
 سه رچه فه که دا، هه ردو وکیانت له ئنیشکه وه لی کرده وه و دات به
 دیواره که دا، نینۆکه تیژه کانی دیواره که یان رووشاند و وه ستان. په نجه
 شاده ی دهستی راستی به ته وای نوشتابوو و په نجه ی ناوه راستی
 دهستی چه پی که نه گوستیله کی خاچی تیدا بوو ریگ و دریژ مابوو،
 قاچه کانیشت لیگ جیا کرده وه، چند جوان بوو دهوت په نجه گه وره ی
 له خه جاله تییه وه بووه به ئاو، سهری که میگ چه ماند بووه وه. رانه
 گه وره کانی که پیچرابوون له سه رچه فه سپییه که وه بریت و جیات

کرده‌وه. نیوهی لاشه بی سهره‌که‌ت که وهک په‌یکه‌ریکی به‌ردین دلۆبی
 خوین له دهماره‌کانییه‌وه ده‌پژا، له تابلۆیه‌کی تر دا نیگار کرد.
 قه‌له‌مه‌که‌ت دانا، جگه‌ره‌یه‌کت پی کرد، پینج تابلۆشت خستبووه لاه و
 بۆ ته‌ماشای جه‌سته‌ی پارچه‌ پارچه‌یان دانیشتی. ئایا به‌راست
 شیوه‌یه‌کی وه‌های هه‌بوو یا تۆ به‌م شیوه‌یه ئه‌وت کیشابوو؟ ئایا له
 کاته‌دا منت بیر که‌وته‌وه؟ ئیره‌یی نابهم، به‌لام ئایا مانای جوانیت زانی؟
 مژیکی قولت له جگه‌ره‌که‌ت دا و هه‌ستت کرد هیژیک تۆ بۆ لای
 هه‌زارپیشه‌که راکیشا، چه‌که‌مه‌جه‌کانت یه‌ک له دوا یه‌ک راکیشا،
 شته‌کانی ناویانت ئه‌مدیواودیو کرد تا سهره‌نجام ئه‌وه‌ی ده‌تویست
 دۆزیته‌وه، قه‌له‌مدانیک بوو که به‌رگی نیگاریکی نه‌ینی ئامیزی له‌سه‌ر
 بوو؛ له بیابانیکی بی کۆتاییدا پیره‌مێردیکی قه‌مبوور له ژیر دره‌ختیکی
 سه‌روودا دانیشتبوو، کچیکی جوانیش له به‌رده‌میدا چه‌میبوووه و
 به‌ده‌ستی راست گولیکی نیلۆفه‌ری شینی پیشکیش ده‌کرد. به
 پیکه‌نینینه مه‌ده‌هۆشانه و بی ئاده‌که‌ی که به‌سوچیکی لیویه‌وه وه‌ک
 په‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یی خوین وشک بوو، به‌لیوه‌ خونه‌ ئاسا نیوه
 کراوه‌کانییه‌وه، به‌قژی ره‌ش و ئالۆزای هه‌مان شیوه‌وه که له‌سه‌ر
 سه‌ری تۆپه‌لی به‌ستبوو، برۆی پیوه‌ست، چاوی ره‌ش، که له هه‌ر
 که‌سکی بروانیایه مه‌گه‌ر خوا بیزانیایه چی به‌سه‌ر ده‌هات. هه‌موو
 ئه‌وانه نیشه‌یه‌ی کچیکی ساسانی بوو که ده‌یگوت له ده‌ستی
 پیپه‌تییه‌کان هه‌له‌هاتوووه و بۆ په‌رده‌ی تابلۆ په‌نای بردوووه تا له ئه‌ماندا
 بمینی. ئه‌و دوو قومریه هه‌راسان و بچوکه‌ی سینه‌شی ئاماده‌ی
 هه‌له‌هاتن بوون بی‌ئه‌وه‌ی بالێکیان هه‌بیت بۆ فرین، پۆلی شمشیر
 به‌ده‌ست به‌شوین ئه‌ودا له کۆلانه چۆله‌کانی نیوه‌پۆدا، سمیل بابری،

راوشکارانه به چاوی کونپشکیانه وه دهتگوت عهرد کون دهکهن و
ئاسمان دهجه پیتن.

ئهی بۆ کوئی چوو؟ هیچ کەس لەو کۆلانه نەبوو، دیوار و بانیزهکان لەو
سوورەدی هەتاویدا بە هیواشی رەنگەکانیان ئارام ئارام بۆ سوور
دەگۆرا، دەنگەلێکی دووری تر و خەلکی شار بەگوئی دەگەیی، بەلام
کەس دیارنەبوو. دەنگێک وتی "منالی بەرگدروو، ئەستێرەکانی ئاسمان
چەندن؟"

"تالەکانی ئەسپی من چەندن؟"

"منالی بەرگدروو، ناوهریستی زەمین کوئی؟"

کەس وەلامی نەدایەوه، تەنیا دەنگی داکوتینی میخ بەزەویدا دەهاتە
گوئی، ئەو پێپەتییه شیرزانه عارەقیان دەرشت و تینو بە دواي کچیکدا
کە ئاسان خووی نەدەدا بە دەستهوه کەوتبونه پێ و نەفرەتیان لەو
رۆژگاری گەران و سۆراخە دەکرد، بێ ئەوهی زمانی کەس بزانی..

ئهی تف! ئەگەر ئەم زمانە وشکە ئاوی دەبوو مەگەر دلی بێرەحم
دریخی دەکرد؟

سەیریکی پەنجەرەکەت کرد، دنیا تاریک بووبوو، چەند سەعاتیک، یان
رەنگە چەند سائیک تیپەری بیت. ئایا ئەوه گرینگ نەبوو؟ گرینگ نەبوو
میژوو چەندە پیاوانی وا تینوی بەخۆیهوه بینیه؛ ئادەمانیک کە لەسەر
ئەم عەرزە گەرمە لیویان وەک لیوی ماسی دەیوت ئاو، لە تینیۆتیدا
وختەبوو بێن بەلادا و ئاوی دەریاکانیش سویر، جۆگە ئاوکیان
دەویست کە لە کەناریدا گۆلی نیلۆفەر روواییت.

پیاڵەت پر لە مەشروب و کرد و هەلت دا. ئایا حەزت نەکرد کەسێک

ئۆكۆردىيۇن بژەنى و بەئاوانىكى خەمگىن بچرىكىنى «ئەى رۆزگارى نەخش و نىگاران، ئەى دلى خەوتوو، ئەى خەوى شىرىن...» ئەوى ترى چى بوو؟ بىرم نەماو، لە زەيندا وتم " دىت پىكەو قسە بکەين؟"

سەرت بەرن کردەو من نەبووم، رۆشتبووم و دەنگى شەمنەفەر دووردور هاته گوى، هەرچەندە دورتر دەكەوتمەو زياتر يادى تۆ دلمى تەنگ دەکرد و هەناسەمى قەپات، وەكو ئەشكىك كە هەرگىز نەتوانم لە چاوانمەو بۆت برىژم، لە گۆشەى زىندا بووى و دلۆپەت كرد. وەكو بوغزىك كە لە قورگدا مابوو، ئاوا مايتەو... ئەى رۆزگارى نەخش و نىگاران!

پياو نابيناكەى تەنىشت دەرگەى قاووخانەى فیردەوسىيت لە بیره؟ پالى دەدا بە دیوارەكەو و ئۆكۆردىيۇنى دەژەنى، جارجار كەسىك ئەسكەناسىكى دەخستە گیرفانىيەو. قیافەيت بىر دىتەو؟ شىوہى لە كەس نەدەچو لە خوئى نەبى، چاویلکەيەكى رەشى لە چاو دەکرد كە سەرى لووتى بەزەحمەت لە ژىرىيەو دەبىنرا، شىوہەكى بازارى هەبوو، غەبغەدار، سەرى ماش و برنجى، قژى لوول و شانە كراو، پاك و خاوين، كاتىك كە لىوہ سوورەكەى دەجولاً ئىتر بونىام تى دەگەى كە دەيەوئىت بچرىكىنى «ئەى رۆزگارى نەخش و نىگاران» چاكەت و پانتۆلەكەى هەمىشە رەساسى بوو، قۆچەكانى داخراو، وىقارى پياوئىكى هەبوو كە سەرەتا من ترسام ئەگەر پارەيەك بخەمە گیرفانىيەو، دەست لە ئۆكۆردىيۇنەكەى هەلگرى و چاویلکەكەى داکەنى و بەشىوہەك سەيرم بكات كە يانى، كارىكى باشت نەكرد.

"بوره بەرژ... چەند جوان دەبژەنيت، كاتىك كە تۆى لى نەبىت ئىمە شتىكمان ون کردو، دەنگ و سەداى ئەم شەقامە بى تۆ ھەر قسەى

قۆرە، دەزانیت؟ من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم.. یانی ھەموومان" بۆ نەمدەتوانی قسە بەکەم و لە کاتی سەرکەوتن بە قادرمەکاندا ھەلدەنوتام، ھەمیشە بەمجۆرە کاتیک بونیام لەسەر خۆی نەبیت ھەلدەنوتی، جانتاکە ی لای دەکەوێت و ھەرچی تێدا یە ھەلدەپێژیت. چ مەرگم بوو کە وا دەترسام دووبارە ئەم ئاھەنگە بوەستین، بەرھەرووم بیت، پەلم بگرێ و جانتاکەم بداتەو دەست و تاسەر و قادرمەکانەو ھەم بگەھینێ و بیرسی "خۆ ھیچت لای نەھاتوو؟"

بۆ وا سەیرم لای بەسەرھاتبوو، زۆر بێ تاقەت بووم بۆی، بەدەنم ئازاری دەھات، ئێسقانەکانم لە گشت لایەکەو ھاواریان دەکرد و ئەژنۆم دەلەرزێ، کە چوومە قاووخانە کە دیسانەو ئەو لەوێ نەبوو، قورسایێ دنیا کەوتە سەرشانم و ریتی ھەناسەمی قەپات کرد، بۆ ساتیک لەو ناوھەراستەدا سەرگەردان بووم، نەمزانی بۆ لەوێ وەستاوم، بۆچی ھاتووم و چیم دەوێت و چ مەرگم بوو؟

چوومە شوینە ھەمیشەییەکی خۆم و لای پەنجەرەکەو دانیشتم، بەلام ھیچم بانگ نەکرد، جگەرەیکم پێ کرد و دلم سپارد بە ئۆکوردیۆنەکە. جیگە ی من لە کوۆتایی قاووخانەکەدا لە شوینیکی لاپەنادا بوو، پالم دەدایە و بە دیوارەو و ھەموو قاووخانەکەم دەخستە ژێر چاووھە. بەلام ئێستا نەمدەویست سەیری ھیچ شتیک بەکەم، دەمویت گۆی لەو مۆسیقایە بگرم و لە خۆم بپرسم کە ئایا ئەویش بیر لە من دەکاتەو؟ ئەسلەن منی لە یادە؟ چەند جارێک سەلامم لای کرد، کلۆمەکی بەرز دەکردەو و دەنوشتایەو و بەپێژەو زەردەییەکی دەگرت، ئایا لەگەڵ ھەموو کەسیکدا ھەروابوو یان تەنیا بۆ من ریزی دەنواد؟ تۆ لە بیرتە چاوی دەبیریە من و بەدەستی چەپ یان راست یاری بە سمیلی

دهکرد، بئ خهيال و رحهت منى دهخسته ژېر ئو نىگيانهئى و دهيتواندمهوه، خوښى به زهردهخه نه بههكى نهئى ئاميزهوه بؤ پهروهردگارى من درودى دهنارد.

گارسونېك كه كراسيكي سهوزى له بهردابوو له منى پرسى كه هيچم دهوئت، من گوتم نا، دواتر سئ پياو هاننه سهر ميژكهكم، دووانيان مهست بوو، يهكيكيان قزبژيک بوو.

"دهبيت زور ببوريت.. هال.. ههلبهت جهنابت شاعيريت"

مژيكي خهستم له جگه رهكهكم دابوو، دووكهلهكهئى له قورگما پهنگى خواردهوه، سهيرم دهکرد، لاواز و دريژ و بئ جورم، كاكولئ هينابوويه سهراچاوى، دووكهلهكهكم كرد به سهروچاويدا و ههنگاوېك بؤ دواوه له تريكي دا، به لام نهيدهتوانى هاوسهنگى خوئى رابگريت، به ملاولادا دهكهوت. عارهقيان له شوئى تر دمخواردهوه و دههاتنه قاوهخانهئى "فيرهدهوسى" يان قاوهخانهئى "نادرى" قاوهيهكيشى بكن بهسهردا.

قز بژكهيان كورسييهكى راكيشا و لهسهرى دانېشت، ددانهكانى دهستكرد بوون و كاتيک بهچاوه شينهكانى تئى دهروانيم، ههستم دهکرد سهيرى دوو ههلماتى شووشه دهكهكم، وتى "زور ههز دهكهكم گويم له شيعرهكانى تو بيت" روو بهههرسيكيان وتم "من ئههلى شيعر نيم.. ئههلى نيگارى سهربهركى قهلهمدانم"

"نه مگوت جهماعهت؟ من دهمزانى ئههه پتوهندى بهميرزا قهلهمدانهوه ههيه"

"زن چؤن جگهره دهكيشيت"

"من دهيكيشم" و ناوچهوانم دابهيهكدا، سييهميان لوتويكى قهوس و

قژیکى لووسى هه‌بوو، مژى هه‌په‌مه‌کى له جگه‌ره‌که‌ى دهدا و واده‌هاته
پیش چاو له دووانه‌که‌ى تریان هه‌رامزاده‌تر بیت، به‌دهست ئاماژه‌ى بۆ
کورسیه خالییه‌که‌ى ئه‌و کرد و وتی "من هه‌زم له‌و پیشانه‌ نییه که
کوژتایییه‌که‌یان "کیش" بیت"
وتم "مه‌به‌ستت؟"

"ویستم بیرسم له‌و جه‌نابى نیگارکیشه هیچ هه‌لده‌کړئ؟"
نهم‌توانی به‌ربه‌خۆم بگرم، به‌رى دهستم کیشا به‌ می‌زکه‌دا و
هه‌ستم "هیچ پتوه‌ندییه‌کى به‌ تۆوه نییه"
"بۆ ده‌یکه‌یت به‌هه‌را؟"
"ده‌مانه‌ویت بزانی‌ت تامى چۆن بوو؟"
"هه‌ر ئه‌وه‌نده" هه‌رسیکیان پیکه‌نین.
بۆنى شیرینی دیت،

ده‌مویست به‌جانتاکه‌م وه‌ها بکیشم به‌ده‌موچاوی ئه‌و
سه‌رسه‌ریه‌یانه‌دا، که په‌رچه‌مى بنوسی‌نم به‌ناوچه‌وانییه‌وه، ده‌مویست
بلی‌م قور به‌سه‌رتان، له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئیمه به‌م حاله‌وه شانازی
نه‌ته‌وايه‌تیمان نییه؛ هه‌ستى هه‌ره‌وه‌زیتان نییه، مروڤه‌کان به‌مروڤ
نابین، له‌برى کار به‌تاله لى دده‌ن و له به‌یانیه‌وه تا ئیوارى چه‌نه
ده‌ده‌ن.

په‌جالى خه‌سیوانه، ناپیاوانه، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن بۆ جییه‌ک نییه
داکۆکى له مافه‌کانتان بکات؟ بۆ چوار که‌ستان ناتوانیت پیکه‌وه
هه‌لبکات؟ بۆ هه‌رکه‌سه‌یک دیت یه‌کسه‌ر به‌ئاسانى ده‌چیته‌ می‌شکته‌وه،
قور به‌سه‌رتان، که‌چى ته‌نیا وتم "په‌جاله‌کان، بیده‌نگ" قیژاندم و به

ههردوو دهست گۆنیهکانم گرت تا دهنگی خۆم نهبیستم، گرم گرتبوو، بۆ چرکهیهک ههستم کرد یهکیک لهوان له دواوه زنجیرهکهی کردمهوه کراسه رهشهکههه کهوته خوارهوه و من رووتبوومهوه.

نهمزانی چهند زهمهه تپهپهپی، تهنیا بیرمه که دهستهکانم لهسهه یهک له پرووی مهکهکانم دانابوو، رووت له بهرامبهه ئهوهه موو شمشیر بهدهسته وهستاابووم، قاقایان لێ دهاو من ئهه جارهم رێی دهربازبوونم نهبوو کۆمهلێک له میشکما دهستیان بۆم رادهوهشاند، دهموچاویان دیار نهبوو.

وهکو بالۆنیک سووک بووم و له بیکیشی زهمهه ندا رۆدهچووم، وهکو بلاییت دنیا وهک میزهلانیک واییت و چووپیته مهکو، من له کاتیکدا چنگم بهپهتیکی ئاشکراوه کردبوو تیکهلاو له رهنگهکانی سوور و سپی جی دهمام، بۆرهی مانگا دههات، زایهلهی دهنگی کارمهاندانی پزشکی دادوهی، دهنگی کهسانیکی تیکهلوپیکههه که من ههچیانم نهدهبینی، دهنگی زهنگی تهلهفۆنیک له سالانی دواتردا؛ گوشیهکههه ههگرت و گوتم "فهرموو"

"سلاو"

"سلاو له تۆش"

"ببوره چهند سالیته؟"

پیش ئهوهی وهلامی بدهمهوه پرسی که ناوم چیهه؟ ههوسهلهه نهبوو وتم "کویت لێ داوه؟" یهک ژمارهی بهههله وت، گوشیهکههه دانایهوه، دووباره زهنگ لێ درایهوه، گوشیهکههه ههگرت و گوتم "فهرموو"

وتی "چ دهنگیکه!"

وتم "ئىشت بەكى ھەيە؟"

وتى "ببوره ئىره كوئىيە؟"

وتم "پزىشكى دادوهرى"

گوشىيەكەي دانايەو، ئەو شلەزا و من بەئارامىيەكى تەواوھە بىرم
لە رابردو دەكردەو و بۆ قاوھخانەي فیردەوسى گەرامەو، قاقای
پیرەمئردىكى قەمبور دەھات و ئەوان لە دەورم كۆ بووبونەو، لە ناو
ئەو ژاوەژاوە غەریبەدا تەنیا ژنەفتم كەسێك ووتى "تۆش چوویتە ریزی
مردووانەو" بوغزم كردبوو لئوھكانم دەلەرزى و سەرم داخست، بەلكو
گولێ نیلۆفەر بچنم و پێشكێشى پیرەمئردى قەمبورى بكەم، بەلام كە
سەرم بەرز كردەو ئەو سێ پیاوھ رۆشتبون، پیاویكى تر لە بەردەمدا
راوھستابوو كە چەندین جار بینیبووم، لەگەڵ ئەو شاعیرە بالابەرزەدا
دەھات و ئازارى بە مێروولە نەدەگەیاندا. چاوەكانى رېپۆقى كردبوو
شتەھایەكى لە رەفتارى ئەو شاعیرە بالابەرزەي تێدابوو، ئەوھى كە قۆلى
ھەلدەكردو ئارەقاوى و لەرزىو، بەچاوەكانى لێم دەپاراپەوھە كە سرنج
رۆبەكەمە رەگە ھەلماوساوەكانىيەو، بە گریانەوھە وتم "من ئەھلى شیعەر
نیم.. ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانم" چاكەتەكەي خۆى داكەند و
داى بەمندا، دانیشتم سەیرىكى دەوروپەرم كرد، تا بزانم كى سەیرى
كردووم، دواتر ئەو پیاوھ وتى كە خەرىكى كارى خۆيانن، ھىچ نەبووھ..
چى بووھ؟ لێكەھەلە تێگەيشتنێك بوو تەواو.. ئەرئ.. ھەر ئەوھى كە وتم،
ھەلە لى تێگەيشتنێكى بچووك.

كراسەكەم لەبەر كردەوھە و ئەو پیاوھ زنجیرەكەي بۆ داخستەوھە،
چاكەتەكەي لە شانم لى كردەوھە بانگى قاوھى كرد، وتم "بریا مەشروبم
بخواردایە" گارسۆنەكە بۆ من قاوھى ھێنا، پیاوھكە لە گیرفانى

جانتا که یدا شووشه یه کی دهره ینا و فنجان که می لئ پړکرد، وتی "تا ئیستا عاره قه به قاوه وه خوار دوه ته وه؟" من وتم "نا" نه وهی له فنجان که دا بوو فرم کرد، سیگار یکم پی کرد، پشتی دهستم دهگه ست و ده مویست قسه بکه م، لئ گریان فرسه تی نه ددا، وتی "به بروای من وا قورس مه یگره، به و شیوه یه نییه که ئیوه ده فهرموون، نه سلنه مه فهرموون" دهستی کرد به گیرفانی به رباخه لیدا، پوستر یکی دهره ینا و نیشانی دام، فوټوئی نه و شاعیره بالابه رزه ی پیوه چه سکر بوو، له سه ری نوو سرا بوو «انا لله و انا الیه راجعون»، وتی "به بروای من دنیا قیمه تی نه م په یقانه ی نییه" پوستره که ی چوار قه کردو له گیرفانی ناپوه، وتی "توبی خوا مه گری، من شاعیرم، چه ساسم زور، ناتوانم بتبینم که تو نه شک بریژیست" وتی "حه یف نییه تو نه م قسانه ده که یت... نا... وا مه فهرموو" وتی "به بروای من چه سته وهک بلووره، جوانیشی هه زار ماشا لالا... به لای که مه وه ره حمیک به من بکه"

نه متوانی قسه بکه م، فرمیسه که کانم سری و فنجان خالییه که م به گارسونه که نیشان دا تا دانه یه کی که به ینیت، به لام دلم شتیکی تری دهویست، شتیکی که من له م حال ته دابری و له گول و گولزاردا نو قمم بکات، تفت و سویرییه که له ده ماره کانمدا بکه پړی و من بو دنیای پووچی ببات، نزیکي مهرگ، تا به رده رگه ی ده سشوییه که ی قاوه خانه ی فیردهوسی، به لام قفلئ دهرگه که سووربوو، وه ستام تا که سیک که له ویبوو بپته دهره وه، روانیمه باخچه ی پشت قاوه خانه که، پشلییه که له ژیر سیبهری دارقوخی که دا به چه که کانی ده لیسایه وه، له ولاتر مندا لیک له سه ر سندوقیک دانیشتبوو سه وزه ی پاک ده کرد، هه موو ئیسقانه کانم هاواریان ده کرد و ده مارم خیرا خیرا لیبی ددا، چه ند ته قه یه کم له

دەرگه که دا، پیره میړدیکي پاک و تهمیز له کاتیکا دهسته کانی به ده سمالیکي سپي پاکه کړده وه، هاته دهره وه و من چوومه ژووری، به لام نیتر دهرگه که قفل نه کړد، له به ردهم ئاوینه که دا وه ستام، سرنجم پرکردو چه قانده ده مارم. سووتانیکي به وروژان له سهر رووی پیستم نیشته.

بونی شیرینی سووتاو ده هات.. وینه ی ئاوینه که که من بوو تاریک داهات، ژنیک له ناوه راستی نیکاری سهر که مؤله ی نیرگه له یه کی بلووری گورده دا، له سهر کورسییه کی دارین دانیشتبوو، له کاتیکدا پیاوه کان مژبان له نیرگه له که ده دا، بلقی ئاو به سهر له شیه وه دمخزاو ده چوو بؤ ئاسمان، چاوم تروکاند و دووباره سهیرم کړده وه، ژنی نیوه وووتی ناو تابلوکه سه مای ده کړد و پیاوه هسته کان شانیان دابووه سهر پشتیه کانیان، ده ستیک به جامی باده و ده ستیک له سهر ورگیان مه ده ووش و خه والو جار جار لییان ده روانی، یه کیک ره بابی ده ژهنی یه کیک ده فی لی دده دا، ئه و ژنه ی که سه مای ده کړد نه خوش بوو، حاله تیکي باشی نه بوو، ئایا له ئازاردا وا خوی ده پیچا یان به راستی ده یو یست سه ما بکات؟

سرنجی خالیم له ده مارم دهرکیشایه دهره وه، جی سووتانیک تیمدا به سړیه که و له سهر پیستمه وه نیشته، وینه ی ئاوینه که تاریک نه بوو، من چرچه نادیاره کانی پیستی دهموچاوم به ئاسانی ددی، ئایا ئه و ژنه من بووم یان که سیکی تر؟ ژنیک به چاوکی کز، شانیکي داکه وتوو و کورپه وه، دهسته یه که مووی سپی سهری له هردوو لای له چکه که یه وه هاتبووه دهره وه، ده ستیک به ئه ژن و دهسته که ی تری به که مریه وه، له تاو چ که سیک هاتبوو که داوینی سولتان بگریته و فیغان بکات؟

هاواری دهکرد، كه هه‌رچی دهیکیشم له‌دهست تۆ دهیکیشم.

به‌لوعه‌که‌م کرده‌وه و دهموچاوم شۆرد له ئاوینه‌م روانی، خۆم ناسی،
خه‌نده‌یه‌که‌م بۆ خۆم کرد، قاچاکانم هی‌واش دا به‌زه‌ویدا تا بزانی
مه‌حه‌که‌من، ئه‌وکاته ده‌نگی ون و دووری ئۆکوردیۆنم بیست و تیگه‌یشتیم
دنیا زۆر گهرمه، به‌قادرمه‌کاندا چوومه سه‌ره‌وه و خۆم گه‌يانده می‌زه‌که‌م
ئهو پیاوه هیشتا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، دانیشتیم و جگه‌ره‌یه‌که‌م
ئاگر دا.

وتی "خۆتان ساز کرد؟"

سه‌رم با‌دا، به‌لام نه‌ک به‌نیشانه‌ی به‌لّی، پاشان وتم "به‌لّی؟"

"پرسیم باشتی؟"

به‌ زۆره‌کی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌م کردوو با‌به‌ته‌که‌م گۆری "به‌لّی.. دهموچاوم
شۆرد، که‌میک فینک بوومه‌وه"

"ئێستا نا.. کاتی خۆی، ده‌بێت منیش برۆم دهموچاوێک بشۆم"

چ پێوه‌ندی به‌ منه‌وه هه‌یه، ئه‌سله‌ن تاقه‌تم لێی نه‌بوو، جگه‌ره‌که‌م
به‌نیوه‌ی خامۆش کرد و وتم "چه‌ند گهرمه"

«به‌بروای من، ده‌بێ بروای تۆش بپرسیم، مه‌یلت لێیه‌ بجینه مالی من،
زۆر دوورنیه‌ له‌ شه‌قامی "سیروس"».

"سیروس؟ هه‌مان ئهو شوینه‌ی که‌ دوینی پیاویک خۆی و چوار منداڵ
و ژنه‌که‌ی به‌به‌زین سووتاند؟ شاره‌زام.. یانی تا ئێستا نه‌پۆشیتووم،
وه‌لّی بیستم که‌ پیاویک خۆی و خیزانه‌که‌ی ئاگر تێ به‌رداوه"

فنجانه‌ قاومه‌که‌م به‌ره‌ورووی درێژ کرد تا که‌میکی بریژێ، دیسانه‌وه له
جانتاکه‌یدا شووشه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه و فنجانه‌که‌ی لێ پرکرد و وتی که‌

له گه‌ل قاوه‌دا حه‌شر ده‌كات، وتى "ئه‌مه‌ كۆنیاكه‌، به‌برواى من كۆنیاك و قاوه‌ پێكه‌وه‌ يانى تۆپ" فنجانى قاوه‌كه‌م په‌كینه‌ هه‌ل‌دا و گه‌رم بوومه‌وه‌. وتى "به‌رێكه‌وت وابوو به‌لێ، له‌سه‌رى كۆلانه‌كه‌ى ئێمه‌ بوو، ده‌زانى دوینی عه‌سر كه‌" هه‌ستام "زۆر سوپاسى لوتفت ده‌كه‌م من له‌وه‌ زیاتر زه‌حمه‌تتان ناخه‌مه‌به‌ر"

به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ سه‌یرێكى كرد "بۆ كوێ؟"

"دره‌نگمه‌"

عاجز و خه‌مبار ده‌هاته‌ پێش چاو، وه‌ك ئه‌وه‌ى له‌ مه‌جلیسیكى خه‌تمدا، خواردنیان دا‌بێته‌ هه‌موویان و ئه‌میان فه‌رامۆش كرد‌بێت، وتى "ئاخر ده‌زانى من شیعیریكم له‌وه‌سفى تۆدا هۆنیوه‌ته‌وه‌، كه‌ زۆر حه‌زم ده‌كرد بیه‌خوینمه‌وه‌ و سه‌رنج‌تانى له‌باره‌وه‌ بزانم، به‌برواى من زۆر زوو ده‌ته‌وێت برۆیت"

وتم "ئه‌گه‌ر به‌پێویستی ده‌زانیت شیعهره‌كه‌ت به‌خوینیته‌وه‌، باشه‌ بیه‌خوینه‌ره‌وه‌" په‌شۆكاوانه‌ به‌دواى شیعهره‌كه‌دا گه‌را، له‌م گیرفانه‌وه‌ بۆ ئه‌وگیرفان، له‌ گیرفانى به‌ر باخه‌له‌وه‌ بۆ گیرفانى لاته‌نیشت، گیرفانى دواوه‌، سه‌ره‌نجام دۆزییه‌وه‌، كاغه‌زێكى چوار قه‌ده‌كراوى كرده‌وه‌ و به‌ مژێكى قولى له‌ جگه‌ره‌كه‌یه‌وه‌ خویندییه‌وه‌:

"ده‌نك ده‌نكى هه‌نار"

تۆب‌وویت كه‌ له‌ زارمه‌وه‌ ده‌رژایت

كه‌وچك كه‌وچك ئێمه‌ سوور و ته‌ر‌تر ده‌كه‌یته‌وه‌

تۆب‌ووى به‌ نیگا

ئێمه‌ت

وتم "داواى لىبوردين دهكەم"

به پەشۆكاوييه وه وتى "هيشتا تهواو نه بووه"

"به لى، دهزانم" بۆ دوايه مين جار چاوم به ديوارهكان و جيگه خالييه كهى ئەودا گيترا و جانتاكەم هەلگرت، لە شوێنى خۆى هەستا و بەرى لى گرتەم، ئىستا هەستم بەكراسە رهشهكهى و ريشه نه تاشراوه كهى كرد، وتى "به راست هەواڵت هەيه كه هاوړيكهى ئيمه مرد؟"

"مرد؟ كام هاوړي ئيوه؟"

به دهست ئاماژهى بۆ گيرفانى بهر باخه لى كرد "ئوهى كه چۆن بلىم، بىرتان نيه؟ پۆسته رهكهى بهدار و ديواره وه هەيه"

بىرم بوو، ويستم بپرسم بۆ مرد، به لام وتم "هيچم بىرنايهت"

"به هه رحال، گه زانى گرت و مرد"

"خۆتان خۆش بن"

"بونياميكي گول بوو.. گول.. هه ميشه خه يالى ده كرد له چل سالىدا ده مړى و هه رواش بوو، مړۆقيكي زۆر باش بوو، به لام قسه نه ده چوو به گووييدا، ده چوو بهردهم دۆلابى پشت ساردكه رهوه بهرزهكان و له وى ته زريقى ده كرد، نامه ردهكان سرنجى پيسىيان لى دابوو، بى خوښبازى.. "يه كسه برووسكه يه كه به پشتما هات، وهك ئوهى منيان له ئاگرده ره هيتا بىت و له سه هۆليان هه لكيشا بىتم، گوتم "خوا لى خوشبىت، من ئيتر ده بىت برۆم"

وتى "ده ته وىت له گه لئا بىم؟"

"نه خير" خير له وى هاتمه ده رهوه و ئه سكه ناسكيكم خسته گيرفانى

ئەو موسیقارە نابینایەو، خۆم گەیانده شەقامەکه، حەزم دەکرد بەنیو
خەڵکەدا وەک وەرەقە یاری بەجۆرێک هەلگەڕیمەو که کەس هەست
نەکات چیم. عەسریکی گەرم بوو، قژم سەر شانەکانمی قورستر دەکرد،
پیاویک لە قەراخ شووستە ی جادەیهک چیچکە ی کردبوو، بە سەتلیکی
حەلەبی سوور شووستە ی بەردەم دووکانەکە ی ئاوەڕشتین دەکرد. من زۆر
گەرممبوو، حەزم دەکرد جەکانم دا بکەنم و خۆم بخەمە بەر ئەو ئاوە،
حەزم دەکرد سەرم لەو ئاوەدا نقوم بکەم و تاسەد بژمێرم، که چی تا
چلێش نەمدەتوانی، ئەگەر زۆریشیان لێ کردمایە.

ماشینیکی پانوپۆری رهش هۆرینی لێ دا و من گویم پێ نەدا، پیاویک
بەلامدا تێپەری و لە ژێر لیووەوتی "بووخۆم" من هەروەک ئەوەی
نەشمببستبیت، بەلام خەریک بوو سەرسام دەبووم. ئەم هەموو دوژمنە
هەیه و نەزمانیو؟ لە دنیا یە کدا دەژیم که هیچ پەنایەکم نییه، دنیا یە که
هیچ وێکچوونیکێ لە گەڵ کۆمەلگە ی مرۆفایەتی نییه، جێگە یە که
بێشە و درنده و من ناچار بووم بەرگە ی بگرم و بەترس و لەرزەو
بەژێدا برۆم، بەترسەو و بنوم و بەپەشیو ییەو رابیم، مەگەر چەندیک
دەژیام تا نیو زباتری تەمەنم لە پووچەڵکردنەو ی پلانی ئەوانی تردا
بەفیرۆ بەدم، بۆ کەس بەفریادم نەدەهات؟

بۆ ساتیک سەرم گێژی خوارد، بیرم کردەو، لە کوێ بووم و بۆ کوێ
دەڕۆم و لە کام زەماندا وەستاوم؟ نەمدەزانی بەردەوامیم لە رویشتن یان
بگەڕیمەو؟ بۆ کوێ بگەڕیمەو؟ بۆ شەمەندەفەرێک که لەتاریکیدا
بەخێرایییەکی سەرسوڕهێنەر دەڕۆی؟ بۆ قاوەخانە ی فیردەوسی؟ یان
بۆ مائی ئیو؟ تاسەتم دەکرد، گریی سەرپۆشی خەیاڵم توند کردەو و
بۆ مائی ئیو ریگەم گوێری، بەلام لەپەر ژنێک لە بەردەمدا هەلتوقی و

به‌ئاوازيكي تووړه وتی خوشكى. . وتم من نیم. . په‌شیمان بوومه‌وه و به‌همان ریډا که‌وتمه‌وه ری، گهرمام بوو چه‌زم ده‌کرد بیر له‌وه بکه‌مه‌وه، سی مانگ نا دوو مانگ و چوار روژ بوو که ئوم نه‌دیوو هیچ که‌س و هیچ شتیک جیی خالیی ئوی پر نه‌ده‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت روژگاری نه‌خش و نیگارانیس، ماوه‌یه‌ک بوو نه‌ده‌هاته قاوه‌خانه‌ی فیرده‌وس که‌س هه‌والیکی لږینه‌وو، هیچ شتیک بونی ئوی لی نه‌ده‌هات، ئایا له‌ من ره‌نجا بوو؟ قسه‌ی لی دابرییووم؟ ئایا ئیتر تاقه‌تی نه‌مابوو، وا خوی نیشان نه‌ده‌دا؟

من سالانیک به‌ر له‌ هاتنم بۆ ئهم دنیا‌یه، خۆم له‌ودا هه‌ست پی ده‌کرد، له‌ روحی ئودا، له‌ خوینی ئودا بووم، به‌ده‌ماره‌کانیدا ده‌رۆیستم و له‌ نیگایدا هه‌رده‌م نیشانه‌یه‌ک له‌ من بوونی هه‌بوو، کاتیک ده‌هاته خه‌ونی تووه‌ به‌روونی ده‌مدی که‌ ده‌ستی ده‌کاته گه‌ردنانه‌وه بۆ خالقی من دروود ده‌نیرئ. سه‌یری تابلۆکانی تو ده‌کات و به‌گالته‌وه ده‌یگوت ئاغای کۆپی ده‌وله، ئایا هه‌نوکه‌ له‌ یادتدا بووم؟ چه‌زم ده‌کرد یه‌ک جار، ته‌نیا جاریک ئو ببینم و سلای لی بکه‌م، له‌ به‌رده‌میدا به‌رپزه‌وه بوه‌ستم که‌ کلاره‌که‌ی له‌ سه‌ری دابگریت و بلیت هه‌وا چه‌ند بۆگه‌ن بووه، یا بۆ نمونه‌ تو ناوت چییه و چه‌ند سالی‌ت، ته‌نانه‌ت چه‌زم ده‌کرد به‌ تووړه‌یییه‌وه بلی "بۆ دیته ئهم قاوه‌خانه‌یه، له‌ کونجیکی ماله‌که‌تدا داکه‌وه و هاتوو سه‌ریکم دا " تا من بلیم " ئهم شه‌و دیت؟" ده‌یتوانی له‌ شتیکي تر تووړه‌ بییت و له‌ خولقه‌تی من گله‌یی بکات و به‌گرژییه‌وه بلی "بۆچی هاتویته ئهم دنیا‌یه‌وه؟" من بلیم "بۆ سه‌رلیتیکدانی تو" پاشتر بېم به‌دوکه‌ل و له‌ به‌رامبه‌ر ئو چاوپه‌ش و بریقه‌دارانه‌یدا هه‌لبیم. ئاره‌زووم بوو یه‌ک جار، ته‌نیا یه‌ک جار، چاوه‌کانی بدره‌وشیته‌وه و

زەردەخەنە لە روخساریدا نەخس بیهستی و بەمن بلیت "یاھو....
دیدارت بە قیامت"

بۆ بەدبەختبووم، بۆ ھەرگیز پێی نەدەگەیشتم و ئەگەر بشگەیشتم
و ھەکو می شەھەنگ لە روحی مندا پورەیی دەدا و لە چاوتر و کانیکدا تەرکی
خانە و لانەیی دەدا؟ ئایا لەبەر ئەوەی چوار پارچە ئیسقانی ئەم جەستە بێ
خوێن و روحی بدات بەسەر مندا؟ چەند بەدبەختبووم و نەمدەزانی...
چەند سەرم کرد بەیانە و قاوەخانەکاندا، چەند لە بەرامبەر مالیانەو
رۆیشتم بە لکو ئەمە خواوە شوینە واریکی ئەو ببینم و نەمبینی، چەند
شەو بەیادی ئەو نوستم و کە چی تۆ ھاتیتە خەونم، ئایا تۆ ئاستەنگی
نیوان دیداری من و ئەو بویت؟

ئێتر نەمدەزانی.

گەرمام بوو، بە شەقامیکدا سوپامەو، کە پێدرمخت بوو سیپەرکی
زۆرتەری ھەبوو، لە خێراویک ئاوم خواردووە، خۆم بەدوکانی
وینە کێشەکانەو و خەفاند. ئەو ئێ گۆزەری قەلەمدانییەکان بوو، ھەموو
نیگارەکانیان لەبەر خۆرەکا دا نا بوو تا وشک ببەو، یان رەنگە بۆ
تەماشاکردنیش دایان نابیت، تابلۆکان ھەریەکەیان چیرۆکیکیان ھەبوو؛
دوو کۆتر لەسەر ستارەیک ھەڵنیشتبوون و بە ماتییەکەو بیریان لە
درەختەکانی ئەولای تەلاریک دەکردووە، ژنیکی بالابەرز گۆزەیکە پری
لەسەر شان نا بوو، درمختیک پریو لە قەلەرەش، ھەلۆیک بە ئاسماندا
دەسوپایەو، درمختیکی تر ئەو ھەندە گۆرە بوو بوو کە لە چوارچێوەی
تابلۆکە چوو بوو دەردووە. چوووە پێشتر ھەندیک لە تابلۆکان مۆڤیان
بۆ لای خۆیان رادەکێشا، ھەندیکیان تەنیا ئیشی ئاوی بێمانا بوون،
چەند ماسیگریک عارەقیان دەردا بوو تۆریان رادەکێشا، ژنیکی مندالێکی

له باوهش گرتبوو، پشيله يهك خهريكبوو به گلۆله شليه يهك يارى دهكرد، له تابلۆيهكې تردا پياوځكي مووبۆر سهيري من، يان كه سيكي له پشت منه وهى دهكرد، ئاوپم دايه وه كهس له دوامه وه نه بوو، دووباره سهيرم كرده وه، وتم من؟ بزه يهكي كرد، دهستيكي به مووه بۆره كانيدا هينا و به دهسته سړيكي سبي عاره قى ناوچه وان و سه رليوى سړى، سه عاته كه ي به ره و رووى من گرت و دهستى نايه ژير چنه يى و وهك خوئى وهستايه وه. چومه پيشتتر سهيري سه عاته كه يم كرد، به لام نه متوانى بزانم سه عات چهنده، منيش بزه يه كم بۆ سه نده وه و سه ريكم بۆ له قانده، يانى كه چى بووه؟! چاوى تروكاند، ليوى جولانه وه بى حه وسه لانه وتى "پزيشك بووم هر له خۆت و خوراي نه خوځشه وتم و مردم، هه ربه و ئاسانيه، زۆر قورپا ته.. كهس ته كليفي ئه مه نازانيت، تو ئه مه ناو دهنيت ژيان؟"

دهستى چه يم به حاله تى پرسيار برده پيشى، وهكو گول كرده وه، جاريكي تر سه رم راوه شاندى يانى كه هيچ ناكريت و به ته نيا له چوارچيوه كهيدا جيم هشت و روښتم.

ئه سپه هايهك بى ئه وهى حيله بكهن هه ليان دهخته وه، له تابلۆيهكي تردا تيزه جاريك هم پى دهكهنى و هم دهگريا، له پر چاوم كهوت به پرده يهك كه به ديوارى به رامبه ر دووكانيكدا هه لواسرابوو، پرده يهك كه له ناويدا كانياويك ورده شه پۆلى دها و نه سيميكي فينك دههات، په لوبۆى شوږه بيبهك له سه ر تاشه به رديكي به رزه وه سته رى رژانديوو به و ناوه دا و هيچ كه سيكي لى نه بوو، ته نيا خاوه نى دووكانه كه نه بيت كه له پشتى ئه و تابلۆيه وه دانىشتبوو ته رميمي تابلۆيه كي ترى دهكرد، كه وينه ي گولدانىك بوو.

چوومه دووکانه که ووه، ساتیک سهیری ئه و پردهیه م کرد، چند ناشنا بوو، من ئه م دیمه نه م له کوئی بینیبوو؟ بیرم له وه ده کرده وه جله کانم دایکه نم و خۆم له ئاوه که هه لکیشم، گهرام بوو، حه زم کرد بگه ریمه وه، جانتاکه م له لایه که ووه دانا و کراسه که م دا که ند و بی ئه وه ی ده نگم لیوه بیت چومه ئاوه که ووه. ئاوه که سارد بوو هه رجاری که ده چومه ناوی شتیک ده رزایه دلم.

خاوه ن دووکانه که هه روا که تابلویه کی ته رمیم ده کرد، له پر ئاوری دایه وه، فلچه که ی فری دا و سهیری کی ده ورو به ی خۆی کرد، من خیرا خۆم کرد به ژیر ئاوه که دا و کاتیک سه رم ده ره ینا، بینیم که خه لکی له به رده م دووکانه که دا کۆبونه ته وه و به سه رسو پرمانه وه سه یرم ده که ن، دووباره خۆم کرده وه به ژیر ئاوه که دا و ئه مجاره که سه رم ده ره ینا ئه و پیاوه ئیشه که ی وازی ته ینا بوو، رووه ئه و لایه سه رگه ردان وه ستابوو، گرینگیم پی نه دا، سه یری تاشه به رده که م کرد به لکو په یکه ری فه ره دی له سه ر بینم، به لام که س له وئی نه بوو، نه مزانی بۆ ئه وه ند ه چاوه ری بووم تا به لکه که سی که له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات.

بیستبووم هه رکاتیک له سه ر کانی و ئاوێک بم که سی که له شوینیکه وه سه یرم ده کات، که چی هه رچه ند له ملا و لام ده پروانی که سم نه ده بینم، دلم په له پهل لپی ده دا و شتیک له ناخمه وه ده رزا، ژیره مه له یه کم لی دا، به ده ستی کراوه به سه ر رووی ئاوه که دا و زه رده خه نه یه کی وه نه شه یی که وایزانم له به ر ساردی ئاوه که یا ره نگه له به ر نه بینینی په یکه ری فه ره اد بوو بیت، به قژی ره شی خوساو، چاوی چاوه پروانییه وه هاتمه ده ره وه.

چه ند حه زم ده کرد سالانیک له چاوه پروانیدا بمێنمه وه، تا به لکو که سی که له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات، یان بزانه م ئه و په یکه ره ی

روحی خوئی داوه بهو بهرده له کوئییه؟ پهیکه ریک که رۆژانیک مندالی بهرگدرووبوو بۆ داخوازی کچی پاشا دهچوو.

له پړ خاوهنی دووکانه که ئاوری دایه وه و بینیمی، وهک ئه وهی سهیری درهختیکی گرگرتوو بکات، یان وهک ئه وهی که دلی ئیتر توانای لیدانی نه مابیت، دهستی تا سهر سنگی هینا و ناله یه کی بچووی کرد.

وتم "مه ترسه" و پیکه نیم

وتی "تۆ لیره چی دهکی؟"

وتم "گهرمام بو" سهرم گیژی دهخوارد و دلم توند لیی ددها، وتی "حالتان باش نییه" و بهرهو رووم هات که له سهر زهوییه که هه لم سینیتیه وه، وتم هیچ نییه، خۆم ده توانم، دانیشتم و عاره قی ناوچه وانم به له پی دهستم سړی و وتم "ئاو" به دهستی له رزۆکی په رداخیک ئاوی دامی و من یه کبینه چۆپریم کرد، که په رداخه کم له سوچیکی دووکانه که دانیاه وه ئیمزای تۆم له خوارووی تابلۆکه وه بینی، خیرا هه ستام، جله کانم ته کاند و به زه رده خه نه یه ک مالتاواواییم له پیاوه که کرد.

پوخساریکی تکا کارانه ی هه بوو، هه ستم کرد ئاماده یه گیانی خوئی بهخت بکات و له وئ گلم بداته وه، بیری خاوهن ماله که مانم که وته وه، بهو جیاوازییه ی که ئه میان دوچاری سهر سورمان بوو بوو، چاویکی له من کردوو چاویک له تابلۆکه و سهر ئه نجام خوئی نه گرت و وتی "چ لیکچوونیک" چهند هه نگاویکی ناو به ده ورمدا سورپایه وه، وتی "تۆ له کوئیه هاتوویت؟"

من بیده نگ بووم و خوښ خوښ پی دهکه نیم، وتی "خه ریکیت بۆ کوئی بچیت؟ دیسانه وه قسه م نه کرد و خۆم به تابلۆکانی تره وه خه ریک کرد،

وتى "تۆ ناوت شيرين نىيە؟" چاۋيېكم بەسەرتاپايدا گىرا ھىچى بەفەرھاد نەدەرد، ھىۋاش جانتاكەم ھەلگرت و لە دووكانەكى ھاتمە دەرەو.

لە ژىر سىبەرى درمختەكانى شەقامەكەدا راستەپىم گرت و بى سەرنج لە دوروبەر خىرا دەرۆيشتەم، بريا بمتوانمىبا لەو تابلۆيەدا بىمامايەتەو و تۆم لەوئى بىنىيا، گوللى نىلۆفەرم لەو كەنارە بچنىيا و پىشكىشەم كردىتايە. خۆزگە لەبەر خاترى لىكچوون لەگەل جەماعتدا خۆت كۆم دەرەدووە بەشپۆھىيەك لە دورەو و بەھاتىتايە پىش چاوكە تۆش پىرەمىردىكى قەمبۇورىت، جۆگە بەلای پىتا رەوانە و درمختى سەرووش سىبەرى بۆ تۆ كردووە، كە ھەر كەسنىك بىيىنىت بلىت لە ژىر سىبەرى سەرووھەكەدا، ئەگىنا خۆ ھەتاۋىك لە گۆرئى نەبوو، تۆش بەدلىيايىيەو سەرقالى پاكرەنەوھى فلچەكانت بوويت.

"ئەم ھەموو تابلۆيە بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە تۆ لە كوئىت؟"

خەمگىن نىيە؟ تۆ بەدۋاى مندا بگەپىت و من بەدۋاى تۆ؟ كحول بە دەمارەكانتا دەگەرئ و خىراى شەمەندەفەر زياتر و زياتر دەبىت، گەرمى ھەك پزىسكى بى ئازارى ئاگرى نىگاركىشان، لە پەنجەكانى دەست و پىت و لاگوئ و تەنەت كەمەرت جى دەمىنىت.

شەمەندەفەر ھىندە خىرا دەرۆيشت كە من وام دەزانى ئىستا ئىتر بەكۆتايىيى دىنا دەگەم، كەچى نەگەيشتەم، لەچەمەدانىيەكەو بۆنىكى توند دىت و من خۆم داوتە دەست ئەو رىگەيە. دەستەم بۆ يەخەم برد كىلىلى مالەكەى ئەو، لە نىۋان مەمكەكاندا بوو، بۆ سائىك ھەستەم كرد كىلىلى مالى قەمبۇورە.. رەنگە.. رەنگە.. رەنگە.

نازانم بۆ كاغەزى قەدەرى من ھەكو ئەو كاغەزانە وابوو كە لە فرۆكەو

هه‌لده‌درانه خوارى، كاغه‌زانى سه‌وز و سپى و سوورى "جاويدشا"، من هه‌ميشه كاغه‌زه سووره‌كانم ده‌گرت‌ه‌وه و كه‌سانىك هه‌بوون كه هه‌موو ره‌نگه‌كانيان ده‌ست ده‌كه‌وت. له كوێوه هاتبووم وا شپوه‌م له هه‌چ كه‌س نه‌ده‌چوو؟

ده‌هات به‌بیرتدا كه ئه‌گه‌ر بتزانىبايه من كيم و له كویم، نامه‌يه‌كت بۆ ده‌نووسيم.. بۆ نامه؟ ئه‌گه‌ر بزانيهت خۆت نايه‌يته سووراهم؟ هه‌زيكى خۆنه‌ويستانه تۆى له شوپنى خۆى هه‌لكه‌ند، خه‌را روڤشتى به‌لاى جل و به‌رگه‌كانته‌وه و چاكه‌ت و پانتۆلت له‌به‌ركرد و بوينباخيكي سه‌وزت به‌ست، عه‌ترت له‌خۆت دا، كاتيك ويستت بكه‌ويته رى، بىرت كرده‌وه ده‌بى بۆ كوێ برويت؟ هه‌مووان تووشى ئه‌م حااله‌ته‌ ده‌بن، وه‌لى وا خۆيان نيشان ده‌ده‌ن كه به‌م شپوه‌يه نه‌بووه، حازر ده‌بن، كلاو ده‌كه‌نه سه‌ريان، پيلاو له‌پى ده‌كه‌ن، بۆنى خوشتريه‌تر له‌ خۆيان ده‌ده‌ن، هه‌نده سه‌رگه‌رمى خۆرازانده‌نه‌وه ده‌بن، كه بىريان ده‌چيته‌وه بىر له‌ روشتنه‌كه بكه‌نه‌وه، پاشان كه ده‌يانه‌ويت بكه‌ونه رى، ديواره‌كانى ناوه‌وهى كه له سه‌ريان يه‌ك به‌دوايه‌كدا داده‌چي‌ت و ئه‌وه‌نده ته‌پوتۆز ده‌كات كه هه‌چ شتيك به‌زه‌ينياندا نايه‌ت، خوابكات كه‌سيك به‌بونيام بليت بۆ كوێ ده‌چي‌ت؟ من له‌زه‌ينتا وتم شه‌شت سال بگه‌رێره‌وه دواوه و وه‌ره به‌رده‌م من، به‌لێن ده‌ده‌م كه هه‌ردووكمان له سه‌رگه‌ردانى رزگار بىين و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ ده‌قيقه‌يه‌كيش بووه له‌ماناي ژيان تى بگه‌ين.

وتم "ديت يارى يه‌كه‌ين؟!" به‌لام هه‌رچه‌ندت كرد نه‌توانى، مه‌گه‌ر ده‌بوو؟ تازه روڤى ئه‌و زه‌مانه‌ى كه كه‌سيك مووى سيمرغى ده‌سووتان و ده‌ستبه‌جى سيمرغ ده‌هاته به‌رده‌رگه‌ى، تازه ئه‌وه نابيت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌م شه‌مه‌نه‌فه‌ره به‌وه‌په‌رى خه‌راييش برۆشتايه، جارێكى تر من به‌تۆ

نەدەگەيشتم، بەراست ئەم شەمەنەفەرە بۆ كۆي دەچوو؟

بليتهكه له بهيني پهنجەكاندا مابوو، لەو رووناكییە كزەي لە سەرەوه دەهات، وا دەهاته پيش چاوم كه شتيكي لەسەر نووسراوه، بەلام هەرچەندم كۆشا نەتوانی خەتەكەي بخوینمەوه، لەپر دەنگی پێكەنینه ترسناك و وحشییهكەي پیرەمێردی قەمبۆرم بەسەردا رژا، وام زانی ئەو دەنگەم لە زەیندا بیست، بەلام كاتێك سەرم بەرز كردهوه بینیم لەسەر كورسی تەنیششت دەرگەكە دانیشتوو و بەدەموچاویکی گوشراووه بەمن پێ دەكەنیت، بەدانی رهشەوهبووی، قژی چلكن و پێكەوه نووساوی، خۆي لە عەبایەكی ئۆخرايییهوه(*) پێچابوو نەیدەتوانی بەر بەپێكەنینهكەي بگریت.

من خۆم نەدۆراند و هەولم دا بەسەر خۆمدا زال بم، بەلام گیرم خواردبوو، دەستەكانم بەگوێچكەمەوه نووساند و زریكاندم، وا كه تەواوی بەدەم كەوتە لەرزین، بێ ئەوهی دەنگێك لە زارمەوه بیتهدەر، تەنیا نالەیهكی بچووکی خۆم بیست، پاشان هەستم كرد كه كۆمەلێکی بيشومار خەلك بەناو سەرمدا دەرۆن و قسە دەكەن.

وهك ئەوهی كۆمەلێك خوێندكاری سادیستی كۆتیب بەدەست، بەدەنگی بەرز هاوكیشتە لەبەر بكەن، لێ دەنگی هیچیان روون نەبوو، روومەتم رنی و ئەوهنده بەهێز یەكێك لە پهنجەكانم گەست كه خوینم لێ هینا، ئینجا پیرەمێرد بێدەنگ بوو، بەتوورەیییهوه وتی "خۆ تۆ برینداربوویت.."

(*) ئۆخرا: ئەم وشەیه له بنه‌ره‌دا یۆنانییە، به‌جۆره‌ خاكێك ده‌وتریت كه ده‌نگی جۆراوجۆری لێ دروست ده‌كریت، خۆی ره‌نگێكی زه‌ردی مه‌يله‌و سووره‌ . و

دهسرت بدهمّ پئی بیهستی؟" دهریکی چلکنی له گیرفانیدا دهرهینا و بهرهو رووم گرتی.

وتم "بۆئوهنده دوباره دهبیتهوه؟ تۆ کئیت؟"

وتی "تهنیا موسافیری ئەم شهمه نه فهره تۆیت.. هاللا؟"

وتم "یانی چی؟"

وتی "جگه له تۆ هیچ کهسیک لهم شهمه نه فهره دا نییه، ههز دهکەیت برۆ سهیر بکه"

وتم "به راست؟"

له شوینی خۆم ههستم، دهرگهی کابینه کهم کردهوه و له رارهوه که دا دهستم کرد به گهران، جیگه جیا جیا کان گه رام و سهرم به ههموو کابینهکاندا کرد، کهسی لێ نه بوو، جاریکی که چوومه وه، ناوه وهم دهقیژاند، به لام دهنگم لێوه نه دههات. ئایا له شاخی که وه دهکە و تمه خواره وه؟ ئایا له بیریکی بێ بندا نقووم دهبووم؟ ئایا خهریکه له رحمی دایکی که وه بێمه دهرێ که دهبوو به هه نسک هه لدان و هه راسان، یه کپارچه بمدا یه ته قوولپی گریان؟

چهند سهخت بوو! دهنگی زیرکهی ناخم له کاسهی سهرمدا ههست پئی دهکرد و هه لدههاتم، له شتیکی نه ناسراو هه لدههاتم تا په نا بیهمه بهر نه ناسراو یکی تر. بهیادی سالانی دوور له کۆمه لێک تونی هه لدههاتم، بیرم کهوته وه که دهست به ژێر مه مکه کانمه وه بگرم نه بادا بکه و ئیت.

ئهستێره چکۆله کان رێک له بهرام بهر چاوهکانی مندا دهسووتان و ون دهبوون، به لام ئهستێره سپی و زیویهکان بهنیو یاریی ئهستێره

چکۆلهکاندا هیجورهیور به پێی خۆیاندا دهڕۆشتن، پێکوته و سهنگین له سهروو که هکه شانهوه وهستا بووم و بهلام دهستم له ژێر دهسه لاتمدا نهبوو که به پهله پیتکهیه که بتوانم ئهستیرهکان له یاری بکه مه دهرهوه، هیج شتییک له ژێر دهسه لاتمدا نهبوو، چهند سهخت بوو، چ قورساییهک بهکۆلمهوه بوو! بۆ ژيانکردن نا، بهلکو تهنیا بۆ زیندوو مانهوه، دهبوو چ پهله قازیهک بکه م، چ مه رگم بوو؟ نازانم تهنیا دهزانم که شتییک منی هه راسان دهکرد و موگناتیسکی نه ناسراو منی بۆ دواوه رادهکیشا، ئهوهنده بۆ دواوه گه رامهوه تا گه یستمه کۆتایی شه مه نه فه ره که، بۆ دلنیا بوون دهستم له دوایه مین دیواری شه مه نه فه ره که دا و له پێ که وتم، هه ناسه سوار و تۆقیو سه رم داخستبوو نه بادا چاوم به دهرهوه بکه ویت.

ئێستا ئێر له په نجه رهکانیش دهترسام، که دهنگوت رهشایی دهرهوه ی بۆشاییهکی بۆ کۆتاین، ئه گه ر بکه و تمایه ته راکیشانه کهیه وه، تا ئه به ده له ناخه وه ده مقریشکاند بۆ ئه وه ی دهنگیک له زارمه وه بێته ده رۆ.

وهک بلی پیم نابێته دنیا یهکی نه ناسراوه وه که عه ردی نه بێت، من بۆ ئه وه ی بمرم وهک روحتیکی سه رگه ردان یان روحتیکی گه ریده له ئاسماندا تیا ما بووم، وه حشه تیکی گه وره تر له مه رگ وجودی گرتبووم، بۆ ساتیک ههستم کرد ته واوی تۆقینی من له تهنیا ییه، له تهنیا مردن نه ده ترسام، له وه ده ترسام به تهنیا بمینمه وه، چهند له په ستا په ستا ده مقیژاند، رق قوو رگمی گرتبوو، هه ناسه م تهنگ، کاتیک فرمیسک به چاومدا ها ته خوار ئ هه ستام دهستم له خۆمه وه دا تا بزانه هه م، ئه وکاته که وتمه پێ.

هه موو کابینه کان خالی بوون، من فیکه م لێ ددها، ده شگریام، که چی

ئەم دلا ساحب مردووم ئارام نەدەبوو، قوورگم گىرابوو، فېكە، گىران،
فېكە، فېكە، فېكە، بريا بمتوانيايە لە جىي گىران فېكەم بکيشايە، وەک
ئەو ئاوازەى کە دواتر پياوہ نابينا بەويقارەکەى بەردەم قاوہخانەى
فیردەوسىي بەئۆکۆردیۆن دەيژەنى.

وتى "ئەم ئاوازم، لەسەر فېکەى شەوانەى مەستىک داناوہ"
وتم "جوانە"

"بەدلتيايىيەوہ تۆش جوانيت"

"خۆزگە بتتوانيايە بيبينى"

"من ئەهلى تەماشانيم.. ئەهلى ئاوازه خەمگينه کانم"

گىرام و فېکەم دەکيشا، هېچ کەسئىكى لى نەبوو، هەموو کابينەکان
خالى بوون، بەدواي پيرەميژدە قەمبوورەکەدا دەگەرام پەناي بۆ بەرم،
بەلکو لە کەناريدا ئارام بگرم، بەلام ئەويش نەبوو، لە کوئي پيرەميژدە؟
نەبوو.

چەند رۆيشتبووم؟ ديسانەوہ دەستم پى کردەوہ، لە کابينەکەى خۆمان
دەرچووم، بەيەکەمين فارگۆن گەيشتم، چوومە ژوورى ئيشپيکردنى
ئامپەرەکان، دەرگەى کابينەکەم کردەوہ، کە پيم خستە ئەوديوەوہ ئينجا
زانيم کە شەمەنەفەرەکە بى شۆفیرە، لەوي بوو زانيم هيزيکي پەنەهانی
شەمەنەفەرەکە رينويني دەکات، بى ئەوہى کەسئىک سووتەمەنى تى
بکات، يان کەسئىک لتي بخوريت.

دەنگى سەرسورھينەرى ئامپەرەکان ئاماژەى خيرايبىيەکى نااسايى
بوو، دوو کورسى لەويدا بوو کە هەردووکیان خالى بوون، پەروانەيەک
بەتەلبەندى پەنجەرەى دەستەراستدا وشک بووبوو، کابينەکە بۆنى دەمى

مردووی لی دههات، دهمی مردوویهک که بهسه درو کافور(*) دهیشون و پانکویهک به تهواوی هیزیه وه دهخولته وه تا جهسته که بۆگن نه کات. وهها سهرم گیزبوو بو که نه مدتهوانی به سه ریپوه بووه ستم، ههزم دهکرد دانیشم و گرمۆله بېم، وهک کۆلیک بخولیمه وه، سووړاو بیدهنگ له سوچیکه وه بکه ومه دهره وه، به شیوه بیه که کهس نه مبینیت. وهلی هیچ توانام نه بوو، مات و بیدهنگ له به دبختی خۆم دهروانی، به چاره نووسی شووم، که ئه وه موو ریگه یه به ئیراده ی خۆم هه لیزاردبوو؟ سات به ساتیش واقعی من زیاتر وړ دما، ئایا کهس باوهر دهکات؟ ئایا تو باوهر دهکایت؟ ده توانیت پیم پی بکه نیت، یان به چاره نووسی خه مئه نگیزم به لپیگری، به لام نه گهر چاویک به خوشتاندا بخشین، بۆتان دهرده که ویت که حالتان له من باشتر نییه، بیهووده یه که بپرسم ئیوه بۆ؟ چونکه نهک تو هیچ کهسیک په رسقیکی نییه، مروف روژیک به بینینی دووچای رهش ژیره وژور ده بیت، بیرى لی دهکاته وه، هه موو شه ویک خه وی پپوه ده بینیت، دوو مانگ و چوار روژ به دوایدا ده گهریت، وهختی به دهستی ده بینیت، بوی دهرده که ویت که تهرمیکی به سه ردهسته وه ماوه.

نا. تۆش بی گونا هیت هینده بیر مه که ره وه و له سه ری مه رو، بگه پرره وه. خیرا گه رامه وه کابینه ی ژماره ی بیست و چوار، له

(*) سهر و کافور: سهر داریکه له ناوچه گرمیانییه کاندا دهر ویت و گه لاکه ی وشک ده کریت بۆنیکى خوشی هه یه، کهف دهکات و له خوشوردندا به کار دیت. هه رچی کافوریشه؛ گیایه کی بۆنخوشه، له پزیشکی و پیشه سازیدا به کار دهریت. هه ردوکیان به شیوه ی گولاو به لاشه ی مردودا ده کریت، تا بۆنی مردووه که بشارپته وه. و

شوینەكەى خۆمدا دانیشتم و ویستم وهك دەسپێكى سەفەرەكە لە
 پەشایی دەرەو بەروانم، بەلام ئیتر نەمدەتوانی، سەیری ژوور سەری
 خۆم کرد، چەمەدانییەكە نەمابوو، كەسێ پری دابووێ و بەردبووی،
 كەسێك گالتهیهكی بێ تامی لەگەڵ كەردبووم، دەستم گرت
 بە دەموچاومەو و بیرم لەو كەردەو كە نابێت لەو زیاتر هەڵپە بكەم.

تیگەیشتم كە زۆر شت بە دەست مروۆف نییە، ژیان خەونە
 تێپەریوەكانە و تەفسیر دەكریت، ژیان جۆلانەى خەيالى رۆژانیكە كە
 هەرگیز تەمەنمان پێی ناگات، ژیان دەستپێكى سەربەدەكانە. دەمویست
 حەواسم كۆ بكەمەو و یەك جار بەربردووم یان ئاییندەمدا تێپەرم،
 دەزانم كاتێك بوونیام بەرێدا دەروات قاجێكى پێش دەكهویت و قاجێكى
 دوا، وختێك دەوێستت وەك پەروانە بەقوتوی ئاوێنەیهكدا بەدیوارەو
 دەدوریت، بەلام گێژ بووبووم، نەمدەزانى بگەڕیمەو بۆ رابردو یان بیر
 لە ئاییندە بكەمەو، لەخۆو بیرم كەوتەو زەمانێك لەسەر چرپا
 چلكنەكە نووستبووم و دوو مۆمداى كۆن بەژوورسەرمەو بوو كە
 خەرمەنەى تەواونەكراویان دەخستە سەر دیوارەكە، هەرچەند پێویست
 بەبوونی ئەو دوو خەرمەنەیه نەبوو، بەلام بۆ پیرۆزکردنى ئەو ساتە
 بێگەردانە دیواری بەرامبەر وەكو میحرابی لى هاتبوو، دوو میحراب لە
 تۆبى یەكتردا، لە ناویاندا رووناکییەكی سەوز دەگەرا، لە ژێر ئەو گڕە
 سەوزەدا، گەنجێكى كاگل پەڕیشان تارى دەژەنى و بۆنى شەراب لە
 زارى دەهات، دەیانگوت كە شیخ كۆلان بەكۆلان گەراپوو تا ئەوى
 دۆزبۆووه، وتبوو: كۆرە بەلاریدا مەپۆ! لاوەكە لە حەژمەدا وتبووی
 چى بكەم؟ شیخ وتبووی لەگەڵ ئیمە وەرە. تا بەیان ئەنگوتبوو شیخ
 موناجاتى خۆیند و هوهای كێشا، گەنجە لاوازهكە زۆر برسى بوو،

خۆشى نەيزانىبوو، تارى دەژەنى و بۆنى شەراب لە ھەناسەى دەھات،
كە سىپىدەى دابوو ئەو لە برسان گيانى سپاردبوو، شىخ فيغانى كرد كە
ئېمە ھەفتا سال....

سەرم راوھشاندا تا وینەى نازوھىنم بگۆرئ، شەمەنەفەر تەكانىكى
توندىى دا و بەئاژىر لىدانەو ھىرايىيەكەى كەم بووھو، ھەموو شتىك
لەو تاريكىيەدا ئارام بوو، رىتمى توندى چەرخەكانى ھىواش بووھو و
شەمەنەفەر وەستا، بىدەنگىيەك بالى كىشا كە بۆنى دل لەسەر
خۆچوونى دەدا، تامى سكەكانى عەھدى دەقيانوس لە دەمدا، تامى
تفتى مەرگ.

چەند ھەزم لە كانادا كردبوو، ھەزم دەكرد خۆر گەرمتەر بىت، ھالائى
گەرمى لە چاوەكانمەو ھەبىتە دەرئ و كەس لە كۆلان نەبىت، كەى بوو؟ تۆ
بىرتە؟ كانادايەكم كرى و لەسەر قادرمەكانى ئەودىو دەرگەى ھەوشەو
دانىشتم و دەم بەلىوى شووشەكەيەوھنا، پاسكىل سوارىك بەكۆلاند
تەپەرى و من دەمخواردەو، پەپولەيەك بالەفەرى بوو، لە دىوارى
پرگولئ مالائى بەرامبەرەو بەرەو رووى من ھات و دووركەوتەو، من
دەمخواردەو. سەرم بەرز كردبووھو و بەھەردو دەست ئەو شووشە
ساردەم گرتبوو كە نەبادا بكەوت، پاشان ھەناسەيەكى نويم ھەلكىشا،
بەم سەراوسەرى كۆلاند چاويكم گىرا نەكا تىنووەكان بگەن، جارنىكى
تر خواردەو، دەنگى رادىو دەھات، ھەلبەتە دايكم نووستبوو، خەلكى
گەرەك نووستبوون، ھىشتا جەناب سەرھەنگى دراوسىمان
نەگەرانبووھو، رۆژنامە بەدەست، بەدەم عارەقشەنەو، تىنو.

ھىشتا "باسى" ئەو كورپۆلكە رەشتالەى چاوانىكى بريقەدارى ھەبوو،
لە پەنجەرەى مالە بەرزەكەيانەو چاوى دەبرىيە ھەوشەكەى ئېمە،

نه هاتبوو تا له بهرامبهرم بوه ستیت و له قاچه دریژو و باریکه کانم پروانیت و دواتر هیواش کوښم هه لیداته وه و سهیری بکات، هه رچه ند بیرم کرده وه مانای ئهم کاره تینه گه یستم و دواى ئه وه هه رگیز ئه و کوږه جاریکی تر له په نجه ره که یانه وه سهیری حه وشه که مانى نه کرد، پو کوئ چووبوو؟ ئایا وای خه یال کردبوو، که من شتی کم له و دزیبوو له ژیر کوښمه وه شار دبوومه وه؟ وتی په روانه و په روانه یه که دای له بال و به سه رمانه وه فری.

هیشتا کانادا که تمه و او نه کردبوو که بیده نگییه کی سهیر سه رتاسه ری کوڼانی ته نی، له و بیده نگییه دا بوو من ئاگایانه خه وتم، یان رهنگه له خه ویکى دریژ ومخه بهر هاتبم تا ئارام بگرم، که چاوم کرده وه روژ بوو، من له شه مه نه فهدا نه بووم، خو ره که ی زور گهرم بوو، هه رد قلیشى ترسناکی تی بوو بوو، بیرم نییه که درکودال بوو یان میړگ، کویره شویتیک بوو که ژنانیکی بیتشومار سه رقالی کاربوون، ژنانیکی رووت که مه که شوږه کانیان دابوو به شانیا ندا تا به رده ستیان نه گریت، به داسی گه وړه دره و یان ده کرد و ده چوونه پیشی، که باش لیم روانین هه موو ژنه کان خوّم بوون، خه ریک بوو شاخم لی برویت.. من؟ یانی مه که کانم ئه وهنده کشابوون که ناچار بووم بیاندم به ملاولای شانمدا؟ ماندوویه تییه که له که لله ی سه رمه وه دهستی پی کرد که تانوکى پیم ده هات و ده چوو، ئایا ئهم هه موو ژنه من بوو؟ مه گهر ده بوو؟

یه کیک له ژنه کان که منی دی لیم هاته پیشی و وتی "لیره له گهل ئیمه ده مینیته وه؟"

"من؟ نا.. ده مه ویت بگه ریمه وه"

وهک هه ویر له ژیر ئه و گهرما به تینه دا کشابوو، وهک دلوی مؤم قه تره

قهتره تکا، نه متوانی لټی پروانم، رووم وهرگیرا، له پر شه مه نه فهریکم
 بیني له ولاره وهستاوو، پیره میړدیکي قه مېوور دهرگه یی هیکیک له
 فارگونه کانی کردبووه، به دهست راوه شانندن دهیویست شتیک بلی،
 پیم هه لگرت و بهره رووی رام کرد، کاتیک گه یشتمه لای
 شه مه نه فهرکه وتی "خهریک بوو چی بمینی.. هاا؟ نه گهر من نه هاتمایه
 خوا دهیزانی چی رووی ددا" سواربووم و خیرا خوم گه یانده کابینه یی
 ژماره بیست و چوار، له سهر کورسییه که یی خوم دانیشتم، بی نه وهی
 نیگیایه کی دهره وه بکه م، بریارم دا ئیتر له جیی خوم نه جوولیم،
 شه مه نه فهرکه فیکه یی کیشا و که وته ری، من ههستم به نارامی کرد،
 به لام سهرتاپای گیانم هاواری دهکرد، دهگوت له چنده لایه که وه رام
 دهکیشن و ئیسقانه کانم له یه که جیا ده که نه وه، دهگوت قزم دهسکه نه
 ده که ن و نه ندیشم پارچه پارچه، پارچه پارچه یه کی په راگنده که
 ههریه که یی له لایه که که وتبوو، سهرمام بوو، موچوړکه م پیدا ده هات،
 دواتر یه کباره گرم گرت.. چ مهرگم بوو؟

نایا بو نه وهی نارامی به دهست به ینم ده بیت بیر له سالانی دواتر
 بکه مه وه؟ بو ناتوانم هه واسم کو بکه مه وه، له رزیو و فره فر له زه مه ندا
 خول دهخوم. دهنگی باسی ده ژنه قم که ده لیت په روانه و من وه که
 په روانه یه که له م زه مه نه وه هه لده فرم و ده چمه زه مه نیکی تر دهنیشمه وه،
 له سهر ئم قه له مدانه وه بو سهر نهو قه له مدان.

نایا دیسانه وه دلم بو باو کم تهنه بوو؟ نایا پیویست بوو له بهر مؤله تی
 چنده مانگیک، کو شم بو خاومن ماله که مان هه لبدمه وه و بلیم "زور
 باشه"؟ یان دهردی من پیوه ندیی به سالانی دواتر وه هه بوو؟ نه و نه ده
 په ریشان بووم که نه مده زانی، له پر شتیک له زه نیمه وه فری و دلم

لەسەر خۆچوو، دەنگی دوور دەستی ئۆكۆردیۆنى پیاوێ ناییناكەم بیست،
 پیاویك وەك ئەوێ بیەوێت مەسەلە یەكی گرینگ بەسەلێنیت، بەپر و
 بەخۆبوونیکی تەواو وە لە ژێر لیو وە دەچیری "ئەو رۆژگاری نەخش و
 نیگاران" رق قوێگی گرتبووم، خۆنەویستانە جانتاكەم هەلگرت،
 بەقارمەكانی قاوێخانە ی فیر دەوسییدا چوومە خوارێ، چوومە
 دەستشوییەكە، دەرگەكەم بەسەر تۆدا قفل کرد.

سەیریکی خۆم لە ئاوینەكەدا کرد تا بزائم چەند سالم؟ چەند سال
 بەسەر ئەو سالانەدا تێپەریوێ كە تەرمێكم بەدەستەوێ مابوو؟ ویستم
 ببینم ئایا دەرگرت بیرێ خۆم بێنمەوێ رۆژێك لە رابردوودا بەسواری
 شەمەنەفەرێك لە تاریكیدا بۆ شوینیکی نادیار دەریشتیم؟ سەرنجم
 پركردو چەقاندەم دەمارم، بەلام دیسان دەستم رووشا و چەند دڵپە
 خوینیك تكایە سەر عەردەكە، ئیستا بەئاسانی دەنگی ئۆكۆردیۆن
 دەبیسترا، من چاوم پری بوو دڵپە خوینەكان كە نەهینی نامیز و
 خۆلەمیشی دەیاننواند، بیرم كردەوێ بۆ خوینی من سوور نییە؟ دەستم
 بەلیواری دەستشۆرەكەوێ گرت تا نەكەوم، قاچەكانم دەلەرزین، پالم
 بەدەرگەكەوێ دا و دواتر وەك چرا داگیرسام، وتم "بۆ ئێو؟"

بابەتی دەرشتنی من وەك هەمیشە هەلیتوپلێت بوو، من قسە ی دلم
 نووسی، نووسیم قەمبوروكان تلیاکی بوون و ئێمە ی قەلەمدانییەكانیش
 هەموو عارەق خۆر، لی زۆری نەخایاند كە ئێمەش روومان كردە تەزریق
 و مۆرفین، ئێمە لە كەلكەوتبووین و كەس نەیدەویست گوناھمان لە
 ئەستۆ بگرت، مامۆستای دەرشتنمان پیرەمێردێك بوو، چاوی ئێمە
 بوو، هاتبوو بەر هەیوانی ژووری ئۆفیس تا لە ناو ئەو هەموو كچە
 سوورمەیی پۆشەدا من بدۆزیتەوێ، منیش نا ئومێدم نەكرد، بەرەو رووی

روښتم و وتم "ئاغا.. به دواى مندا دهگه پښت؟"

"به لى.. به لى گيانه كه م"

له قادرمه كان هاته خوارى و وتى "ئو دارښتنه خوت نووسيوته؟"

من شهيتان بووم، چهند جاريك به سهر و قه لافه ته كوله كه يمدا
هه لروانى و نيگايه كى پيكنه نين ئاميزم رشته چاوه كانيبه وه، ويستم بلښم
دلسوزى جه نابتم، به لام له دهمم درپه پى:

"به چكه مراوييه ناشرينه كه"

هه ردووكمان پيكنه نين، وتى "ئو هاروهاج"

سه عاته زيويينه كه ي به رباخه لى دره هينا و وتى "زور باشه..
نووسيوته قهيدى نيبه، به لام نيتتر له م شتانه مه نووسه"

زهنگى وانه ي سيږيه م لى درا و من دووباره تيكه ل به سورمه ي
پوشه كان بووم، تا كه س نه زانښت چ حال كيم هه يه، وهك ئوه وى هه ل م
كرد پښت.

دهنگه هايه كم بيست، تهق.. تهق.. تهق.. تهق، دهنكى پيلاوه پاژنه
به رزه كانى خوم بوو؟ له ژوورتيكى گوره دا درېوښتم و كورتيك دهگريا و
له باوه شمدا دهستم به پرويدا دهينا، كه هه ناسه ي دهيدا له گه ردنم
حال كى خوشى ددهامى، منيش به هيواشى دهمكيشا به پشتيدا و رام
دهژند، ژير بووه وه و خه وى لى كه وت، مندالى خوم بوو، به لام كه ي ئوم
بوو بوو؟ ليكي به سهر گه ردنمدا درېژا و هيزى ددهامى كه ديسان هوه
برقم.

حال كى خوشم هه بوو، له و ژووره گه ورده دا به و پيلاوه پاژنه
به رزانه وه درېوښتم كه له پر منداله كه م ميزى پيدا كردم و هه موو

جله‌کانمی ته‌ی کرد، له دلی خو‌مدا وتم به‌خیر نه‌یه‌مه‌وه، بۆ بیرم چوو
دایبێ پێ‌هه‌لگرم. ئە‌گەر ئە‌م شتانه‌م له خه‌ودا ببینیایه‌ وا لێ‌ک
ده‌درایه‌وه که می‌ز مانای سامانی زۆره‌، به‌لام چ سوودی‌کی هه‌بوو که
هه‌موو شته‌کان له بیداریدا روویان دهدا.

منداله‌که‌م له‌سه‌ر عه‌رده‌که راکێشا، ده‌رپێکه‌یم دا‌که‌ند و بۆ ئە‌وه‌ی
دایبێ پێ‌هه‌لگرم. سه‌یرم کرد منداله‌که‌م ئێ‌تر مندال نه‌بوو، پیاوی‌ک
بوو، به‌هه‌مان کلاوی شاپواو بۆینباخی باریک، به‌هه‌مان چاکه‌ت و
پانتۆلی خۆ‌له‌می‌شی خه‌تخه‌ت، که چاوی به‌من که‌وت کلاوه‌که‌ی له سه‌ری
دا‌گرت و که‌مێک به‌فیزه‌وه نوشتایه‌وه.

گیژ و مه‌نگ سه‌یری په‌له‌ خوینه‌کانم ده‌کرد، سرنجه‌که‌م له ده‌ستم
ده‌ره‌ینا و سووتانێک به‌له‌رزه‌وه نی‌شته سه‌ر رووی پێ‌ستم، چاوه‌کانم
دا‌خست ده‌نگی خێرا و یه‌ک ریتمی شه‌مه‌نه‌فه‌رم که‌وته به‌رگوێ. تریه‌ی
دلم ئاسایی بووه‌وه، ده‌نگی ته‌پلی گه‌وره و بچووک ده‌هات، هه‌موویان
پێکه‌وه به‌سه‌روایه‌ک.

که چاوم کرده‌وه شه‌مه‌نه‌فه‌ر له تاریکدا ده‌رپۆ‌شیت و من سه‌رم نابوو
به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه، ده‌ره‌وه تاریک بوو، هه‌ستم به‌ئارامی
ده‌کرد، هه‌مان ئە‌و شته‌ی تۆ‌ ئاهه‌ت بۆ هه‌لده‌کێشا و لێ‌ی مه‌حروم بوو‌یت،
باش ده‌تزانێ ئە‌گەر دلت به‌و ژنه‌ نه‌دۆ‌راندابا، ناچار نه‌بوو‌یت ب‌ری
تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت زیاد بکه‌یت.

ئ‌ه‌وه‌نده قه‌رززاری خۆت بوو‌یت که نه‌ته‌توانی له‌به‌ر ئاوی‌نه‌دا سه‌ر به‌رز
بکه‌یت‌ه‌وه و سه‌یری خۆت بکه‌یت، ئایا ئە‌م قه‌رزازییه‌ له به‌ئاسانه‌گرتنی
تۆ‌وه هات‌بووه‌کایه‌وه؟ ره‌نگه‌ وابێت و ره‌نگه‌ واشنه‌بێت، ئایا گونا‌هه‌ت
کرد‌بوو که‌سیکت خۆش ده‌ویست؟ ئە‌ویش قه‌حه‌به‌یه‌ک که شوپێنێکی بۆ

غرور و کهرامه‌تی تۆنه‌ه‌شتبووه‌وه. وتم ده‌زانیت ریگه‌ی کۆتایی چیه؟
تۆ سه‌رت بادا یانی که نا، گوتم به‌ده‌رییه‌ک هه‌موو مه‌سه‌له‌ی تۆ حل
ده‌ییت، ته‌زریق ده‌زانیت؟ ئه‌گه‌ر ناچار بێت فیر ده‌بیت و ئه‌گه‌ر فیر
نه‌بوویت، هه‌ر کاتیک ناچار بوویت بیهوشیتنی و ته‌زریق بکه‌یت، وریا به
ده‌ست نه‌له‌ری، ئازار ده‌داته پێسته‌که‌ت.

ده‌بینی که‌وتوو مه‌ته‌ چ رۆژیکه‌وه؟ ته‌زریق‌یی بووم، ئیتر به‌کێشان ئیش
ناپوات، ته‌نانه‌ت ته‌زریق‌یش ئۆخ‌ژنم نادا. خوینبازی ده‌که‌م. که
سهرنجه‌که‌م خالی کرد، ئینجا که‌میک خوین ده‌رده‌کیشم و تیی
ده‌که‌مه‌وه، جارێک که‌میک خوین ده‌رده‌هینم و تیی ده‌که‌مه‌وه. ئای...
ره‌نگه‌.. ره‌نگه‌. ئیشیک‌ی بۆگه‌نه، گویت لێیه؟ جه‌سته‌م کوتر او ماندوو،
ده‌لێی ئیسقانه‌کانم سیمکیشی ده‌که‌ن، ده‌لێی پارچه‌ پارچه‌ ده‌که‌ن و
سه‌رله‌نوێ دروستم ده‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌ی که‌ سه‌رم ده‌خمه‌ نیوان
ده‌سته‌که‌نه‌وه و خۆم راده‌ژهنم، ته‌نیا له‌به‌ره‌وه‌یه‌ که‌ ئیتر نامه‌وێت
زه‌ینم له‌سه‌ر شتیک کۆ بکه‌مه‌وه، ده‌مه‌وێت به‌به‌رده‌وامی وینه‌ی زه‌ینم
بگۆرێت، له‌ حاڵی خۆم تێ ناگه‌م؟ له‌ برسی‌تی تێ ناگه‌م.. نه‌ خه‌و و نه
بیداری ده‌زانم.. ئازارم هه‌یه و دلم ته‌نگه‌.

رۆژیک له‌ برسا هاتمه‌ ده‌ری، رۆسه‌رییه‌ ماشییه‌که‌م دابوو به‌سه‌رما
و له‌ ژیر گه‌ردمه‌وه توند گریم دابوو، مانتۆیه‌کی ره‌شم له‌به‌رکردبوو،
ته‌کسییه‌کم گرت و وتم بمگه‌یه‌نه‌ سه‌نته‌ری شار. دووکانه‌کان داخرا بوون
و ده‌نگی نامۆ ده‌هات، خه‌لک ر‌ژابوو سه‌ر جاده‌ و منداڵ و گه‌وره‌ و ژن
و پیاو هه‌موو سنگیان ده‌کو‌تا و حسین.. حسینان ده‌کرد، له‌ قه‌راغ
جاده‌که‌دا وه‌ستام سه‌رنجم دایه‌ کۆمه‌لێک، که‌ وه‌ک مریشکی سه‌رپاو
هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان ده‌کرد، گریانم هات، له‌ دلی خۆمدا وتم بۆ

پېغەمبەرەكەيان ئەمە ناكەن، كەچى بۆ ئەمە بزانە چى دەكەن، جوان نىيە؟

چۆن گوريان دەخواردەو، برسسيان نەدەبوو؟ بۆ هيچ دوكانىك نەكرا بوو، بۆ نانه واکان نانيان نەدەبرژاند؟ لە بەردەم مزگەوتى "شوش" ەو تى پەريم، سەوزبوو، بۆنى قىمەى ئىمام حسين دەهات، بونيامى مەست دەکرد، چوومە ژوورئ، ەموو رەشپۆشانى دنيا لەوئ بوون و قاپى پر لە قىمە دەستا و دەستى دەکرد. ەستم بەغوربەتکرد، وەلى دلم دا بەدەرياو و چوومە پيشى، بە پياويك كە لە بەردەرگەى ژناندا ەستابوو، وتم "ئاغا خواردنیش دەدەيت بەمن؟" پيکەنى سەيرىكى سەرتاپامى کرد و وتى "بۆ ناتدەمى؟.. ئەمرو ناييت كەس برسى ببت" قاپيک خواردنم وەرگرت و ەاتم برۆمەو و بۆ كۆلانى خۆمان، ژنيك بەردەمى گرتم و وتى:

"مەگەر نەمگوت سەرت داپۆشە"

وتم "من؟"

وتى "بەلى قەحبە.. تۆ"

وتم "من.. خۆ نيم!"

ئەوئندە توند دای بەژير قاپەكەمدا كە خواردنەكە رژايە سەر زەوييەكە و دام لە پرمەى گريان و كەوتمە سەر ئەژنۆ، كە بەدەست پلى گۆشتە رژاوەكەم كۆ دەكردەو، نەفرەتم کرد، بەلام گازيكم لە دەستم گرت و گوتم خوانەكات. توورە بووبووم و شتيك لە سنگمدا قورس و قورستر دەبو، برسيم بوو، بۆنى قىمە شيتى دەكردم، پاروويەكم خستە دەممەو، بەلام گريان نەيدەهيشت پارووەكە قوت بەدم، تەم كردهو، ەزم دەکرد بگەريتمەو، دەبوو بۆ كوئى بگەريتمەو؟ بۆ ەەر شوئييك

بگه پرامايه ته وه گرینگ نه بوو، گرینگ نه وه بوو كه ئيستا نيم و نه بووم.
 به برسيځتي بۇ رۇژگارى نه خش و نيگاران گه پرامه وه، تا گه شتمه وه
 ماله وه شه و به سهر داهات، له ژووره وه له سه رخو چووم، درگه يه ك
 كرايه وه و من ديسان ه وه له نيوان وينه ديري نه كاندا جي مام،
 قاوه خانه يه كي گه و ره به ليوا ري هه لدير يكه وه بوو كه ديواره كانى هه مووى
 له توږي جالجالو كه بوو، بۇ خوڤى تابلويه ك بوو له توږي جالجالو كه. له
 نيو نه وه هه موو ته ونه نارپك و ناهه ناز هه ييه دا هه زار جالجالو كه،
 ژوور يكي ته واويان دروست كرده بوو، ژوور يكي پر له تهم و خو له ميښى،
 كه له هه ر لايه كه وه ليم ده روانى، دوايىن خالى دنيا م ليوه ده دى.

له پشتى توږه كانه وه پيره ميږد يكي قه مېوور پيالهي ده شوږد و چاي
 لي دهنه و له گه ليشياندا ناوازيكي راديوكه ي له ژير ليوييه وه دهوته وه،
 ورته ورتي ك كه روون نه بوو، چوومه پيښى و بانگم كرد، دهنكي من له
 تال يان توږي جالجالو كه كه وه تى نه ده پيري، به لام من ورته ورتى نه وم
 ده بيس، قوولپه قوولپي سه ماوهر كه م ده ژنه فت و كه چي هه رچه ند
 هاوارم ده كرد نه و نه يده بيس، تونيم بوو، هه زم له چا ده كرد، سه يري
 ده ورو به رم كرد به لكه ريگه يه ك پهيدا بكم، له ناو قاوه خانه ي توږي
 جالجالو كه دا روو بار يكي كه فكر دوو تى ده پيري، روو بار يكي مه رزيى له
 كانيه ك كه له شوينتيكي تره وه هه لده قوولى، ده بوو هه وت لق.

پيره ميږده قه مېووره كه زه رده خه نه ي كرد و له ژير ليوه وه خويندى
 "عه تار هه وت شارى عه شق گه را ...".

من دهنكي نه وم به رووني ده بيس، هه ر له بهر نه وه ش چوومه پيښه وه و
 ديسان ه وه به دهنكي به رز بانگم كرد، به لام وهك نه وه ي له وديو زه مان يكي
 زوره وه له پيش كيويك يان دنيا يه كي تره وه بانگي بكن. رهنكه دهنكيك

له قورگمه وه دهرنه هاتبیت، نازانم. دام له بال و به سووکی په روانه یه ک
چوممه وه سهر یاده وهریه کان، له رابردو وه بۆ ئایینه، هه روا به
ساده ییه.. بینیم که له سوڅاخى تۆدا له پزیشکی دادوهری له
مه یخانه یه کدا دانیشووم.

له ژوریکى گه وه له سهر مۆییلکی ئۆخرایى دانیشبووم، دوکتۆر
به سه دریه یه کی سپیه وه له ویدیو میزه که یه وه بوو، مردوویه ک به رامبه
من له سهر دهسته به ره یه ک نووستبوو، زه ییه که ته ی بوو، راپه و
سالۆنه کان ته ی بوو و له هه ر لایه کدا چه ند مردوویه ک خه ونبوون. زۆرم
برسیبوو، هیچ ریگه یه کی تر نه بوو، من ده با پیلاره کانم بخواردیه،
پیلاره کانم ته ی بوو، من بنی هه ردوویانم به یه که وه چه سپاندو و نابەدل
قه یم به و پیلاره ره شانده ده کرد، خه ریکبوو برشیمه وه، به لام
ناچاربووم. کاتیک دوايه مین پارچه یم ده خوارد، پیاویک که ده ستی
کچۆله یه کی هه شت نۆ سالانی گرتبوو هاته ژووره وه، کچه که سهر و
قژی ئالۆسکابوو ده گریا، من قیژاندم:

"بۆ هیناوته بۆ ئیره؟"

وتی "ئهم کچه مه نه خوۆشه"

وتم "باشه.. بۆ ئیره؟ بیه بۆ دوکتۆر"

وتی "نا دهیه ویت بمریت.. هاتووه وه فاتنامه که ی بۆ دهر بکه م"

وتم "خۆ هیشتا نه مردووه"

وتی "دهیه ویت بمریت، ئه سلنه حالى باش نییه، که مرد من به چ
شیوه یه ک ته رمه که ی به ینم بۆ ئیره؟ سهره پای ئه مه چی له سهره که
بکه م؟"

کچه که ئه سکه ناسیکی بیست تومه نیی له دهستا بوو، ههزی دهکرد
 بیگۆرپه وه به ئه سکه ناسه پینچ سه ده تومه نییه که ی دکتۆر. دوکتۆر
 ئاورپکی دایه وه بو لای من "ئیشی چی بوو؟" وتم قه له مدانی بوو،
 ده زانیتم من له شهست سال پینچ ئیستا وه به دوایدا ده گه ریتم، تۆش
 ده بناسیت؟ سه رم خسته ناو دهسته کانه وه خۆم راوه شاند تا وینه ی
 ناو زه بنم بگۆریت.

گوتم به دهرزییه ک کۆتایی به مه سه له که بهینه، هه ندیک کات بو ئه وه ی
 شتی که بمینیتته وه ده بی قوربانیی به دهیت.

وتت "وازام لی یینه"

وتم "من؟" به لام تۆ نه تبیستوو من زۆر نیگه ران بووم.

وتت "تکا ده که م"

قه حبه که پتکه نی و وتی "خۆت بکوژه تا وازت لی بهینم"

"چۆن؟"

"به دهرزییه ک"

تۆ له توورپیدا ده له رزیت و وتت "لیره برۆ"

وتی "تۆ لیره برۆ" خیرا خیرا هیلکه ی ده شکاند و چاوه کانی خر

بوو بووه وه.

وتت "تۆ قابیلی باش بوون نیت.. هه سوودیت.. به غیلیت.. بی
 ماریفه تی.. تی ده گه یته؟ من دلنیام به دهستی که سی که زهر به ت
 خواردوو، هه ز ده که م بزانه به دهستی کی؟ بلای؟ بلای ئه سلنه تۆ کیت؟
 له کوپوه هاتوو؟ به دوا ی چیدا ده گه ریته؟"

"بەتۆ چى؟"

دەتويست لەكۆتاييدا لەسەرخۆ و بەئەدەبەو قسە بكات، دەتويست پيش ھەر شتيك ئينسان بيت، وەلى رۆژ بەرۆژ دەبەنگتر دەبوو، لەسەر شان و لامليت روانى، كە وەك ژنانى پيش ميژوو، لە پەلە و چلكدا گەر بووبوو.. بەپيڤكەنينەكانى.. بەجولەى دەستەكانى.. بەنيگاگردنيدا كە ئيتەر هيچيان ژنانە نەبوون، ناسكيبەتى تيدا نەبوو، لە ئازەليك دەچوو كە تەنيا لەبەر بەردەواميدان بەژيان ھەرجيبەكى دەست دەكەوتت دەيخوات. خويپيەكانى دەھينايە مألەكە، چونكە ئەوان پيياندا ھەلەدا، وايدەزانى ژنە شاھەنگە.

ھەرچەند ئەو دەبەنگتر دەبيت، تۆ عاشقتري دەبيت، قەلەمدانكيش و نيگاركتيشيكي دەست زېربوويت، كە رۆژ بەرۆژ كارەكانت بى رەنگتر و ھەزانتەر دەبوو، بەرادەيەك كە كۆييكاريەكانت بەھەزار فرتوفيل بۆ ساغ دەكرايەو، ئيتەر ھيچ كەسيك بۆ كاريك راى نەدەسپاردت، نە ويئەيەك، نە چەمەنزارىك، نە ئەسپيڤ، نە گولدانىك، ھيچ. رۆژەكانت ناخۆش تى دەپەرين، دەستت نەدەچوو ھيچ كاريك، لە سستى ھيندە راکشاندا مابوو پتەو، كە ئەگەر لەبەر تيكەيەك نان نەبوايە ھەر نەدەجولائيت، بەلام ناچار بوويت جارجاريك كتيبيك لە كتيبخانەكەتدا ھەلگريت و برۆيتە دەرەو و بەبەھايەكى ھەرزان بيفروشى، تا نانتيك.. مەشرۆبېك يان تلياكى پى بکريت و خيرا بۆ مالەو بەگريتەو.

زەمانتيك بەبیر خۆت ھينايەو، كە كاتيک بەيانيان لە خەو رادەبوويت، بەيادی ئەو پى دەكەنيت، ئامادەبوويت دەست بەدەيتە ھەر كاريك بۆ ئەوێ خۆشحالی بکەيت، ئايندەت بەيادی ئەو تۆمار کردبوو، زەينت بى ئەو ئارامى نەبوو، ئايا عاشقى سيمای جوانى بووبوويت؟

ئایا له ناخی ئاگایتدا شتیک یادهوهریی هه‌بوو که نه‌تده‌توانی
فهرامۆشی بکه‌یت؟ ئایا ده‌ترسایت که ئه‌گهر ئه‌و له‌ده‌ست بده‌یت، ناچار
بیت له‌شاردا له‌نیوان ئه‌و هه‌رچیوپه‌رچیایانه‌دا ده‌ربه‌ده‌ر به‌دوای
عه‌شقدای بکه‌یت.

چ رووی دابوو که وا که‌وتبووینته ئه‌و حاله‌وه؟ حالیک که له‌خه‌و و
بیداریدا ترست له‌و هه‌بوو، ده‌ترسایت له‌نووستن، که نه‌بادا خه‌وی پێوه
ببینیت و له‌ترسی مه‌رگ هاواری جه‌رگه‌ر بکه‌یت، ده‌سترسایت بیدار
بیت، که نه‌بادا سه‌روه‌سه‌کوته‌ی ده‌رکه‌وت، چونکه‌ بچووکتین حسابی بۆ
نه‌ده‌کردی، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌لامیکت بۆ بکات، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌سله‌ن تۆ
وجود نه‌بیت، هه‌له‌ده‌ستا ده‌موچاوی بشوات، ماکیاچیککی تۆخ بکات،
جانناکه‌ی هه‌لگه‌ریت و بۆ لای هه‌لکه‌فرۆشی... سه‌روپه‌چییه‌ک...
حه‌سه‌سه‌یک... یان هه‌ر نه‌ناسیککی تر بپروات، ده‌ترسایت له‌ودیه‌و
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ببینیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ په‌رده‌کانت دادابوووه‌، هه‌رگیز
به‌ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا تۆ نه‌ده‌په‌ریت. هه‌رگیز سه‌یری جاده‌که‌ت
نه‌ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز به‌خۆت ده‌وت خۆزیا عه‌شقی پیاویک ببووایه‌ و
یه‌ک جار وه‌ک په‌له‌یه‌ک مه‌ره‌که‌ب بته‌کایه‌ته‌ ژیا‌نی پیاویکی تروه‌، به‌لام
مه‌گه‌ر ئه‌م په‌له‌یه‌ له‌ ژیا‌نی تۆ پاک ده‌بووه‌وه‌؟ ئه‌م هه‌موو تابلۆ ناته‌واوه‌ت
چی لێ ده‌کرد؟ دیسانه‌وه‌ ده‌تگوت که‌واته‌ بۆ نه‌هات؟ بۆ دره‌نگه‌ه‌وت؟
وا‌ی له‌ده‌ست تۆ!

نیش و کار و زه‌مان و وجود و ژیا‌نی له‌یه‌ک شتدا کورت بووبوووه‌؛
ئه‌و.

نێتر هیچ تۆ نه‌ده‌گه‌یشته‌ جگه‌ له‌م ژنه‌، ئه‌م قه‌حه‌به‌یه‌، ئه‌م سیه‌ره‌
که‌مه‌علوم نه‌بوو چ ژه‌هریککی له‌ روحی تۆدا له‌ وجودی تۆدا رشتبوو، که

نەك تەنیا دەتووست، بەلكە تەواوی گەردیلەى لەشت داواى گەردى لەشى ئەوى دەکرد، هاوارت دەکرد كە پتووستتە و ئاواتتە لەگەڵ ئەودا بەتەنیا لەم دنیاىەدا بىنیتەو و ھەمووشتىك لە بوومەلەرزەىەكدا ويران ببیت. بەلام باش دەتزانى كە ھەرچىو پەرجىيەكانى ئەودىو دیوارى مالاكەت، ھەناسە دەدەن و بەرپیدا دەرۆن، ھەر جارێك ئەو ببینن كلكێكى بۆ دەلەقێن و دەیخەنەو و داوەكە، ئەو ئاسان.. چەند ئاسان دەروا! خۆزگا لە بیرت دەچوو و، دوو برۆى كەوانى، دوو چاوى رەش و ئیتر ھىچ، یەك تۆپەل قژى رەشى شانە نەكراو و ئیتر ھىچ، لیوى تەر و نیوھكراو كە دەتگوت تازە لە ماچىك ھەلگیراوە و ھىشتا تیرنەبوو و ئیتر ھىچ؟

نا.. ھەزاران شتى تر بوو كە لە بیرت نەدەچوو و.

بەداوى مندا جارێكى تر كەوتیتەو و رێ، جەكانت لەبەر كرد، كراس، پانتۆل، قەمسەلە، كلاوى كەپكەج، ھەمان جلی كۆن، ئایا دەچوویت پەروانە بگريت؟ خۆزیا سەرىكت لەو دۆستەمەدا كە لەسەر پردى رۆمى مالاكى ھەيە، لەپەروانەى رەنگا و رەنگ، سالاوت لە سەربازە كانزاییەكانى سەر كۆلانەكان بكردایە تا ھەست بەئارامى بكەیت، لە نیو كۆلانى ئەو باخانەدا گۆرانیت لە ژێر لیوھەو بگوتبا، یان فیکەت بكیشابا!

كاتێك لە مالا ھايتە دەرێ لە بیری ئەودا بوویت كە چۆن دەتوانیت تۆ بەكارێك راسپێرن؟ ئەسپێك، چەمەنزارێك، بونیامێك، سروشتىكى بێگیا، ھەر چىیەك بێت بتوانیت سەرت گەرم بكات، پارەىەك بكات و تلیاك و مەشروبى پێ بكریت و بەپەلە بگەریتەو بۆ مالاو، پێش ئەوێ كەسێك بتناسیتەو، پێش خۆرئاواوون؟

شەقامى "مەنچەھرى" جمەى دەھات و پارەگۆرەكان لەو ناوہ دەخولانەوہ، پارەى ئەم و ئەويان كاش دەكرد، شوروشەوقىكىان ھەبوو، پىكەنن لەسەر لىويان ون نەدەبوو. قەسابەكان چاوەرپى خۆرئابوون بوون تا گلۆپ لەسەر دوگى ئاژەلەكانيان ھەلەكەن، ئۆتۆمبىلەكان خا و رىيان دەكرد و عەرەبانەكان بەبارەكانيانەوہ دەھاتن و دەچوون.

چەند دەلالەت و دوو پاسەوان لە بەردەم دووكانى شەربەتفرۆشچىدا، شەربەتى ئەفلاتونيان دەنۆشى و يەكپىكىان كۆمەلەك ئەسكەناسى لە دەستدا بوو بەدەم خواردنەوہو بەدەستىك دەيژمارد. ئىمەش رۆژگارپىك چووينە بازارى سەمان خستە دەست ئەو پارەگۆرەنەوہ تا بۆمان كاشبەكەن، ھەندىك زياتر يان ھەندىك كەمتر، جياوازى چيى؟ بەلام تۆ ئىتر ھىچت نىيە، ئەو قەحبەيە چەندىن جار بەتۆى گوتبوو "ئەسپى لە بەخالتا سەوزەلە خانم دەلەت"

لە ئاپۆرەى پارەگۆرەكان تى پەرىت و بەئاراستەى قەلەمدانىيەكاندا رۆشتىت. دوو كۆتر لەسەر ستارەيەك بەرەو لای درەختەكانى ئەو پەرى تەلارەكە ھەلفرىن، ژنىكى بالابەرز گۆزەيەكى پرى گەياندبوو سەر سەكۆى بەر مالىيان و سەيرى دواوہى دەكرد، پۆلىك قەلەپەش لەسەر درەختىكى وشك ھەلنىشتبوون، ھەلۆيەك لەسەر دارىك جىنى خۆى خۆش دەكرد. چوويتە پىشتەر، ئەو ھەموو تابلۆيە.. كامەيان ئىشى تۆ بوو؟ ھىچت لە بىرە؟ رۆشتىت.. چەند بىمانا!

ماسىگرەكانت بىنى كە عارەقيان دەردابوو، لە دەورى تۆرى پرى لە ماسى ئەلقەيان بەستبوو، كاتى دابەشكردن بوو، لەولاوہ ژنىك دەستى مندالەكى گرتبوو دارەدارەى پى دەكرد. پىاوپكى موو بۆر عارەقى ناوچەوانى دەسپرى و بى ئەوہى گرینگى بەتۆ بەدات چاوى برىبووہ

خیراویک، یان رهنګه له چوارچپوهیه کی قاوه پیدا جیگیر بمینیته وه. که یشتیه هونه رستانی "نیرۆمیان" و له پیشیاندا وهستایت، ئه سیه کان به حیله کیشان له چوارچپوهکه وه غاریان دابووه دهړی و پیاویک که به دواپاندا رای دهکرد، به هه ناسه برکپوه که یشت، دهستی به شپوهی چه تر له سهر چاوه کانی گرتبوو، له ئاسۆی دهروانی، له تابلویه کی تردا قاپیکی پر له ترپی یاقوتی بریقه دار سه رنجتی راده کیشا، کوتری سه ر درختی قهراخ جاده که چاوی بریبووه شه قامه که و چاوه رپبوو تو برویت و چه شهی بکات، چوویته دووکانه که وه و سهیری دار و دیواریت دهکرد، به ردهیه کی که وره له به رامبه رت بوو، که ئاویکی زولالی به هیواشی لیوه دهړی، له تاشه به ردیک دور ده که و ته وه و به رپی خویدا دهړی، په یکه ری فرهاد له سهر ئو تاشه به رده مابووه وه، دهنگی سیسرک له دور دهست دهات، بیگومان له وی که یفیان له بونی توپیو دهات.

نیرۆمیان له ناوه راستی دووکانه که دا له سهر ستانديک پشت به تابلوی شیرین و فرهاد به دیار تابلویه کی تره وه چه نه ی ددا، دایکی له سووچیکی دووکانه که دا له سهر کورسییه کی بچووک دانیشتبوو، به ده مووچاویکی چرچ و لۆچ و قژه سپیه که یه وه که له هه ردو لای له چکه که یه وه هاتبووه دهړی، به خاوی خه ریکی ملپچ چننبوو، هه مان ملپچی ئه رخه وانی که ساله های سال پخیه وه خه ریک بوو، دهیچنی و هه لی ده وه شانده وه و شلیله که ی گلله ده کرده وه و دیسانه وه دهیچنیه وه. هه زاران جار ئو ملپچه ی چننبوو، دیسان هه لی وه شانده وه وه. ئیستا له ویدیو شووشه ی ئه ستووری چاویله که یه وه سهیری تو دهکات.

"سلاو"

ئىرۆمىيان سەيركى كرد "دووبارە ھاتىتەۋە؟"

"ئەرى"

"ھەۋالت نىيە.. دەزانى كە .."

"رۆژگارم خۇش نىن"

"رۆژگارى ئىمەش خۇش نىيە.. بازار نىيە"

"من لە برسا دىمە دەرەۋە.. سەيرىكى ھالەم بکە، من ھالەم باش نىيە"

"باشە.. مەكىشە"

چەند ھەنگاۋىك لىتى چوۋىتە پىشى و لە بەرامبەرىدا ۋەستايىت

"ئاتانم.. ئەگەر نەكىشم دەمرم"

"بەجەھەنەم"

"ئىتر ئەم قسانە بەسەرچوون، بەلاى كەمەۋە پۆتريتى.. شتىك بدە

بەمن تا بەم شىۋەيە دەر بەدەر نەبم"

"مەگەر خۇم دەستم نىيە، پۆتريت بدەم بەتۆ بىكىشى؟!"

"ئاخر تۆ ئاگات لە ھالى من نىيە"

"ئاگام لىيە، يان دەكىشىت يان تەزرىق دەكەيت.. بۆ تۆ ۋا دەزانى من

لەسەر گەنجىنەى قاروون دانىشتووم.. كەى كىشەى منە كە تۆ...."

عارەق لە ناۋچەۋانتەۋە دەتكا و دەستەكانت دەلەرزى، وتت "كەۋاتە

دىمەنى شتىك"

بەفەلچەكەى ئاماژەى بۆ تابلىۋى شىرىن و فەرھاد كرد و وتى

"چەندىكە ئەۋەت كىشاۋە؟ كە كەس نەيەۋىت.. خۇ من شىت نەبووم!..

پىم وتى شىرىن بكىشە، تۆ چوۋىت ئەم فەرھادە مردوۋەت كىشاۋە، ئەم

هه موو ئىشە نيوەناچلە .."

بەتەنىشت تابلۆكەدا روڭىشتى، چاوتىكت بەتاشەبەردەكەدا خشاند كە
فەرھاد تەشۋىكەى بەرز كورد بوو ۋە بەسەر وڭىنەى سەر بەردەكەدا
داى دەھىنايەۋە، بەقزى ئالۋاز، ئارام نوستىبوو؟ دەنگى ھۆرىنىكت
بىست، گەرايتەۋە، پاسىكى شىن لەخوار كۆۋەكەۋە ۋەستا ۋ كۆمەلىك
خوڭىندكار لى دابەزىن، كە ھەموويان پىلاۋى ۋەرزىيان لە پىدابوو،
دوايەمىن كەسىان كچىكى لاواز ۋ رەنگ پەريوو بوو كە بەدوو دارشەقى
ژىر بالىيەۋە لە پاسەكە دابەزى، ژنىكى تەمەن مامنامەندى
بالابەرزىيان لەگەلدا بوو، ئىنجا ھەموويان ۋەك گروپپىكى كە
بەكۆرسىكى خۆش ئەم شىعەرىيان ۋت «ئەمشەۋ دەنگى تەشۋى لە
بىستوون نايەت.. رەنگە فەرھاد چووبىتە خەۋى شىرىنەۋە.. رەنگە
فەرھاد چووبىتە خەۋى شىرىنەۋە..» دواتر ھەموويان چەلەيان لى دا .

تۆ خۆت خستە لاۋە ۋ لەسەر تەختەيەك لە بەردەم چايخانىيەكدا
دانىشتى، چايچىيەكە بى ماتلېوون چاي بۆ ھىنايت ۋ سەيرى
رېۋارانى كورد، كە ھەموويان لە دەۋرى ژنە بالابەرزەكە كۆ بوويوونەۋە ۋ
گوى قولاغ بوون بزاند چى دەلىت، ۋتى "زۆر باشە.. ئەمشەۋ بىستوون،
ئەۋەى لە پۇلدا ۋتم لە بىر خۆتانى بەرنەۋە، لە "تاق بستان" ىش بگەرىن،
نەخشى ھەلگۆلدراۋى سەر بەردەكانى تاق بستان بەفەرمانى "خەسرەۋ
پەروىز" نەخشاۋە، دوو بەشى ناۋەۋەى ئەشكەۋتەكتان ئاسايى لەيادە؟
نەخشەكانى دەرەۋە؟ خەسرەۋ پەروىز سوار "شەبىزى" ئەسپى خۆى
بوو. لە دەستەراست نىچىرگەلىكى دىت، كە كۆمەلىك دەيانويست راۋى
بكەن، بەلەمىك كە ژنانىكى مۆسىقار تىيدا بەجۆرەھا ئامىر ئاۋازى
رۆژگارى نەخش ۋ نىگارىان دەرژەنى، لە دەستەچەپدا خەسرەۋ پەروىز

خەریکی راو بوو، بەلām دواتر "قەتەحەلی شای قاجار" دەستووری دا
 نەخشی سەر بەردهکان دەستکاری بکەن و کردیان، نەخشی ئاغانان
 ئاخنیه ناو وینەکەوه، یان بابلیین خستیانه جیگەهی خەسرهو پەرۆزەوه
 ئەوی تری بەی دەستکاری وەک خۆی مایەوه، هەموو ئەمانە واز لێ
 بێن، ئیستا ئیتر ئیوه خۆتان بێستون ببین. ئەمە تەنیا کۆتیک نییه..
 ئەمە پەیکەری فەرهادە.. لەسەر ئەم دیواره لووسە بریاربوو کە نەخشی
 فەرهاد بکێشن، بەلām نەخشی شیرین و فەرهاد تەنیا لە "فەرگاهی"
 مەهاباد ماوەتەوه».

دواتر رووهو ئەو کچەهی بەدوو دارشەقەوه لە بەرامبەر کۆوهکەدا
 وهستابوو وتی "تۆش لە چیرۆکەتدا فەرهاد مەکوژە، فەرهاد لە
 ئەدەبیاتی فارسیدا سیمایەکی هێجگار شیرینی هەیە.. هێجگار
 خۆشەویست.. سیمبۆلی عەشقه.. هەرگیز لە دەمی هیچ کەسێکەوه
 بەفەرهاد مەلێ برۆ بمرە"

ژنە بالابەرەزکە بەروویەکی زۆر تامەزۆۆوه، وەک ئەوهی بییهوئیت
 هەموو ئەم کۆوه لە چاوهکانیدا جی بکاتەوه، چوو پێش و هەموویان
 بەدوایدا، بەلām ئەو کچەهی دارشەقەکانی پێ بوو دواوەکەوت، ئەوان
 چاوهپێیان دەکرد تا دەیانگەیشتی، دەپۆشتن و ئەو دیسانەوه
 دواوەکەوتەوه، دەنگی لە عەرددانی دارشەقەکانی لێدانێکی لەسەر یەک
 بوو کە کۆوهکەیی دەلەراندەوه و زایەلەکەیی دەهاتەوه.

تۆ چا ساردەوهبوووەکەت هەلقوراند و پێش ئەوهی هەستی چایەکی
 تر خرایە بەردەمت، چایچیەکە وتی "نان دەخۆیت؟"
 "نا"

"دوو هێلکەت بۆ بکەمە رۆنەوه"

تۆ هیچت نه گوت و سهیری خویندکاره کانت ده کرد، گویت له دهنکی سروودیان بوو له دووره ده هات، دهتخواست پیدیان بگهیه وه، به لام نه تده توانی، چایچییه که سینیه کی نایه پیتشت، چهند له تیک نان، سی هیلکه، خویدانیک و ته و او، چهند برسیت بوو! فهرموو له دهمت ده که وته خواری، ههزم کرد منیش له گهلت بخۆم، زۆرم برسی بوو، به لام نه متوانی.

هیواش هیواش نانه کهت خوارد، چات خوارد وه و جگهرهت کیشا، ئیتر خۆر ئاوا بوو بوو، ترسیکی سهیر سیبه ری خستبووه سه ره و ا، خویندکاره کان هیتشتا نه گه را بوونه وه، بیدهنگی تیکه له به ترسی ئیره ده بوو، هه و ورده ورده سارد ده بوو، هه چهند سیگارت ده کیشا نه تده توانی به ره به لرزت بگریت، چایچییه کهش له چایخانه کهیدا گوپی له رادیۆ ده گرت و قاپ و پیاله کانی ده شۆرد، جار جار ههش ئاوازی رادیۆ که ی له ژیر لینه وه ده گوته وه، دنیا به ته و اوی تاریک بوو، که چی خویندکاره کان نه گه رانه وه، تۆ جگه رهیه کیترت پیکردوو روانیته کیوه که که سه ری کردبوو به ئاسماندا، ئه و کاته له ناو تاریکیه که وه پیریژنیک ده رکه وت که ملپیچی ئه رখে وانی ده چنی، یان رهنه خه ریکبوو بیت چینه که ی هه لوه شینیتته وه، وه ها پیریژنیکت سالانیک پیتتر له سه رمای ویرانه ری شاریکی دووردا دیبوو، به دیار ئاگریکه وه دانیشتبوو شلیله ئه رখে وانی له شیشی چینه کهیدا یان نا له دهسته قایمه کانیدا ئه سیربوو، گلۆله شلیله که ی له گیرفانی چاکه ته کراوه که ی نابوو، هه روا دهیچنی و به ره و لای تۆ ده هات، کاتیک به ته و اوی له به رده م رووناکی په نجه ره ی چایخانه که دا وهستا، وتی "شیرین مرد"

په نجه ی دهستت له خۆوه بۆ قژی سه رت رویشیت و چنگت پیدا کرد،

من فرمیسکم له سەر گوڤای تۆ لا په سەند نییه، حەز دەکەم پێ بکەنیت،
پیاو ناگری، ئایا چی دەبێت ئەگەر پیاویک بگری، تۆ چەند ئازارت
هەیه؟

چایچییه که له ویدیو په نجه ره که وه سهری ده رکیشا و هه روا که
سینییه که ی به ده سماڵ ده سهری وتی "لێی گه پێ" به په نجه ی ئاماژه ی بۆ
میشکی کرد، تۆ سه رنجت نه دا، چایچییه که ها ته ده ری و لیت نزیک
بووه وه، به نه سپایی وتی "وازی لی بینه .. شیته .. عه قلی له ده ست داوه ..
تۆ ده گه ییت؟"

له پر ده رگه ی دوو کانه که کرایه وه و پیاویک که ده ستی مندا لێکی
گرتوو وتی "ئاغا .. پزیشکی دادوهری له کوێیه؟"
ئیرۆمیان وتی "برۆ له پیشتره"

تۆ به ئاشکرا ده له رزیت و چنگت کردبوو به قه ژتا، شتیکی له سنگتا
په لی ده کوتا که بۆنی ته نیایییه کی مندا لانه ی لی ده هات، وتی "ئێستا من
چی بکه م"

"هیچ .. برۆ بمره"

"هه ر نه وه نده"

پیریژن هه روا ملپێچه ئه رخه وانیه که ی ده چنی و ئیرۆمیان چاوی
بچووک کرده وه و سهری خست به دوادا، له تابلۆی سهر ستانده که ی
ده روانی، ئیتر نه تزانی چۆن بۆ ماله وه گه راپته وه، ته واوی ریگه که ت
چۆن بری، هیجت بیر نییه، چووێته چیشته خانه که وه، که وانته ره که ت
کرده وه، خرته که و پرته که ت هینایه ده ری، قه حبه وتی "به دوای چیدا
ده گه پیت؟"

کۆمەلیک حەب و دەرمانی کۆن بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری ناو و به‌رواره‌کیان بکه‌یت خسته‌ته‌ ده‌ست و گه‌رایته‌وه‌ ژووره‌که‌ت، وتی "دییته‌ پێکه‌وه‌ قسه‌ بکه‌ین؟"

دهستت بهخيڙايي راوهڻاند تا سهعاتهڪت بجيٽه سهر مهچهڪت،
 كهچي سهعات له دهستتا نهبوو، كهئ بئ ٿاگه داري من ٺهوي
 فروشتبوو؟ چراڪت کوڙاندوهو و له بهرامبهريدا دانيشتي، ٺهه لهسهر
 چرپاڪه و تو لهسهر عرد، ٺيستا ٺيتر چلڪي جيڳهه ديار نهبوو، چهند
 تاله رووناڪيهڪ كه لاي پردهكهوه دهڙايه سهرديوارهكه، پهڙ و بالي
 كردهبووه، بهلام نهڪ وهڪ ههٿو. وهڪو ديواڙي بهرزي قهلاي شارڪي
 کوڻ، كه قهلا و شوراڪان پشت بهپشتي يهڪ، ههتاويان بهسهر دهستهوه
 دهبرد، وهڪو چهپڪيڪ رووناڪي و سيڙهر، كه سهرين كيڙشاوهته
 گهردون، تا گهردهڪان بو بئ ماحڪرن بگهبنهنه عهرش.

جوولہی بہدمن و نووری چاوہکانی تو بہرہبرہ کہم دہبووہوہ، وہک
ہہتاویک کہ ئارام ئارام لہسہر دیواری روژئاوای ئاسمان نوqm دہبیت،
وہک کہ شتیہکیی جہنگی زہبہلاح کہ نہرم نہرم لہ کوٹاییی دہریادا
ئاوا دہبیت، سات بہسات بئ ہہستتر و خالیتر دہبیت، بہلام ئہو
نازائیت لہ شیتیہکی کتوپردایت، خرکہیہک حہپت لہ بہردہمتدا داناوہ،
ئہو ہہموو حہپہ رنگاوپرہنگت بہجارپک لہ مشت ناوہوہ بہپہرداخپک
ئاوہوہ قووتی دہدہیت، دہبینی رہنگت پہرپوہ و ہہستت دہکرد دنیا
بہسہرسہرتا دہخولیتہوہ، وہک ئاگردانیک تو پئیہوہ پئیوہست بوویت،
شتک لہسہرتہوہ بزبسکی دہاوی.

وتى "خراپ كه وتمه داوت.. بۆ ھەر پياۋىك دەبوو بەجۈزىك
بجەيمە ۋە، بەلام بۆ تۆ بەھەموو شېۋەيەك، ئاخر من جگە لە تۆكەسى

تر شک نابەم، هەر بەلایەک کە من دەمەوێت بەسەر پیاویدا بیهێنم، هەر ئارەزوویەکم لە پیاوان هەبێت، هەر فکریک لە بابەتی پیاوێوە دەکەوێتە گیانم، هەمووی کۆ دەکەمەوێ و لە یەک شوێن.. بەراست تۆ حالت باش نییه؟!"

جگەرەکی کردە تەپڵەکەوێ و سەری لە تۆ نزیک کردەوێ، دووکه‌لی جگەرەکی کرد بەدەموچاوتدا و دووچاری پەشیوی و لەرزینی کردیت، هەناسەییەکی قوولت هەلکێشا و داتەوێ، هێلنچت هات و رشایتەوێ، نۆزەییەکی لێوێهات و لەشوێنی خۆی هەستا "دەک بمرم.. حالی تۆ باش نییه"

دلت تیوال تیوال دەبوو، دەستەکانت دەلەرزین و هیچ هەستیەک لە قاچەکانتدا نەبوو، لێفەکەیی بەخیرایی لەسەرت راکێشا و جل و دەست و دەمتی پاک کردەوێ، لە بەردەمتدا کەوتبووێ سەر ئەژنۆ و نەیدەزانی چی بکات، رەنگە قسە بکات، رەنگە بەقوربان و بەساقەت ببێت، رەنگە جوین بدات، بەلام تۆ نەتەدەبیست، بەلاچاوتەوت دی لەودیدو دیوارێکی دووکه‌لایییەوێ دەستەییەک حەبی فری دا و لە مال رای کردە دەری.

بەدەم مردنەوێ پێکەنیت، بەو خەیاڵەیی کە ئێتر ئاسووێ دەبیت، بۆ دواپەمین جار سەیری وێنەکەیی منت کرد، تەواوی هیزی پاشەکەوتی خۆت خستە گەڕ، تاببینیت چاوەکانم لە چ حالێکدان، بۆ ئەمە بەزەینتا هاتبوو؟ ئایا ئاماژەییەکی خۆکوشتنت لەودا دەبینی؟ لە هەمان ساتدا ئەوت دی کە بەدوو پیاوی کەتەوێ گەڕابووێ ماله‌وێ، یەکیان قاچت و ئەوی تریان ژێر بآلت، بەرزیان کردیتەوێ و ئێتر هیچت تێ نەگەشت، چەندە زەمەن رۆشتبوو، رۆژێک، سالیک، نا، رێک بیست و چوار رۆژ تۆ کەوتبووی، شتیکت لە نەخۆشخانە بیر نایەت، جگە لە بۆکس و

پياكيشانى كه دوكتور و پرستارهكان تيبان دهرهواندى، جوښيان پى دهدايت "خوپړى، ناتهواو، گهنال، لاشهخوړ، بوگهن، بوگهن"

بيست و چوار روژ تپهپړى و ئه و هك پهروانه بهدورتا هلدهفرى، جيگه دى دهغوړيت، خواردنى لى دهنه، گسكى ددها، دهيشوړديت، لهخوار ههمان تهختى تووه دهنووست، هلدهستا و ديسانوه قسهى دهكرى، جارجار له مال دهرؤيه دهرى و پاش چهند سعاتيك دهگهرايهوه، تو كه بى نازار و نارام له نيو جيگه دا نوستبووى ئه و ماچى دهكرى، وازى دهينا ناوها سريرى من بكهيت، دهرانى مهسخرهترين شتى دنيا روى دابوو؟ تو نه مردبوويت، به لام نه شده ژياى، ته نيا زيندووبوى، بونياميك كه ته نيا دهبيستيت، به گران قسه دهكات، پى دهكهنيت، دهكرى، به لام نه سلنه ناتوانيت به پيوه بوهستيت، ناتوانيت قه لام به دهستهوه بكرى، ته نيا له بهر نه وه هيه تا بلين من هيشتا نه مردووم. به داخم.

سوږى لى دهنه، به ريه خهى بو ده بهستيت، كه وچك كه وچك خواردين دهكات به دهمته وه و جار جارش دهست دينيت به قرتا، به خه ندهيه كى نه رم به تهواوى روخسارييه وه، به نيگايه كى ميه ربان، ته راشى بو دهكرى، له گهنى دهينا و به ئاوى شله تين سر و مى بو ده شوړدى، ديسان قسهى دهكردهوه، روژيك كه خهريكبوو نينو كه كاني بو دهكرى وتى "ديت پيكه وه زهماوند بكهين؟"

"ئا"

ههمان روژ مه لاي هينا به ماله كه و به فهرمى بووه ژنى تو، دواى نه وهى ژيانى تو گوړا، ئيتر هيچت له دهست نه ده هات، تهواوى روژت

لەسەر چرپا دەگوزەران. دەخەوتیت ھەڵدەستایت، جیگەکەت تەر دەکرد
 و لە تەری بەردەوامی جیگەکەت بێزار بوویت، ھەندیک کات کە ئەو
 قەحەبە سەر خۆش دەبوو، پەردا خێک مەشروبێ دەدایە دەستت و
 لە لایەکی چرپاکە دادەنیشت و دەیگوت "ئۆخەیش.. سەرەنجام بووی
 بەمۆلکی من"

شەویەک خەوت بینی کە دەتوانیت بەرێدا برۆیت، قاچەکانت لە ژێر
 دەسەلاتتدا بوو، لە کۆلانیکیوە پێچت دەکردووە بۆ شەقامیک کە
 کۆمەڵیک خەلکی جەنازە بەشان رێیان لێ گرتی، بۆ ھەر لایەک
 برۆشتیتایە ئەوان پێشیان لێ دەگرتی، نەیان دەھێشت دەرچیت،
 ھەرچەندە ئەملاولات دەکرد بۆ سوود بوو، ئەوەندە ھەولت دا شەکەت
 بوویت، شەلانی عارەق بووی و لەسەر خۆچوویت، لە ناوەرپاستی
 کۆلانەکەدا وەستایت و لە نیووە خەو و نیووە بیداریدا ھەستت کرد کە
 ئەوان جەنازەکیان خستە سەر شانی تۆ، لاشەیکەکی گەرم کە
 پارچەیکە قوماشی سەوزی تیوە پێچرا بوو، گەنجیکی پانزە ساڵ،
 ھەستت کرد گەرمی کەوتە سەر ناوچەوانت، وادەھاتە پیش چاوە ئەوەی
 کە لەو پارچە سەوزە پێچراوە نەمردووە، گەرم و زیندووە، رەنگە تایی لێ
 ھاتبێت، جەماعەت بەیەک دەنگ دەیانوت لا الە الا الە، جەنازەکیان
 خستە سەر شانت و دووبارە بەرزیان کردووە، ئیتر ترست شکابوو،
 پێکەنیت، چاوەکانت ھەلگلۆفت و سەیرت کرد پیرەمێردیک ناوچەوانت
 ماچ دەکات، قەحەبەکە وتی "تات لێ ھاتوو.. ئازیزم.. بەلام ھیچ نییە"

پارچەیکەکی لە لەگەنیکدا شۆرد، چۆراندییەو، قەدی کرد و دیسانەو
 خستیئەو سەر ناوچەوانت "تۆ وەکۆ منال وایت، ئەگەرچی حەزم دەکرد
 لە تۆ مندا لێکم ببیت، بەلام کە نەبوو، ئیتر خۆت وەکۆ مندا لێک بەخێو

دەكەم.. بەهەموو ئەوانە رازیم، دەزانی من لە شوێنێکی جەنجالەوه
 ھاتوومەتە ئەم شوێنە بێدەنگە.. یانزە خوشک و برابووین، یەک لەیەک
 بەدبەختتر، لە ژوورێکی رووتەلدا دەژیاین کە ھەمیشە بۆنی نەوتی لێ
 دەھات، بۆنی نەوت و میز.. چۆنەم. باوکم ھەسەسێکی تەلەكەباز
 بوو، شەوان بەسەرخۆشی دەھاتەووە و ئەوھندەیی نەپەنەپ دەکرد کە ئێمە
 لەترساندا لە ناو پێخەفەکانماندا دەمیژاین، دوایی ھەرکەس نەیزانی لە
 کوێ گۆم و گۆرپوو وەکو ھیتلەر، خۆی مرد؟ کوشتیان؟ ئێمە ھیچمان
 نەزانی و ھەر بەو جۆرە گۆرەبووین، دە سالان بووم کە بەقالێکی
 نێرەکەر منی دەربردە پستی دووکانەکیەووە و دەستی بۆ دەبردم، درۆم
 کرد کە پێم گوێی تۆ چاوی و گوێت کردوومەتەووە، تۆ زۆر باشی.. بەلام
 ھەیف، ھەزم دەکرد جوانترین کۆری دنیا تۆ بۆ بخەمەووە.

من باش نیم، ھیچ کاتیک باش نەبووم، لە دە سالییەووە ھەموو شتیکی
 تۆی دەگەیشتم، دەچوومە پستی ئەو دووکانە نەفرەتیەووە و کالەکم
 دەخوارد، سێووم دەخوارد، میووەھایەکم دەخوارد کە ھەزم لێیان بوو، ئەو
 نێرەکەرە دەستی بۆ دەبردم، تا روژیک دەستم کرد بەگیرفانیدا و
 رەسمی ژنیکم تێدا بینیەووە، من لە مندالییەووە ھەسوود بووم، ویستم
 بزائەم ئەو ژنە کییە، بەلام ئەو نەیدەویست بەمن بلی، دوایی زانیم
 ژنیتی، سەیرم کرد مانەووم لەوێ سوودیکی نەما بوو، لەگەڵ لۆرییەکی
 بارەلگەردا روژستم بۆ باشوور و لە بەردەستی ئەم شۆفێر و ئەو
 شۆفێردا گەڕام، ماوہیەک لە "سەلەفچگان" سەرگەردان بووم ریم ون
 کردبوو نەمدەزانی بۆ کوێ بچم.

ماوہیەک لە ھەلدێرێکدا مامەووە، بەفر بوو، خەریکبوو لە سەرما دا رەق
 ببینەووە، لە بیانییەووە ھەتا ئێوارە عارەقی جوولەکەمان خواردەووە،

لهوانه‌ی که ده‌ست ئاسمانیش نه‌ده‌که‌وت، پیاله‌کانمان پێ کردبوو تا هاتین بیخۆینه‌وه نیوه‌ی تیدا نه‌بوو، وتم "زوو بیخۆنه‌وه تا په‌ریان نه‌یان خوار دوو‌هته‌وه" په‌ریان له‌خۆوه له‌سه‌رمای ده‌رووبه‌ردا ده‌خولانه‌وه، ئیمه‌ ئه‌وانمان نه‌ده‌دی، کاتیک پیاله‌مان خالی کرد، زانیمان رێگه‌ کراوه‌ته‌وه و ئیمه‌ش رۆشتین، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ باشوور بووم، سه‌مای به‌نده‌ریش فێر بووم، بێچا‌وو‌روبووم، ده‌مپیس بووم، ده‌مویست هه‌ر له‌ روو پۆرتی پیاوان بشکینم، به‌لام هیچ کاتیک نه‌توانی.

خۆم ده‌رازانه‌وه، دلم ده‌برد، یه‌کیک ده‌بوو به‌تۆپه‌که‌مه‌وه و له‌گه‌لیدا ده‌پیشتم، ژه‌هرم بۆ ده‌پژاند که‌چی بێ سوود بوو، رۆژان و سالان تیپه‌رین و من گه‌وره‌تر بووم، ئه‌و رۆژانه هه‌موو شتیک وه‌ک یه‌ک بوون... لیگه‌پێن... تا له‌ نۆژده‌ سالیدا هه‌ر له‌م تارانە چوومه‌ سه‌ر کاریک، له‌ عیاده‌ی دکتۆریکی مووبۆردا ئیشم ده‌کرد، که هه‌میشه به‌فزییه‌وه خۆی ده‌خلافاند، ئه‌وه‌نده عاره‌قی ده‌کرده‌وه که ناچار بوو به‌ده‌ستمالیکی سپی عاره‌قی ناوچه‌وانی بسپێت، هه‌مان ئه‌و دکتۆره‌ی له‌خوتخۆراییی مرد، دواتر تۆم بینیی، خوا به‌نه‌فره‌تت بکات.

به‌نووکێ په‌نجه‌کانم ده‌مکێشا به‌ده‌سکی کورسییه‌داره‌که‌دا و هه‌ولم ده‌دا هاوئا‌واز بێت له‌گه‌ڵ ده‌نگی چه‌رخه ئاسنه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا، جووله‌ی ده‌ستم خێراتر کرد، خێراییی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ زۆر بوو... خێراتر... خێراتر... خێراتر.

ئه‌وه‌نده به‌م کاره‌ بێ مانایه‌ درێژهم دایه‌ که سه‌رم گێژی خوارد و په‌نجه‌کانم ئیتر له‌ ژێر ده‌سه‌لاتمدا نه‌ما‌بوون، جووله‌که‌م هێواش هێواش کرده‌وه و ده‌ستم به‌هێواشی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ دانا، شه‌مه‌نه‌فه‌ر وه‌ستا، چاوه‌کانم نوقاند، یان ره‌نگه‌ چاوه‌ نوقاوه‌کانم

کردیته وه، بیرم نییه، تهنیا بیرمه له ویتستگه یه کی شینی ته ماویدا
 ده رۆشتم و به دوا ی که سیڤدا ده گه رام، که سیڤک ده هات یان که سیڤک
 ده رۆشت؟ نازانم به دوا ی کیدا ده گه رام، به هه رکه سیڤک بگه یشتما یه
 به دیکه تیک ی ته و او وه لیم ده روانی و هیچ که سیڤک نه و نه بوو، به هه ر
 لایه کدا ده رۆشتم په شیمان ده بوومه وه که بۆ به لاکه ی تر دا نه رۆیشتووم،
 سهیری هه ر که سیڤکم ده کرد، نه فسووسم ده خوارد که بۆ سهیری نه وانی
 ترم نه کردووه. نه وان بالایه کی سهیر و نامۆیان هه بوو، وهک نه وه ی
 پیلوی چاوهکانیان هه لگه رابیته وه، سووری ناو پیلوهکانیان وهک
 "تراهوما" ترسناکی ده کردن، من به دوا ی که سیڤدا ده گه رام که پیلوی
 چاوی هه لگه رابیته وه. هه موویان ده چوون به یه کدا، گومه زهکانی شین
 بوون، دهنگی فیغانی چهند ژنیک له لایه که وه ده گه ییه گوئی، له
 پیره میردیکی قه مبور که سهری بر دبووه ناو عه باکه یه وه پرسیم "بۆ نه م
 بونیامانه به م شیوه یه ن؟" وتی "ته مانه هه موویان گونا هبارن..
 گونا هیکیان کردووه بۆیه چاویان هه لگه راو ته وه "وتم "چ گونا هی؟" که
 سهری به رز کردووه بینیم پیلوی نه ویش هه لگه راو ته وه و خوینیکی رهش
 له جه ناگه یه وه دلۆپ دلۆپ ده تکت، له ترسا قریشکاندم، به لام دهنگ له
 قورگمه وه ده رنه هات، دهنگدانه وه ی هاوار کهم له که له مه دا ده سوپایه وه،
 چهند که سیڤک له سهرما ده ستیان به را کردنکرد و من هیلنجم ده هات
 وهک نه وه ی شتیک دلۆپ دلۆپ له زهینمه وه برژی، دیوارهکانی کاسه
 سهرم درزیان ده برد، دهسته کانم به هه ردوو لای سهرمه وه گرت و پالم دا
 به کورسییه که وه، دهنگی شه مه نه فره که ئیتر به ردهوام نه ده هات، وهک له
 باوه پیچرابیت گاهی ده هات و گاهی نه ده هات.

قه حبه وتی "ماوهیه که گرم گرتبوو، ئیستاش هه روا، رۆژیک

سەر دىگەم بەشويىڭىدا و دەريۇم، ئەو كاتە دەبىنى كە ئېتىر نىم كەچى
خەيال دەكەيت ھەم، دەزانی ئەگەر باوكم سەرخۆش نەبايە و لاقەى
نەكردمايە رەنگە ھىجگار وا دەرنەچوومايە

"زىنا لەگەل مەھرەمەكانى خۆى؟!"

"ئۆف.. ئا.. ئا.. ئا"

دەنگى خەمگىن و كوژەربوو، دوو سى مژى قووللى لە جگەرەكەى دا و
وتى "تاكەت دابەزىوہ ئېستە" ئەستامىنوفن "يكت دەدەمى كە ئاسان
بنويت.. ئەدى.. ئازىزم"

حالت باش نەبوو، كەسپىك لە چاويكى نائاگاوه بەشەلاق كەوتبووہ
گيانى تۆ و ھەر لىي دەداى، عەجەب چ دنيايەكى بۆگەنە! پياويك دلى
دۆراندبووہ ژنيكى قەشەنگ تەنيا لەبەرئەوہى يەك تابلوى ھونەرى لە
سىماى، ئەندامى، پەنجەى بارىك و ئەو نىگا ئاگراوييەى بكيشىت.
بەلام بى ھىوا بوو ھەك من، كە بەدواى ئەم چاوانەدا ھاتم، لە ژىر
داروپەردوى جەستەى خۆيدا مابووہوہ، تەرمى مەعشوقەكەى بەسەر
شانەوہ بوو نەيدەزانی بۆ كوئى بچىت، تا بەرەبەيان دەنگى گريانەكەشم
لە پشت ئەو ھەموو سالاوہ دەبىست، دەمبىست كە پياويكى شەست
سالە دواى نيوشەويكى تاريك لە تەنياييدا دەگريا و ھىچ پەنايەكى
نەبوو، ئەو پياوہ تۆ بوويت، بەلام من لە كوئى بووم؟

چاوت برييە وینەكەى من كە رەنگە ھەستم و لە كەنارتدا ئارام بگرم،
يان ئارام بگري، سەربخەينە سەرشانى يەكتەر و فرمىسك ھەلپىژين،
بەدو دەستى شل و شورپ و ماندوويىتيەكى خەوھينەرەوہ، كە پاش ئەو
ھەموو ھىلاكىيە دپنە سۆراخى مرقۇف، بۆ تۆ پەنا بەينم. لەكاتىڭىدا توند

باوهشت پندا کردووم و گهرمایى لهشى خۆتم پى ده به خشیت، گاهى به دوو په نجه له نىوان دهسته کاندانه وازشم بکهیت و په راسووه کانه بزمیریت، تا بزانیته کامه یا که یان که مه و گاهى که دیته وه هوش خۆت به ئارامى به به یری دهستت به پشتمدا بکیشیت، بى ئه وه قسه یه که بکهیت، یان به زهینتدا ختوره بکات که من بو ده گریم و چ مه رگمه؟ بى ئه وه ی پرسی من کیم و له کوپوه هاتووم و بو هینده دلته په مه و به گومانم، وهک چۆله که په کی خوساوى ژیر باران؟

نا ئیتر نه مده ویست.

که چاوت کرده وه، قه حبه که پیکه نى و په رداخیک چای له به رده متدا دانا.. سه ربه نده که ی له دواوه گری دابوو. خیرا خیرا فلچه کانتی دهشکانه و دهیکرده سه تلیکه وه و رهنکه وشکبووه کانی دهکرده کیسه یه کی خۆله وه، چوارچیوه ته واونه بووه کانی به په تیکی ناسک به یه که وه به ست و گه نجیکی که ته کیسه کانی له قادرمه که برده خوارى و له ویدیو ده رگه که وه به جی هیشت. ویستت راست بیته وه، نه تتوانی، قه حبه که هاته هاوکاریت، گو شه یه کی خسته ژیر سهرت تا بتوانی چاکهت بخو یته وه.

وتى "ئیسراحه تمان کرد.. وا نییه؟"

چوو ه چیشتخانه که وه و هاته ده ری، دیسانه وه کیسه یه کی پر پاشماوه رهنک و قه له م و قه له مدان که له وى مابوو وه هینایه ده ری، وتى "سبه ینى ماله کیشه کان دین.. دمه ویت دار و دیواری ماله که مان ساف بکه ین.. رهنگیکی په مه یی کالى بکه ین، کاره باچی به ینم چهنه گلۆپیکى رهنگا ورهنگ راکیشم.. دواتر چه رچییه کان بین ئه م هه زار پیشه یه فری بدهنه ده ره وه، تۆش هه ر له بهر ئه م خرتکه و پرتکه یه یه دلته گیراوه، به لام

وا دەزانی نەخۆشیت. ئێرە بەپەردەى مەنگۆلەدار دەكەم بەدوو بەشەو
تا چاوت بەسەرو بیچمی هیلکەفرۆش و ئەوانە نەكەوێت كە پێیان
دەلێت غەریبە"

دوو جگەرەى پى كرد و دانەیهکیانی دایە دەست تۆ، وتی "دەگریت؟
خۆ من شتێكى خراپم نەوتوو، باوەر بكە هەرچیم كردوو و هەرچیم
وتوو لەبەر تۆ بوو، بۆ كى ئەم هەموو رەنگەت رژاند بەسەر ئەو
تابلۆیانەدا؟ بۆ ناوبانگی دواى مردن؟ مردووشۆر.. دەمەوێت ژيانىكى
نوێ دەست پى بكەم، كاریك دەكەم كە بمانكاتەو بەتۆپ"

دەستى خستبوو قژتەو و لە رووى تواناو تیکەلەیهك لە سۆزىكى
دایكانە و لاواندەوێى یەكەمین ژنى جیهان بۆ ئاژەلێكى مالى، بەردەوام
بوو "ناخ ئەگەر سەرت لەو كۆنە دەهێنایە دەرى و دەتزانى كە دنیا
بەدەست چ كەسانیکەو دەگەرێت.. رۆژێك دەتەبەمە تەنیشە پەنجەرەكە
و نیشانت دەدەم؛ وێرانەكانى دەورووبەر گۆراون بۆ تەلارى گەورە گەورە،
سەتەلایت بەردەوام بەرنامەى خۆش پەخش دەكات، ئێتر مرۆفەكان نامە
بۆ یەكتر نانووسن، فاكس دەكەن. لەم كاتەدا تۆ دادەنیشى رەنگ
دەپۆزیت بەسەر تابلۆدا! باوەر بكە ئەوێ كە دەلێم قسەى بەتال نییە،
راستییهكى روونە، بەدوو سال ئێرە دەكەم بەكۆشك، تەلاریكى جوان..
ئێتر من كار ناكەم، پۆلیك كچی ناساك دەخەمە ئێشەو، ئەو كاتە
رەنگە خۆشم جارێكى تر بېمەو بەسۆزانى.. چۆنام"

چاوى بریە سوچێك و لە خەیاڵاتى خۆیدا ون بوو، تۆ سەیری وێنەى
منت دەكرد و نووكى پەنجە شادەت دەكرۆژت، حەزەت لە جگەرە بوو، لە
چا، لە بیستنى فیکەى سەرخۆشێك لە نیوێشەوێكى باراناویدا، مەیلی
كانادای سارد، نازانم ئەوكاتە بیرى باوكیشەت دەكەوتەو؟

وتی "ئەم ھەزاربیشەھ زۆر جی دەگریت، فریتی دەدەمە دەردەو و دەپۆم دیکۆرسازیک رادەسپیرم کە دیکۆرێکم بۆ بکات، ھەر بریقەکە ی چاوی مشتەری کوێر بکات... دەبینی ئازیزم کە تەواوی تەمەنت ھەلەت کردبوو... بیرتە بەقایشیک تێم دەکەوتی و شین و مۆرت دەکردمەو؟ دەتویست لە من مۆدیلێکی کە ی و کوێر دروست بکەیت، بۆ؟ کە بێم بە پەیکەرێک! لەبەر جی، چی لە سەرتا بوو؟ بەراست بیرتە؟"

بیرتە من دەربەدەر بەدوای ئەودا دەگەرێم و ھیچ شوێن پتێکیم چنگ نەدەکەوت؟ ئیتر نەدەچوو قەومخانەکان، ھیچ شەقامێک بۆنی ئەوی لێ نەدەهات، ھیچ کەسیک شێوەی ئەو نەبوون... من ھەر بەدوایدا دەگەرێم، سەرەنجام شەویکی بەھار دڵم سپاردە دەریاو و ھەموو قەومخانەکان یەک یەک گەرێم، قەومخانە ی فیردەوسی، قەومخانە ی نادری، قەومخانە ی لوقانتە، ھەموو شوێنێک قەرەباڵغ بوو، بونیامەکان دەچوون بەیەکدا و بۆ من، ھیچ کەسیک ئەو نەبوو. چوومە بارێک بەنیوتوانج و پەنجە راکێشان و قسە ی ناخۆشدا تێ پەریم، دوو پێک عاراقی فەلم خواردەو و ھاتمە دەری، چوومە قەومخانە ی فیردەوسی، قەومێکم بانگ کرد، بەقادر مەکاندا چوومە خوارێ بێ ئەو ی بیرم بێت دەرگە کە داخەم، سرنجم لە جانتاکەم دەرهینا و پرم کرد و چەقاندەم دەمار مەو، کە تەواو بوو ھەندیک خۆینم دەرهینا و دیسانەو تێم کردەو، دەرم کێشا و تێم کردەو، سەیری خۆم لە ئاویندەدا کرد، چەند تێکشکاو و پیربووم! لە دەنگی ئۆکۆردیۆنی کابرا نابیناکە ی بەردەرگەو زانیم باران بەخور دەباریت، گەرمام بوو، بەقادر مەکاندا سەرکەوتەو و بەسەر پتووە قەومکەم ھەلدا، ئەسکە ناسێکم کردە ژێر پیالە کە و ھاتمە دەری، دەستم کرد بەجانتاکەمدا، چەند ئەسکە ناسێکم لە تاریکیدا

دەرھینا و خستمه گیرفانی ئەو مۆسیقارەووە و لەگەڵ دەنگی
ئۆکۆردۆنەکهیدا هاوئاواز دەمگوتەووە "ئەمى رۆژگارى نەخش و نىگارەن...
هەرچى بوو خەون بوو... خەيال بوو... ئەمى دلى نووستوو... ئەمى خەوى
شیرين"

باران بەخوڕ دەباری، وەک ئەوێ ئاسمان تەپم بکات. خوڤم رەها
کرد بە تاریکایی شەو و بارانی بەخوڕ کە دەیشۆردمەووە و مەستترى
دەکردم، هەموو مەستییهکانم بەخۆشى ئەو، من بەخۆشى ئەووە
دەمخواردەووە. بەشەقامى فیردەوسیدا هەلگەرام و بەشەقامەکەى ئەودا
پێچم کردەووە، لە بەردەم مالهەکهیدا وەک سەربازىکى ئیشکەر دەهاتم و
دەچووم، لە تەنیشت ژورەکهیهووە چەندین جار هاتم و چووم و زانیم کە
نییه، چرای ژورەکهى خامۆش بوو، بۆنى قاوەى چاکەت و پانتۆڵەکەى
لە هەواى باراناویدا حالى بەحالم دەکرد، ئەگەر بهاتایە و منى لەویدا
ببینیا دەیگوت "مەگەر تۆ ئاوکیشى نەتێنیهکانى خەلکیت؟"

میلی پەنجەرەى ژورەکهیم بەهەردوو دەست گرت و سەرم بەشێلمان
و خشتى مالهەکهیهووە نابوو، وتم ئەمى رۆژگارى نەخش و نىگارەن، ئێمە
خوامان دەوێت، ئێمە ون بووى بى بەلەمەکان، ئێمە مەلانی
قوتابیهەکانى سەربەرپى، ئێمە کۆلەفرى خوساوەین لە داسى جوتیار
دەترسین، ئێمە گوناھێکمان نەکردووە، بى پەنا ماوین، دەغل و دان لى
دوراو، لانه تیکچوو، مەلانی ئاوەدانى سى نەوێمى.

بێچارە دلم. باران خوڕ خوڕ دەبارى و من سەرمامە، من سەرمامە و
هیچ کەسێک نییه، هیچ وەلامێک نییه، ژورەکه بۆنى مەرگی لى دەهات،
بۆنى جەستەیهکى ئاوساوى ناوچەمەدانیهک بەکۆلى ژنیکەووە، ئەو ژنە
من بووم. نازانم بۆ تۆم بێر کەوتەووە، هەواى تۆ کەوتبوووە سەرم،

دهمویست سه‌ریکت لی بدهم، میلی په‌نجه‌ره‌که‌م به‌ردا، دووباره له به‌رام‌به‌ر ئه‌و ماله‌ کۆنه‌ هاتم و چووم، ده‌نگی هاوئاوازی مندا لانی بچووکم بیست، سه‌یریکی سه‌ر ده‌رگه‌که‌م کرد، ئه‌و هه‌موو نه‌خش و نیگاره‌ی سه‌ر ئه‌و کاشییه‌ شینه‌ دیرینه‌! چ حالیکم هه‌بوو؟ هیچ تی ناگه‌م، ده‌نگی باران له‌ نیو چه‌رخ‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا ون ده‌بوو. له‌په‌ر ماشینی‌ک له‌ دوامه‌وه‌ وه‌ستا، پیاویک جامه‌که‌ی دادایه‌وه‌ و وتی "ده‌توانین ئه‌مشه‌و له‌ خزمه‌تدا بین؟"

پشتم له‌رزنی، ئاو‌ریکم دایه‌وه‌ له‌ تاریک و رووندا سه‌یرم کرد چه‌ند که‌س بوون؟ نه‌مده‌زانی.

وتم "من؟"

وتی "ئا تۆ.. قه‌به‌ی هه‌رزه‌"

وتم "من.. خو نیم"

وتی "بی دایک و باوک" و ویستی له‌ ماشینه‌که‌ دابه‌زیت که‌ من رام کرد، کۆلانه‌ و کۆلان، باشه‌ ئاسک له‌ ده‌شتدا چۆن ده‌توانیت رابکات و هیلیکی غوبار له‌ دوا‌ی خۆی جی به‌یالی؟ قژم له‌ هه‌وادا په‌ریشان ده‌بوو، مه‌مه‌که‌کانم به‌دوو ده‌ست گرتبوو تا نه‌که‌ویت، ده‌نگی هه‌نکه‌هانکیانم ده‌بیست و رام ده‌کرد. بۆ ساتیک سه‌رم خسته‌ ناو ده‌سته‌کانمه‌وه‌ و خۆم راوه‌شاند، ویستم وینه‌ی زه‌ینم بگۆڕی، ویستم بۆ روژگاری نه‌خش و نیگاران بگه‌ڕیمه‌وه‌، ویستم له‌ شه‌مه‌نه‌فه‌ریکدا دانیشتم و به‌ره‌وشوینیکی نه‌زانراو له‌ تاریکی بی کۆتایی ئه‌و تونێله‌ دووکه‌ل گرتوو یان ئاسمان ره‌شه‌دا، ته‌رمیک به‌کۆلمه‌وه‌ بیت و به‌لام که‌س له‌ من نه‌پرسی بۆ هه‌م.

له شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا بووم؟ له‌سه‌ر چرپاکه نووستبووم؟ هیچ له یاد نیی، ته‌نیا نه‌وهم له یاده که دوو موم له موم‌دانیکدا به‌لای سه‌رمه‌وه د‌ه‌سووتان و نه‌و به‌تاسه‌یه‌کی سه‌یره‌وه چاوی بری‌بووه من، من مردبووم و نه‌و مه‌راسیمی زیندوو‌کردنه‌وه "ژيان‌دنه‌وه"ی منی به‌جی ده‌هینا، به‌ده‌ورمدا باله‌فرهی ده‌کرد، من دهنگی هه‌ناسه‌ی له‌رزیویم ده‌بیست، شله‌یه‌کی تفت و شیرینم له ده‌مدا هه‌ست پی ده‌کرد، که به‌نیوان ددانه داخراوه‌کانمه‌وه بۆ که‌رووم سه‌ره‌و‌خوارده‌بوو، وه‌ک قورقوشمیکی تواوه که ناگری له گیانم به‌رده‌دا. له ره‌حمی دایکیکه‌وه پیم ده‌خسته دنیاوه، دنیا‌یه‌ک که له یه‌که‌مین ساته‌وه ده‌بوو سازی گریانم کۆک بکر‌دایه و به‌ته‌واوی وجودمه‌وه له ناخی دل‌مه‌وه شینم بکر‌دایه.

هه‌ستم کرد شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که له تاریکی تونیل‌که ده‌چیته ده‌ری، رووناکی‌یه‌کی که‌م له دووره‌وه دیار‌بوو، دهنگی چه‌رخه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که هی‌واش.. هی‌واش ده‌پراو وه‌کو له‌نگه‌ری سه‌عاتیکی پوکاوه ده‌جولا و نه‌و چه‌رخانه‌ی ده‌هاری، ئایا به‌یان نه‌نگوت‌بوو، ئایا نه‌وه هه‌تا‌بوو که رووناکی رشت‌بووه ناو چاوه ماندوو‌ه‌کانی من؟ بۆ ساتیک کرژبووم و هه‌له‌رزیم، ساردی کیر‌دیکم له له‌شمدا هه‌ست پی کرد، شتیکی بری که من قیزاندم و بۆ یه‌که‌مین جار دهنگی قیزه‌ی خوم بیست، وه‌ک نه‌وه‌ی پۆلیک راوچی په‌تیکی گه‌وره له ده‌ریادا گری‌بدن، به‌لام شه‌پۆلی خیرا وه‌ک مقه‌ستیکی ده‌سکره‌ش په‌ته‌که‌ی ده‌بری، تۆر و ماسییه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ده‌ریا. به‌زحمه‌ت له نیوان پیل‌وه‌کانمه‌وه چه‌مه‌دانیه‌یه‌ قاوه‌یی‌که‌م به‌ژوور سه‌رمه‌وه بینی و بۆتیکی بیزارکه‌ری له سه‌رما هه‌ل‌کرد، بۆنی ده‌ریا‌یه‌ک بوو که هه‌موو ماسییه‌کان مرد‌بوون، کوره‌گه‌وره‌ی پاشا شای ماسییه‌کانی راو کرد‌بوو و ماسییه‌کان

هه-موویان مردبوون، ده‌ریا بۆنی مرداره‌وبووی لی ده‌هات، بۆنیک
نه‌فره‌ت ئه‌نگیز که ری هه‌ناسه‌می داده‌خست.

ئه‌وکاته شه‌پۆلکی خیرا له‌ جه‌سته‌مه‌وه هه‌لکشا و هه‌موو ئه‌و بۆنه
بیزاره‌ی داشۆرد و هه‌موو شته‌کانی له‌ بیر برده‌مه‌وه، ده‌نگه‌لیکی نوێ
هات، هه‌ندیک پێ ده‌که‌نین و هه‌ندیک چه‌پله‌یان لی ده‌دا، ژنیک
ده‌ینالاند، ئایا ئه‌و ژنه‌ من بووم؟

"کچه‌؟"

که‌سیک چه‌مه‌دانیه‌که‌ی له‌ لای سه‌رمه‌وه هه‌لده‌گرت و رای کرد و
دوور ده‌که‌وته‌وه، ئایا ئیتر ته‌رمیک به‌کوڵمه‌وه نه‌بوو؟ ده‌ستم بۆ
یه‌خه‌مب‌رد لای مه‌که‌کانم گه‌رام، هیچ کللیک نه‌بوو، سه‌گه‌کان له
دوور ده‌سته‌ت چه‌په‌پیان ده‌کرد و پیره‌میردیک قه‌مبوور له‌ قه‌راغ جوگه
ئاویک، له‌ ژێر دار سه‌روویه‌کدا، په‌نجه‌ی حیره‌تی برده‌بوو بۆ ده‌می و له
ژێر چاوه‌وه چاوه‌روانی ده‌کیشا، تا گۆلی نیلۆفه‌ر بچنم و پێشکیشی
بکه‌م.

ئه‌مه‌ خه‌مگین نییه‌؟

کو‌تایی

له نىگار كېښه وه بۆ نىگار

دىالۆگ و دانوستانى دوو دهق

عەتا نەھايى

وتووڭىز و دىالۆگى نىوان مرقۇقەكان، بەتايىبەت مرقۇقى بىرمەند و داھىنەر، دوو ئاست و ئاراستەى ھاۋزەمەنى و ناۋزەمەنى، يان ھەنوۋكەيى و مېژوۋىيى ھەيە. بەو مانايە كە مرقۇقى بىرمەند و داھىنەر وڭراي و تۈۋۈڭ لەگەل ھاۋسەردەمەكانى، بەردەوام لە حالى دىالۆگ لەگەل مرقۇقى سەردەمانى رابوردو، تەنەت داھاتوۋشە. ئەو بەردەوام خەرىكى ولامدانەۋە بە پرسىارەكانى پېشىنان و گەلەلەكردنى پرسىار بۆ نەۋەكانى داھاتوۋە. پېشكەۋتن و پەرەسەندن لە ھەموو بوارە فەكرى و ئەدەبى و ھونەرىيەكاندا بەرئەنجامى ئەم پرسىار و ۋەلامە بېسپانەۋە و ئەم دانوستان و دىالۆگە نەقرتاۋەيە. لە ھەموو بوارەكان و بە تايىبەت لە بوارى داھىنانى ئەدەبىدا دەقەكان مەيدانى ئەم دانوستانەن، يان بە واتايەكى تر، ئەم دانوستان و دىالۆگە لە دەقەكاندا خۆى دەردەخات. ئەۋەى دەقەكى سەركەۋتوۋ لە دەقەكى تېكشكاۋ يان زېدەق جىيا دەكاتەۋە سەردەميانە بوون و لە ھەمان كاتىشدا دەستەۋىخە بوون يان "چالنج" لەگەل باشتىن دەقەكانى بەر لە خۆيەتى. ھەلەيەكى گەۋرەيە كە ئەم دەستەۋىخە بوون و چالنجە بە دابراڭ و پشت ھەلەكردنى دەقەك لە دەقەكانى رابوردو بزاندرېت. «كارېك كە زېدەقە بەناۋ ئاۋانگارەكان دەيەن». لەۋەش ھەلەتر ئەۋەيە كە دەقەكان لە ھەموو بارېكەۋە يەكتەر دووبارە بكنەۋە.

لېرەۋە دەچمە سەر بابەتى نووسىنەكە كە خۆيەندەۋەيەكى بەراۋرد

کارانه‌ی رۆمانی په‌یکه‌ری فهرهاد، به‌قه‌له‌می "عه‌باس مه‌عرووفی" نووسه‌ری ئێرانییه. به‌ر له‌هه‌موو نرخاندنێکی پێشوه‌خت، عه‌باس مه‌عرووفی له‌و نووسه‌رانه‌یه‌ که به‌رده‌وام له‌ حاڵی وتووێژ و دانووستانی رۆشنبیری و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ڵ نووسه‌رانی به‌ر له‌ خۆیه‌تی و، به‌ره‌مه‌هه‌ داستانییه‌کانی له‌ ده‌وامه‌ی لۆجیکی چیرۆک و رۆمانی ئێرانیاده، له‌م میانه‌دا رۆمانی په‌یکه‌ری فهرهاد نمونه‌ی دیاری به‌ره‌مه‌یکی داستانییه‌ که راسته‌وخۆ له‌ هه‌ناوی به‌ره‌مه‌یکی تروه‌ سه‌ری هه‌ل‌داوه و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقعیکی داستانییه‌وه‌ هاتوه‌ته‌ بوون. ئه‌م رۆمانه‌ ده‌قیکه‌ نه‌وه‌ک هه‌ر له‌ پێوه‌ندی و دانووستان له‌گه‌ڵ ده‌قیکی تری داستانی، به‌لکو ده‌قیکه‌ که نمایشی ئه‌م پێوه‌ندی و دانووستانه‌ ده‌کات. ئه‌م رۆمانه‌ ره‌وایه‌تیکی ئالۆزی زه‌نییه‌ له‌ زمانی که‌سایه‌تییه‌ک که له‌ رۆمانیکی تروه‌ هاتوه‌.

راوی یان بیژهری رۆمانی په‌یکه‌ری فهرهاد، له‌ راستیدا که‌سایه‌تی رۆمانی "کونده‌ کوێره"، به‌ ناوبانگترین رۆمانی سادق هیدایه‌ت و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ ناوبانگترین رۆمانی فارسییه‌ که زیاتر له‌ هه‌فتا ساڵ به‌ر له‌ ئێستا و شه‌ست ساڵ به‌ر له‌ نووسینی په‌یکه‌ری فهرهاد نووسراوه. من گومانم له‌وه‌ نییه‌ که هه‌موو که‌سایه‌تییه‌ چیرۆکییه‌کان «ته‌ناهه‌ت که‌سایه‌تی فانتاستیکترین چیرۆک و رۆمانه‌کانیش» پێیان له‌ ناو دنیای واقعیاده‌ و، به‌ شێوه‌یه‌ک له‌ دنیای واقعیه‌وه‌ ده‌چنه‌ ناو دنیای مه‌جازی چیرۆک و رۆمانه‌کان. ئه‌وه‌ش ده‌زانم که‌ گویزانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی له‌ چیرۆک و رۆمانیکه‌وه‌ بۆ چیرۆک و رۆمانیکی تر بابه‌تیکی تازه‌ و غه‌ریب نییه‌ و، له‌خۆیدا به‌ها به‌ به‌ره‌م نابه‌خشیت یان له‌ به‌هاکانی که‌م ناکاته‌وه‌. ئه‌وه‌ی له‌م رۆمانه‌دا به‌لای منه‌وه‌ سه‌رنج راکنیش و جێی رازمان و تێفکرینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که مه‌عرووفی له‌م رۆمانه‌یدا

ئىمكانى گوتن و گىرانه وه به كه سايه تىيه كه ده به خشيت كه له
 رۆمانه كه ي پيشوو، واته له رۆمانى كونده كوئره دا هيچ دهره فته و
 مه جالئكى بۆ گوتن و گىرانه وه پى نه دراوه. نووسەر، خۆى له دوو
 لاپه ره ي كۆتايى كتيبه كه يدا پاش ئه وه كه باسى چۆن ته ي نووسىنى ئه و
 رۆمانه ي ده كات ده لى: «به پيچه وانه ي نووسينه كانى پيشووم بۆ خۆم
 ده ورئكى ئه و تۆم له نووسىنى ئه م رۆمانه دا نه بوو. كاتيك ده ستم به
 نووسين كرد، وهك ئه سپئكى وه حشى هه وسارى پساند و رووى له كئو
 و بيا بان كرد. ئنى قه له مدانه كه ي كونده كوئره ده گىر ايه وه و من
 واسيته بووم تا ئه م شىوازه غه ريزيه دوور له عه قله خۆى دهر بخت،»
 پاشان ده لىت: «ئه زموونى ئيقاع و زمانى كونده كوئره و، گه ران به ناو
 نيگارى قه له مدانه كاندا شىت ييه كه بوو. شىت ييه كه كه هئور هئور روحمى
 ده جوو. ئنى رۆمانى كونده كوئره ده ستى به گوتن كرد بوو، له خه و
 بيداريدا وازى لى نه ده هينام... من هيچ گه لاله و پلاتيكم بۆ چيرۆكه كه
 نه بوو، نه مده زانى رووداو هكان به ره و كوئى ده رۆن.»

دياره پيويست ناكات گومان له م گوته ي نووسەر بكه ين، چونكه
 شىوازى گىرانه وه كه ئه و راست ييه مان بۆ دهر ده خات كه نووسەر هيچ
 گه لاله و پلاتيكي له وه پيش دارژاوى بۆ نووسىنى رۆمانه كه ي نه بووه.
 ئنى رۆمانى كونده كوئره، يان وا باشته بگوتريت، نيگارى سه ر به رگى
 قه له مدانه كان كه ئمه پيشتر له زمانى راوى و بيدره ي ئه و رۆمانه وه له
 گه ل هۆويه ت و كار هكته ره كه ي، يان با بلىم له گه ل بيدره ييه تى و بى
 كار هكته رييدا ئاشنا بووين، پاش شه سست سال له رۆمانه كه ي عه باس
 مه عرووفيدا دهر ده كه وئته وه و، ئه م جاره له زمان و روانگه ي خۆيه وه،
 چيرۆكى ژيان و سه ربورده ي خۆى ده گىر يته وه.

لهبه رئهوه كه يهكك له مه بهسته سه ره كيبه كانى ئەم كورته
خويندنه وهيه گرینگيدان به پتوهندى نيوانى دهقى ئەم رۆمانه و رۆمانى
كونده كویرهى سادقى هيدايت و، چۆنيهتى دياوگ و دانووستانى
فه رههنگى و ئەدهبى نيوان ئەم دوو نووسه رهيه، ناچارم ئاورپكى زۆر
كورت و راگوزارى لهو رۆمانهش بدهمه وه و سووكه بهراوردىكيش له
نيوان هه نديك لايهنى ئەم دوو دهقه بكهم.

كونده كویرهى سادق هيدايت گيرانه وهى دوو چيرۆك يان دوو
ره هه ندى چيرۆكىكى ئالۆز و قوول و كراوهيه. گيرانه وهيهكى زهنيه كه
سنوره كانى نيوان خهون و به ئاگايى، واقيع و خه يالى شيواندوه،
كونده كویره چيرۆكىكى عاشقانهيه كه له زمانى پياويكى تهنيا و
خه مۆك و ماليخولياييه وه، له دوو بهشى سه ره كيدا دهگيردريته وه،
راوى يان بيزهرى ئەم رۆمانه ئەهه رچى ناوى نيه، به لام تا ئيستا و
پاش ههفتا سال، هيشتا به ناوبانگترين كهسايهتى چيرۆك به زمانى
فارسييه، زۆربهى هه ره زۆرى خوينه وارانى پير و گهنجى ئيرانى
دهيناسن و يه كه م پاراگرافى گيرانه وه كه يان له به ره: «له ژياندا
زامه لىك ههيه كه وهك خۆره، به هيورى و له تهريكيذا روح دهخوات و
دهيتاشيت. ناكري له لاي كهس باسى ئەم زام و ئازارانه بكهيت، چونكه
هه موو كهس به پتي عادهت ئەم ئازاره بروا پينه كراوه به رووداو و
پيشهاتى سهير و دهگمهن دهزانى، ئەهه كهسبك بيليت يان بينووسيت
خه لك به پتي بۆچوونى باو و بۆچوونى خويان ههول دهدهن به بزهيهكى
پر له گومان و گالته جارى وهى بگرن، چما مرؤف هيشتا چاره و
دهرمانىكى بۆ ئەم زام و ئازارانه نه ديوته وه و تاكه هه توانيش
فه راموشى به شه راب و خهوى تلياك و مادهى سركه ره.»

ئەم ئازاره كه بيزهرى رۆمانى كونده كویره له دهسپيىكى

گېرانه وه که یدا بهم شیوه باسی دهکات، بهرته نجامی عه شقیکی
 ماخوړلیانه، نهو له دوامه ی گېرانه وه که یدا باسی نهو دهکات که چوڼ له
 درزی تاقي ژووره که ی، له پشت کوو په یه که شه را بی کوڼی هوت ساله وه
 چاوی به دیمه نیک ده که ویت که لهو دیمه نه دا کچیکی جوان به سهر
 شیوه لیکدا نه ویوه ته وه و، گولیکی نیلوفه پيشکیش به پیاوکی کووری
 نهو بهر شیوه له که دهکات. بېگومان نهو دیمه نه سهدان ساله که بو
 هه موو ئیرانییه که و، تهنانهت بو ژوربه ی خه لکی نهو ناوچه یه ش
 دیمه نیکی ئاشنايه. دیمه نیکی مینیا توږی که له سهر هه موو شتیک، هه
 له کاسه و دهوړیه وه بگره تا بهرگی قه له مدانه کان کیشراو ته وه. راوی
 یان بیژره ی گېرانه وه که شه یدا ی نهو کچه نیلوفه به دهسته ده بیت و
 لی ده بیت نهو څه ون و خوژگه دوور و دريژدکانی و، وهک مروثیکی
 خه یالی و فریشته یه کی ئاسمانی باسی دهکات. فریشته یه که که دواتر
 دیته ژووره که ی و بی هیچ قسه و گفتوگو یه که له سهر قه ره ویله که ی
 راده کشیت و هه له ویش دهمریت. نهو سا کابرا که له هه موو هه ولیک بو
 ژياندنه وه ی ناو مید ده بیت، له نه نجامدا بو نه وه ی دهست و چاوی هیچ
 پیاوکی تر سیمای بان زه وینی نهو دلداره فریشته ئاسایه
 نه شه مزینیت، جهسته ی ناسکی لهت و کوت و پارچه پارچه دهکات و له
 ژیر خاکدا ده یشاریت ته وه. پاشان تا هه تا هه تايه له فیراقی دوو چاوی
 رهشی نهو دلداره خه یال کرده، خو ی به کیشانه وه نیگاری نهو ژنه
 له سهر بهرگی قه له مدانه کان خه ریک دهکات. نهو مه کورته ی بهشی
 په که می رۆمانه که یه که بیژره به خه ده یینیت و دوا نهو که به ئاگای
 ده بیت ته وه، له بهشی دوو همدا بریاری نووسینه وه ی نهو خه ونه ددات.
 به لآم نهو ی که بیژره له بهشی دوو همدا ده ینووسیت روویه کی تری نهو
 خه ونه، یان نهو چیرۆکه یه. گېرانه وه ی بهشی دوو همی رۆمانی کونده

كوپره، ديسان خەونىكى تر، بەلام ئەم جارە خەونىكى گەلىك ناخۆش و كابووسىكى گەلىك ترسناكە. لەم بەشەدا راوى يان بىژەر چىرۆكى شەيدايى خۆى بۆ ژنىك دەنووسىت كە بە پىچەوانەى ژنە فرىشتە ئاساكەى بەشى يەكەم، نەوەك ژنى خەون و خەياللات، بەلكو ژنى خويەتى. ژنىكى سۆزانى و لەيلەدۆنەيەكى دەرىى بە كۆل كە بىژەر لە ئەنجامدا ئەويش دەكوژىت.

من نامەوى لەم نووسىنەدا رۆمانى كوندە كوپره بخوینەووە كە لەوپەرى ئالۆزى و فرەرەهەندى و قوولیدايە، بەلكو دەمەوى بلىم ئەو ژنە فرىشتە ئاسا و مینیاتۆرىيە كە خوینەر تەنیا لە زەن و زمانى بىژەرى پیاوى چىرۆكەكەووە لەگەلى ئاشنا دەبىت، ئەو ژنە كە لەو رۆمانەدا فرسەتى گوتنى تاكە وشەيەكیشى نەبوووە، لە پاش مردنیشى ئەسىرى سەر بەرگى قەلەمدانەكان بوو، لە پاش شەست سال و لە پاش سەفەرەىكى دوورودرێژ بە سەر بەرگى قەلەمدانەكانەووە، لە رۆمانى پەيكەرى فەرهاددا دەرەكەوێتەووە، ئەم جارەيان خۆى بىپارى گىرپانەووەى ژيان و سەربوردەكانى ژيانى خۆى دەدات. ئەگەر لە رۆمانى كوندە كوپرهدا بىژەرى پیاو نىگار كىشى سەربەرگى قەلەمدانەكان چىرۆكەكەى بۆ سىبەرى خۆى دەگىرپیتەووە، لە رۆمانى پەيكەرى فەرهاددا بىژەرى ژن نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانەكان چىرۆكەكە بۆ پیاوێكى نەقاش كەسىكى وەك بىژەرى رۆمانەكەى پىشوو دەگىرپیتەووە. پیاوێك كە لە ناخ و دەروونى خۆیدا شەيدای ئەو ژنە فرىشتە ئاسايە يان ئەو نىگارە مینیاتۆرىيە، بەلام تووشى بە تووشى ژنىكى ھەرزە و بەرەلاو بوو. كەواتە بە روالەت ھىچ جياوازيەكى ئەوتۆ لە مابەينى چىرۆكى ئەم دوو رۆمانە نيە، جگە لەو كە لە رۆمانى كوندە كوپرهدا رووداوەكە لە روانگەى زەن و زمانى نەقاش و نىگار كى شەو

گێڕدراو هتەوه، به لām له رۆمانی پهیکه‌ری فهرهاددا رووداو هکان له روانگهی زهن و زمانی نه‌قش و نیگار هکه‌وه ده‌گێردێته‌وه. ئه‌لبه‌ت ئه‌مه ته‌نیا جیاوازی نێوان ئه‌م دوو رۆمانه‌ نییه. گرینگترین خالی جیاوازی نێوان ئه‌م دوو رۆمانه‌ لایه‌نی سه‌مبولیک و هێمایینی هه‌موو توخم و ره‌گه‌زه‌کانی رۆمانی کونده کوێره و پێوه‌ندی ئه‌م توخم و ره‌گه‌زانه‌ له‌گه‌ڵ قوولترین لایه‌نه‌کانی زه‌نی مرۆف، به‌ تاییه‌ت زه‌نی راوی و بێژهری گێڕانه‌وه‌که‌یه. کونده کوێره خه‌ونیکه‌ که هه‌موو کون و که‌له‌به‌ره‌کانی ناوشیار "ناخودئاگای" زه‌نی مرۆف، له‌سه‌ر به‌ستینی میژوو، فهره‌نگ و زمانی ئێرانی، نمایش ده‌کات. ئه‌مه قوولاییه‌کی وه‌های به‌م ده‌قه کراویه به‌خشیه‌وه که تا ئیستا سه‌دان وتار و ده‌یان کتێبی به‌ زمانی فارسی و ته‌نانه‌ت زمانه‌ رۆژاوا ییه‌کانیش له‌سه‌ر نووسراوه‌ و، به‌ هه‌موو جوړه مه‌نه‌ه‌جیکی ئه‌ده‌بی "زمانناسی، کۆمه‌لناسی، ده‌روونناسی و..." خۆیندراو هتەوه.

بێگومان په‌یکه‌ری فهرهادیش گێڕانه‌وه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو، ئالۆز و چێژه‌خشه، به‌ لām ئه‌م رۆمانه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که گێڕانه‌وه‌یه‌کی زه‌نییه، زیاتر له‌وه که ئاوێ له‌ ده‌روون و ناوشیاری زه‌نی مرۆف دابێته‌وه، دا‌ل‌غه‌ی نواندنه‌وه‌ی کیشه و گرفته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و، به‌تاییه‌ت کیشه و گرفته‌کانی ژن له‌ کۆمه‌لگه‌ی پیاوسالاری هه‌یه. ئه‌وه‌نده که رۆمانی کونده کوێره سه‌روکاری له‌گه‌ڵ هێما و سه‌مبوله‌کانه و ده‌یه‌ه‌وێت به‌ بۆه‌ی ئه‌وانه‌وه په‌رده له‌سه‌ر بوونی مرۆف و رازه‌ ده‌روونییه‌کانی هه‌لبه‌دا ته‌وه، په‌یکه‌ری فهرهاد به‌ خه‌می کیشه و گرفته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه‌یه و ده‌خوازێت ره‌گوریشه‌ی میژوویی ئه‌و کیشه و گرفتانه‌ شی بکاته‌وه. بۆیه ئه‌گه‌ر له‌ رۆمانی کونده کوێره‌دا به‌ گوته‌ی "رینه‌ لانو"ی فهرانسه‌یی «گرینگ‌ی هونه‌ر به‌ مانای ئه‌وپه‌ری

شهره‌فهمه‌ندبی وشه‌که، له به‌رچاوی خوینەر به شیوه‌یه‌کی ئاشکرا
 دهرده‌که‌وێت، «رۆمانی په‌یکه‌ری فهرهاد به‌گوتی "رۆلف ئیشپنلەر"
 ره‌خنه‌نووسی گوڤاری "تاگ ئشپیگل"ی ئالمانی «ده‌نگ و جه‌سته و سۆز
 و پله‌وپایه‌ی ژن بۆ ژن ده‌که‌رێتته‌وه».

ئه‌گه‌ر شیوازی گێڕانه‌وه‌ی رۆمانی کونده‌ کوێره‌ بازنه‌یه‌یه‌ و، راوی
 یان بیژەر له‌ شوێنیکه‌وه‌ ده‌ست به‌گێڕانه‌وه‌ ده‌کات و له‌سه‌ر ره‌وتیکێ
 بازنه‌یه‌ی ده‌گاته‌وه‌ بۆ هه‌مان شوێن و هه‌مدیس له‌وێه‌ ده‌ست پێ
 ده‌کاته‌وه‌ و وه‌ک هه‌لگه‌ڕان به‌ په‌یژه‌ یان پێپلیکانیکێ خه‌ر و بازنه‌یه‌ی
 به‌ره‌و ژوور هه‌لده‌کشیت، رۆمانی په‌یکه‌ری فهرهاد تاکبێژییه‌کی دوور و
 درێژ و پچر پچری که‌سایه‌تی سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که‌، واته‌ ژنی تابلوی
 نه‌قاشی، یان نیگاری سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌. تاکبێژی ژنیک که‌ له
 که‌سنه‌زانی(*) زه‌نی راوی و بیژه‌ری رۆمانه‌که‌ی سادق هیدایه‌ت ده‌رباز
 بووه‌ و چووته‌ خه‌ونی پیاویکی نیگارکێشی تر و له‌ خه‌ونی ئه‌و پیاوه
 نیگارکێشه‌دا چیرۆکه‌که‌ی ده‌گێرێته‌وه‌. که‌واته‌ ده‌بێ بڵێم په‌یکه‌ری
 فهرهاد ئه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت تاکبێژییه‌کی ده‌روونی ژنه‌، به‌لام له‌ ناخی
 خۆیدا وتووێژی ژن و پیاوه‌. دیالوگی نیگار و نیگارکێش، دانووستانی
 شاعی و سرووش، هونه‌رمه‌ند و ئیله‌هام.

بێگومان له‌ خوینه‌ری ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره‌ شاراوه‌ نییه‌ که‌ هه‌موو پیاویک،
 به‌ تایه‌ت پیاوانی هونه‌رمه‌ند و داھێنەر، له‌ زه‌نی خۆیاندا سیمای لێلی
 ژنیکێ فریشه‌ ئاسای بان زه‌وینیان هه‌لگرتووه‌. ژنیک که‌ سه‌رچاوه‌ی
 ئیله‌امی شاعیرانه‌ و هونه‌رمه‌ندانه‌یه‌. ژنیک که‌ به‌ درێژایی میژووێ

(*) که‌سنه‌زان = ناشوین "ناکجا اباد"

ئەدەب و ھونەر، ھەر شاعیریک بە شیوہیک وەسف و مەدح و پەسنی
 کردووە و ھەر نەقاشیک بە شیوہیک نیکاری کێشاوەتەووە و ھەر
 مۆسیقاژەن و دەنگبێژیک بە شیوہیک بە گوێدا چرپاندووە، پیاوانی
 ھەست ناسک بە درێژایی تەمەنیان "وشیارانە یان ناوشیارانە" بە
 شوێن ئەو ژنە ناسکە خەیاڵییدا دەگەڕێن، ئەوان کاتیک عاشق دەبن
 پێیان وایە ژنی خەون و خەیاڵەکانیان بینیوەتەووە، بەلام کاتیک بە
 دلداریەکیان دەگەن، ئەو وێنە زەھنییە وردە وردە لە میتشکیاندا کال
 دەبێتەووە و ئەو عەشقە ئەفلاتوونییە لەسەر قەرەوێلە و لە ناو جێی
 خەوتنەکیاندا دەمرێت، ئەوسا ھێور ھێور دلداریەکیان لێ دەبێتە
 ژنیکی ئاسایی و لە ھەندیک حالەتی دەگمەنیشدا ژنیکی ھەرزەیی دەربێ
 بەکۆڵ، چیرۆکی کونە کوێرەیی سادق ھیدایەت لە رووکەشیتەری
 لایەنیدا، نمایشی ئەم دۆخە دەکات، بێژەری پیاوی رۆمانەکە پاش
 مردنی ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانی لەسەر قەرەوێلەکی و، پاش
 ئەو کە دلداریەکی لێ دەبێتە ژنیکی ھەرزەیی دەربێ بە کۆڵ، تووشی
 خەمۆکی و نائۆمیدیەکی کوشەندە و ھونەرماندانە دەبێت و پاشماوەی
 تەمەنی خۆی بە کێشانەووی روخساری ژنی فریشتە ئاسای
 خەیاڵەکانیی، لەسەر بەرگی قەلەمدانەکان، خەریک دەبێت، ئەم چیرۆکە
 لە پەیکەری فەرھادیشدا دووبارە دەبێتەووە، جیاوازییەکی لەوھدایە کە
 ئەمجارە نیکاری سەر بەرگی قەلەمدان، یان با بۆلیم ژنە ناسکە
 خەیاڵییەکیە کە دەچێتە خەونی پیاویکی نەقاش و بەمشێوە دەست بە
 گێژانەووە دەکات:

«نازانم، ئایا دەتوانم سەر بنێمە سەر شانەکان و فرمێسک بڕێژم؟
 بە دوو دەستی شۆڕ و داکەوتوو، سەری خەوی پاش ھیلاکییەکی زۆر کە
 ھەڵدەکووتیتە سەر گیانی مرووف، پەنات بۆ بەتێم؟ لە کاتیکدا توند لە

باوهشت گرتووم و گهرمای لهشی خۆتم پى دههخشی، جارێک به دوو قامکی ناوهراستی ههر دوو دهستت دهملاوینیتهوه و پهراسهوهکانم دهبژیریت تا بزانی کامیان یهکی کهمه و، جارێک که وهخۆت دیتهوه بهره دهستت به پشتهدا دهکشیت، ئارام، بى ئهوهی پهرسیت من کێم، له کوپوه هاتووم و بۆ ئاوا دوودل و درپۆنگم، وهک چۆلهکهی تهپری بهر باران؟...» پاشان بهمشپوه درپژهی پى دهدا: «نا، ئیتر نهدهتوانی دواى ئهوه سهفهره دووردریژانه، پاش ئهوه موو ساله تهنیاپییه و دووری لهو چاوه رهش و به بریقانه که به نیگایهکی پشت دهلاقی مالهکهی ژیاى بهئاگرهوه نام، ئیتر نهدهتوانی سهگرهردان بم...»

ئهوه گوتنی نهقش و نیگارێکی بى پهرسپیکتیوه که له بى هۆیهتی و بى کاراکتهری خۆی وهرس بووه و، بهندی دهیان و بگره سهدان سالهى سههر بهرگی قهلهمدانهکانی پهساندووه، ئهوه گوتنی ژنیکه که هیلى سووری بیدهنگی له میژینهی بهزاندووه و چیرۆکیکمان بۆ دهگیریتهوه که پشتر نهمانبستوووه.

نهمانبستوووه؟

چیرۆکی پهیکهری فهرهاد گیرانهوهیهکی ئالۆز و فره رهههنده، که له رهههنديکیدا دووباره بوونهوهی چیرۆکی کونده کوپهیه و، زۆربهی کهسایهتی و رووداوهکانی ئهوه رۆمانهی تیدا دردهکهوتیهوه. پشتر ئاماژه بهوه کردوو که رۆمانی کونده کوپه له روالهتیتیرین و روکهشیتیرین درکهوتنیدا چیرۆکی دوو پالوو، یان با بلیم دوو چیرۆکه که له ههر کامهیاندا لایه نیک، یان سیمایهکی ژن له روانگی پیاوه دردهکهوتیت و دهگیردریتهوه. ئهوه دوو چیرۆکه، یان ئهوه دوو پالووی چیرۆکه، له رۆمانی پهیکهری فهرهاددا بههههمان شیوه و ئهوه

جاره له روانگه و له زمانى ژنهكهوه دووباره دهېتتهوه. له م روماندهدا ژنهكه شهيداي وټنهى زهنى و بان زهوينى پياو دهېت. پياوېك كه دهمريت و ژنهكه پهيكهركههى دهخاته جانتايهكهوه و بۆ ههميشه به كۆلى خويدا ددهات و لهگهډ خوځى دهگيريت. له لايهكى تریشهوه هر ئهم ژنه دهچپته خهونى پياوېكى نهقاش كه لهگهډ ژنيكى ههرزه و بهرهلادا دهژى و نازارى ددهات. تا ئيره رهنكه بگوتريت پهيكهري فهرهاد لاسايى و دووباره نووسينهوهى كونده كوپره، يان له باشتريين حالهتدا خوځندنهوه و سادهكردنهوهى ئهو رومانهيه. رهنكه بگوتريت عهباس مهعرووفى نهك هر كهسايهتى و رووداوكان، بهلكو زوربهى تيم و موتيفهكانيشى له رومانهكهى سادق هيدايهت ودرگرتوه و، بېجكه لهوهش، هر له روانگهى هيدايهتهوه سهيرى ژنى كردوه و، وهك ئهو ژنى له دوو سيماي دژوازي فريشته ئاسا و ههرزهدا بينيوه. رهنكه بگوتريت مهعرووفى نهيتوانيوه ودها كه له سهرتاي ئهم نووسينهدا ئاماژهى پى كرا و تووېژ و ديالوگيكي روشنبيرانهى ئهدهبى لهگهډ هيدايهت ساز بكات و، دهقهكeshى نهكهوتووته كيشه و چالنج لهگهډ دهقهكهى هيدايهت. رهنكه بگوتريت پهيكهري فهرهاد نهك هر هيچ وهلاميكى ئهمروبييانهى به پرسيارهكانى كونده كوپره نهداوتهوه، بهلكو هيچ پرسياريكى تازهشى بهرههه نههيناوه.

بېگومان ئهم بۆچوونه و ئهم نرخاندن و قهزاوهت كردنه، بۆچوون و نرخاندنيكى به پهله و يهك لايهنهيه. حاشا لهوه ناكريت كه نيگا و روانينى نووسهري رومانى پهيكهري فهرهاد بۆ چهمگهليكى وهك ژن، عهشق، مهرگ و ژيان، به شيويهك دووبارهكردنهوهى نيگا و روانينى سادق هيدايهت و رومانى كونده كوپرهيه. بهلام خودى سادق هيدايهت و رومانهكeshى، له رووبهروبوونهوه لهگهډ ئهم چهمكانه، له شاعيران و

داستانبـیژانی کۆنی ئـیرانی، له کهسانیکـی وهک "نزامی" و دهقه عاشقانهکانی وهک لهیلی و مهجنوون و شیرین و فرهادی تـی نهپهپاندوهه.

عباس مهعرووفی له دوا لاپه‌ره‌ی کتـیبه‌که‌یدا ده‌لیت: «هه‌ستم ده‌کرد که پـیوه‌ندییه‌کی قوول له مابه‌ینی هیدایه‌ت و نزامیدا هه‌یه، به‌لام هه‌رچی بیرم ده‌کرده‌وه نه‌مده‌توانی پـیناسه‌ی ئه‌و پـیوه‌ندییه‌ به‌که‌م. هیدایه‌ت چ پـیوه‌ندییه‌کی به‌ نزامیه‌وه بوو؟» ئه‌وه‌ی که مه‌عرووفی نه‌یتوانیوه پـیناسه‌ی بکات، بوونی فکریکی هاوبه‌ش و خویندنه‌وه‌ی چونییه‌کی هیدایه‌ت و نزامی و زۆر شاعیر و داستانبـیژی تر بۆ چه‌مکه‌گه‌لیکی وهک ژن، عه‌شق، مه‌رگ و ژیانه. فکر و خویندنه‌وه‌یه‌ک که له رۆمانه‌که‌ی مه‌عرووفیشدا به‌ بـی هـیچ گۆرانیک دووباره‌ ده‌بیته‌وه.

راسته‌ ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کان مه‌یدانی دیالۆگ و دانووستانی رۆشنیبرانه‌ی نیوان شاعیر یان نووسه‌ر له‌گه‌ل شاعیر یان نووسه‌رانی تره، به‌لام پـیویست ناکات ئه‌م دیالۆگ و دانووستانه‌ هه‌تمه‌ن به‌ ئاراسته‌یه‌کی فکری و فه‌لسه‌فیدا بـروات. رۆمانه‌که‌ی سادق هیدایه‌ت له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که نیگا و روانینیکی رۆژه‌لاتی و ئـیرانی و بـیگومان نه‌ریتی بۆ ژن و عه‌شق و مه‌رگ و ژیان هه‌یه، به‌لام به‌ مۆدیرنترین شیوه‌ نمایشی کاریگه‌ری ئه‌م شیوه‌ روانینه‌ له‌سه‌ر هه‌ست و هزر و سایکۆلۆجی مـرۆف ده‌کات و به‌ مۆدیرنترین شیوه‌ زالبوونی ئه‌م نیگایه‌ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر وشیار و ناوشیاری زه‌نیی مـرۆف ده‌گـیـرـیـته‌وه. هه‌روه‌ها په‌یکه‌ری فره‌ادیش کاریگه‌ری ئه‌م شیوه‌ روانینه‌ رۆژه‌لاتی و نه‌ریتییه‌ بۆ ژن و عه‌شق و... له‌سه‌ر فره‌هنگ و مـیژوو، رووداوه‌ مـیژوویی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌گـیـرـیـته‌وه. ئه‌م دوو رۆمانه، وێرای توانا و

به‌های هونه‌ری و ئه‌ده‌بی جیاوازیان، له راستیدا ته‌واوکه‌ری یه‌کترن. یه‌که‌میان به سه‌رسامکه‌رتترین شیوه‌ په‌رده له‌سه‌ر نه‌دیوترین سووچه‌کانی ناخ و ده‌روونی پیاوی رۆژه‌ه‌لاتی و ئیرانی هه‌له‌ده‌اته‌وه و، دووه‌میشیان ئاماده‌یی ژن له رووداوه‌ میژوویی و کۆمه‌لیه‌تییه‌کانی ئهم هه‌ریمه‌ ده‌نوینته‌وه. راوی یان بیژهری ژنی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری سه‌رگه‌ردانی سه‌ر قه‌له‌مدانه‌کانه که له رابوردووه‌ هاتووه، له خه‌یال و واقیعی رابوردووه‌وه، له ئه‌فسانه و میژوووه‌وه‌ هاتووه. مه‌عرووفی نه‌که هه‌ر له‌م رۆمانه‌یدا به‌لکو له هه‌موو رۆمانه‌کانی تریشیدا چاویکی له ئه‌فسانه و چاویکی تری له میژوویی و لاتنه‌کیه‌تی، که‌سایه‌تییه‌کانیشی هاوکات له دلی ئهم دووانه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دن. روواد و کاره‌ساته‌کانیش هاوکات لایه‌نیکی خه‌یالی و ئه‌فسانه‌یی و لایه‌نیکی تری واقیعی و میژووییان هه‌یه.

راوی یان بیژهری په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری ژنیکی گه‌نج و جوان که ده‌یان و سه‌دان ساڵ ناچار کراوه که له‌سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌کان روو له پیره‌پیاویکی کووړ و قه‌مبوور بکات و گولی نیلووفه‌ری پیشکیش بکات، ئیستا نه‌که هه‌ر بریاری هه‌لاتن و خۆده‌ربازکردن له به‌ندی قه‌له‌مدانه‌کانی داوه، به‌لکو به ته‌مایه له به‌ندی پیره‌ کووړ و قه‌مبووره‌که‌ش هه‌لبێت. له به‌ندی هه‌موو ئه‌و پیاوانه هه‌لیت که خۆی واته‌نی «ده‌یانویست دامان پۆشن و بمانشارنه‌وه. یان هه‌ولیان ده‌دا جلمان له‌به‌ر دابدن. ئیمه "نیگاری سه‌ر هه‌موو قه‌له‌مدانه‌کان" فی‌ر بووین که هه‌لێن، به‌لام بۆ کوێ؟ سنووری نێوان ئهم دووانه کوێ بوو؟ ده‌بوو له کوێ بوه‌ستاینایه که نه ئه‌سیری بانگبێژان و جارچیانی ئه‌خلاق بین و نه به ده‌ستی درنده بی ئه‌خلاقه‌کان په‌ر په‌ر بکریین؟ من که تا ئه‌و رۆژه هیچ کاریکم جگه له به‌نیگاربوونی به‌رده‌وام له‌سه‌ر

قه‌له‌مدانه‌كان نه‌ده‌زانی، ئیستا فیر بووم که له‌په‌رده‌ی نه‌قاشی یان به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان بێمه‌ده‌ر و له‌کاری دنیا سه‌رم سوو‌ی بمینیت. شوین‌ئو چاوانه‌ بکه‌وم که مانایان به‌ژیانم به‌خشیبوو»

لیره‌وه ئیتر ئه‌م ژنه‌ به‌هر دوو ریچکه‌ی به‌ره‌ست و ناب‌ره‌ست، ئه‌فسانه‌یی و می‌ژوویدا سه‌ر ری ده‌که‌ویت و له‌پیناوی دۆزینه‌وه‌ی دلداره‌که‌ی، نه‌قاشی سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان، خو‌ی به‌خه‌ونی نه‌قاشی‌کی تردا ده‌کات و له‌خه‌ونی ئه‌ودا و له‌گۆشه‌ نیگای ژنانه‌ی خو‌یه‌وه، چیرۆکی ژبانی خو‌یمان بۆ ده‌گێریت‌وه.

لیره‌وه ده‌بی‌ بایم هه‌را که شی‌وازی گێرانه‌وه‌ی بازنه‌یی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی به‌هیدایه‌ت به‌خشیوه‌ که وه‌ک چه‌رخه‌ مه‌ته‌یه‌ک به‌ناخ و ده‌روونی خه‌ونه‌کانی بی‌ژده‌ی رۆمانه‌که‌یدا رۆ بچیت و، قوولترین سووچی زهنیه‌تی هه‌لبکۆلی و، په‌رده‌ له‌سه‌ر هیما و وینه‌ زه‌نی و ئه‌زلی و ئه‌به‌دییه‌كان هه‌لبداته‌وه، عه‌باس مه‌عرووفیش به‌سوود وه‌گرتن له‌ شی‌وازی تاکبیزی ده‌روونی ئه‌و هیما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ ده‌هینیت‌ه‌ گۆ، له‌ زمان‌ ئه‌وانه‌وه‌ واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک ده‌گێریت‌وه‌ که هیشتا ئه‌و هیما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ زۆرت‌ین ده‌ور و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبان و گۆزهرانی هه‌یه. بێگومان من نامه‌وێ سه‌رله‌نوێ به‌و رووداو و کاره‌ساتانه‌دا بچمه‌وه‌ و دیسان بیانگێرم‌وه. به‌لکو ده‌مه‌وێ بایم ئه‌وه‌ی که راوی یان بی‌ژده‌ی رۆمان‌ په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد به‌وه‌په‌ری وردبینی ژنانه‌ و له‌ ریت‌میکی توند و خێرا‌دا ده‌یگێریت‌وه، کۆی ئه‌و رووداو و کاره‌ساتانه، کۆی ئه‌و کیشه‌ و گرفتانه‌یه‌ که کۆمه‌لگه‌ی ئێرانی له‌کۆنه‌وه‌ تا ئیستا به‌تایه‌ت ئیستا له‌گه‌لیدا رووبه‌روو بووه‌ته‌وه‌ و به‌ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌نالینیت.

لەم چوارچێوەدا، یەکیەک لە جوانییەکانی گێڕانەوهکەیی عەباس مەعرووفی ئەوەیە کە لە لایەکەوە خەونەکانی راوی رۆمانی کونده کوێره و رۆمانەکەیی خۆی "پەیکەری فەرهاد" تێ هەڵکێش دەکات، لە لایەکی ترەوە رووداوه واقیعییەکان و کێشه و گرتە کۆمەلایەتیەکانی سەر دەمی سادق هیدایەت بە رووداو و کێشه و گرتە سیاسی و کۆمەلایەتیەکانی ئەم سەر دەمەوه گریز دەدات. ئەو بەم کارە پێمان دەسەلمێت: هەرودەها کە رۆمانەکەیی و خەونی کەسایەتیەکانی رۆمانەکەیی، لە هەناوی رۆمانەکەیی هیدایەت و خەونی کەسایەتیەکانی هیدایەتەوه سەریان هەڵداوه، بە هەمان شیوه رووداو و کارەسات و کێشه و گرتە فەرەهنگی و کۆمەلایەتیەکانی سەر دەمەکەشی "ئەم سەر دەمه" درێژ کراوهی روودا و کێشه و گرتەکانی سەر دەمی هیدایەت و بەر لە ئەویشن.

بە دنیایییەوه تێ هەڵکێش بوون و لێکدرانی رووداو و کەسایەتی و تێم و موتیفەکانی ئەم دوو رۆمانە لە ئاستیکدایە کە خۆینەری پەیکەری فەرهاد بە بێ خۆیندەوهی رۆمانی کونده کوێره ئیمکانی پێوهندی و چێژبردن و تێگەیشتن لە ماناکانی نییه. یان با بێم رێگەیی نزیکبونهوه و گەیشتن بە دنیای داستانێ پەیکەری فەرهاد، لە دنیای داستانێ کونده کوێرهوه تێ دەپەرێت، ئەگەرچی خودی مەعرووفی بۆچوونیکیی جیاوازی هەیە و پێی وایە وێرای ئەو هەموو نزیکایەتیەش، رۆمانی پەیکەری فەرهاد بەر هەمیکی سەر بەخۆ و لەخۆیدا تەواوه و، بەبێ ئاگەداری خۆینەر لە رۆمانەکەیی سادق هیدایەت و بەبێ خۆیندەوهی ئەو رۆمانەش ماناکانی خۆی بە دەستەوه دەدات و چێژ بەخۆینەرانی دەگەیهێت.

بێگومان مەعرووفیش وەک هەموو ئەو خۆینەرانی کە رۆمانی کونده

کوپړه بیان خویندو وه ته وه و له گه لیدا ژیاون، ناتوانیت بۆ ساتیکیش
 که سایه تی و رووداو و ټیم و موتیفه کانی ئەو رۆمانه فهرامۆش بکات و،
 له روانگه ی که سیکه وه که ئەو رۆمانه ی نه خویندو وه ته وه قهزاوت له سهر
 سهربه خوځی و ناسه ربه خوځی رۆمانی په یکه ری فههاد بکات، من پیم
 وایه رۆمانه که ی سادق هیدایه ت به هه موو ره هنده کانی یه وه وها
 تهن دراوته رۆمانی په یکه ری فههاد که هیچ خوینه ریکی بۆ ئاگا له و
 رۆمانه ناتوانیت پیوهندیی قایمی له گه ل بگریت و، چیژی پیویستی لی
 وهر بگریت، من له گه ل ئەوه دا که پیم وایه هیچ چیروک یان رۆمانیکی
 سهربه خۆ نابیت بۆ به دهسته وه دانی هه موو مانا و جوانییه کانی داوا له
 خویننه ر بکات ئاور له دهره وه ی خوځی، واته میژوو یان رووداو
 کوومه لایه تییه کان یان دهقیکی تر بداته وه، به لام پیم وایه رۆمانی
 په یکه ری فههاد بۆ ئەو سهربه خوځی یه ته واوهش رۆمانیکی
 سهرکه وتوو، چونکه ئەهه رچی ئەم رۆمانه وه که هه موو دهقیکی ئەدهبی
 و داهینه رانه ی تر له دیالوگ و دانوستان له گه ل دهقه کانی تردایه، له
 هه مان کاتی شدا نمایشی ئەم دیالوگ و دانوستانه دهکات، ئەم
 نمایش کردنه بابته کیکی جیاوازه و تایهت بهم رۆمانه یه، ئیمه دهزانین که
 نمایش و نواندنه وه ی هه موو دیالوگ و دانوستانیک پیویستی به
 ئاماده بی هه ردو لایه نی دانوستانه که یه، من نامه وی پاساو بۆ هیچ
 یان بۆ کهس به پیمه وه، خوشحالم به ره وه که په یکه ری فههاد بگریت
 به کوردی رۆمانی کونده کوپره کراوه به کوردی و، خوشحالتیش دهیم
 ئەهه ر په یکه ری فههاد خوینه ره کانی ناچار به خویندنه وه ی رۆمانه که ی
 سادق هیدایه ت بکات،

بابته کیکی تر که دهمه وی لهم خویندنه وه کورته دا ئماژهی پی بکهیم
 بابته ی زمانه، به دلنیا یییه وه زمانی گپرا نه وه ی په یکه ری فههاد لایه نی

هه ره بههیز و سه رکه وتووێ رۆمانه کهیه. مه عرووفی له هه مان لاپه ره ی کۆتایی کتیبه که دا ده لێ «ئه زموونی له حنی "ئیقاع" کونده کوێره و گه ران له نه قاشی قه له مده نه کان شیتیه که بوو...» من گومانم له و شیتیه داهینه رانه نییه، به لام ئه گه ر مه بهستی نووسه ر ئه وه بیت که زمان و له حنی رۆمانه که ی هه مان زمان و له حنی کونده کوێره یه، پیم واییت به هه له دا چوو.

ئه وه راسته که له میژووی ئه ده بی هاوچه رخی فارسیدا زمان و له حنی داستانی کونده کوێره ده ور و کاریگه ریه کی حاشا هه لئه گری له گۆران و تازه کردنه وه ی په خشان و نه سری نفیساری فارسی هه بووه و، به شیکێ زۆری له توانا و قابیلیه ته کانی ئه م زمانه بۆ گێرانه وه ی چیرۆکی مۆدێرن ئاشکرا کردووه. به لام سرووشتییه که ئه م زمانه دواتریش له سه ر دهستی چه ند ئه وه له شاعیران و نووسه رانی تازه گه ری ئێرانی زیاتر په ره ی سه ندووه و، توانا کانی بۆ گێرانه وه، به تایبه ت گێرانه وه ی چیرۆک و رۆمانی زه نی زیاتر بووه، ئیمکاناتی بۆ ئاشکرا کردنی قوولایی زه نییه تی مرۆف به ربلاوتر بووه. عه باس مه عرووفی وه ک نووسه ریکی نوێخواز که دا لغه و که لکه له ی زمانی هیه، نه ک هه ر میراتگری زمانی داستانی سادق هیدایه ت و، تۆن و ئیقاعی سه میمانه ی بیژه ری رۆمانی کونده کوێره یه، به لکو ئاگه داری ئه زموونه ئه ده بی و زمانیه کانی شاعیران و نووسه رانی پاش هیدایه ت و، تۆن و ئیقاعی شاعیرانه ی چیرۆک نووسانی به ر له خۆشییه تی. ئه و له ده وامه ی ته قه لای نووسه رانی به ر له خۆیدا توانیویه تی ئه زموونه زمانیه که ی هیدایه ت بۆ نزیک خسته وه ی زمانی گێرانه وه ی داستانی له ئاخافتنی خه لک قوولتر بکاته وه و، له حن و ئیقاعی گێرانه وه که ی له زه نییه تی که سایه تییه کان نزیکتر بکاته وه. که واته ئه زموونی زمان و

له‌حن و ئیقاعی گێڕانه‌وه‌ی په‌یکه‌ری فهرهاد نه‌ک هه‌ر دووباره‌کردنه‌وه‌ی زمان و ئیقاعی کونده‌ کوێره‌ نییه‌، به‌لکو تازه‌تر و قوول‌تر و به‌هۆی نزیک‌بوونی له‌ ناخی زه‌نیه‌تی بیژده‌که‌ی سه‌میه‌ت‌ریشه‌. ئهم زمان و تۆن و ئیقاعه‌ ئیمکاناتیکی زیاتری بۆ وه‌سف و نواندنه‌وه‌ی زه‌نیه‌تی که‌سایه‌تی چیرۆکه‌که‌ هه‌یه‌.

یه‌کێک له‌ دیارترین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئهم زمان و تۆن و ئیقاعه‌ داستانییه‌، لایه‌نی شاعیرانه‌یه‌تی. راسته‌ زمانی کونده‌ کوێره‌ش له‌ زۆر شوێندا زمانیکی شاعیرانه‌یه‌و، نه‌ک هه‌ر نووسه‌ران، به‌لکو شاعیرانی تازه‌که‌ری پاش هیدایه‌تیش سوودیان له‌ زه‌نیه‌ت و زمانی شاعیرانه‌ی ئهو رۆمانه‌ وه‌رگرتوه‌ (*)، به‌لام زمانی شی‌عری په‌یکه‌ری فهرهاد به‌ هه‌موو رۆمانه‌که‌دا بلأو بووه‌ته‌وه‌. «له‌ زه‌ینیدا به‌خۆم گوت ئهمه‌ واته‌ ژيان‌ی هه‌تاهه‌تایی. ئاسووده‌ بنوو، من سه‌یرت ده‌که‌م. من خه‌وتم. له‌شم به‌ پێخه‌فه‌که‌وه‌ دروو، له‌ قوولایی بۆنی پیاوانه‌یدا نوqm بووم. وه‌ها نوqm بووم که‌ ئهو ناچار بوو هه‌موو هه‌ستی بینینی له‌ پشت قاپووری چاوانیه‌وه‌ بخوازیت و، وه‌ک ده‌رزی له‌شم به‌ پێخه‌فه‌که‌وه‌ بدرویت. له‌ دلمدا گوتم ئازیزه‌که‌م به‌ نیگات بمدروو، به‌هه‌ر شوێنیکه‌وه‌ که‌ هه‌ز ده‌که‌یت بمدروو. به‌ ژیان، به‌ مه‌رگ، به‌ عه‌شق و به‌ هه‌رچی که‌ دلت ده‌یخوازیت. له‌ به‌رامبه‌ر نیگاتدا ده‌بم به‌ هه‌ور، ده‌بم به‌ دووکه‌ل که‌ بتوانی وه‌ک با یاریم پێ بکه‌یت. به‌ هه‌ناسه‌ی گهرمت فوو له‌ له‌شم بکه‌، بزانه‌ چۆن ون ده‌بم.»

(*) بۆ نمونه‌ شاملوو رسته‌گه‌لیکی شی‌عری "وه‌ک: بزه‌یه‌ک له‌سه‌ر لێوی له‌رزی، وه‌ک سه‌مای ئاو له‌ بنمیچه‌کان، که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی خۆره‌تاو بوو." راسته‌وخۆ له‌ زمانی کونده‌ کوێره‌ وه‌رگرتوه‌.

له كۆتاييدا

بىگومان وەرگىزىلگەن رۇمانىكى ۈمك پەيكەرى فەرھاد كە تاكېيىيەكى دەروونى و گىرمانەۋەيەكى پىچىر پىچىرى زەننىيە، بۇ ھەمۇ وەرگىزىك كارىكى گران و رىسكىكى گەۋرەيە. زمانى ئەم بەرھەمانە «ھەروا كە ئامازەي پى كرا» كاركردىكى شىئەرى ھەيە و، بە پىچەۋانەي زمانى ئىنشايى زۆر چىرۆك و رۇمانى تر كە تەنيا ئەركى راگويىزى مانا و پەيامى لە ئەستۆيە، خۆي داھىنەرى مانا و پەيامە. بەشى زۆرى رووداۋەكانى ئەم جۆرە چىرۆك و رۇمانە ۈمك شىئەر رووداۋىكەن كە لە زمانى نووسەرھەكانىاندا روو دەدەن و، كەم وەرگىزى دەتوانىت بە تىر و تەۋاۋى لە زمانىكى تردا دووبارەيان بىكەتەۋە. ئەمە لە لايەك و، لە لايەكى تىرىشەۋە بە داخەۋە چىرۆك و رۇمانى كوردى تا ئىستاش ئەزموونىكى ئەۋتۆي لەم شىۋە ماملەكرەنە لەگەل زمان و گىرمانەۋەي زەنى نىيە و، چىرۆكنووسانى كوردىش بىجگە لە چەند كەسىكى دەگمەن بەھايەكى ئەۋتۆيان بە جىۋاۋى نىۋان زمانى رۇژنامەگەرى لەگەل زمانى چىرۆك و رۇمان و، شىۋاۋى ئاخاۋتن و لەھن و ئىقاعى جۆراۋجۆرى بىژەر و كەسايەتى چىرۆك و رۇمانەكانىان نەداۋە. ئەلبەت بارودۇخى سىياسى و كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى كوردىش بە شىۋەيەك بوۋە كە پىۋىستى گىرمانەۋە و نواندەۋەي واقىيە عەينى و بەرھەستەكان، دەرھەتتىكى بۇ ئاۋردانەۋەي نووسەرەن لە داغە و كىشە و گىرمانە زەننىيەكانى كەسايەتتىيە داستانىيەكان نەھىشتەۋەتەۋە.

نووسەرەنى كورد بە زۆرى تا ئىستاش ماناخۋاز بوون و بە قەدەر پىۋىست گىرمانىيەكان بە زمان و ئىقاع و سەبىك و ستايلى جىۋاۋى

کېرانه وه که بیان نه داوه. هه روه ها زه مينه ی کومه لايه تی و فه ره نه کی پيوستيش بۆ ئاورپدانه وه بیان له کيشه و گرفت و دالغه زه نيه کان له ئارادا نه بووه. ئه مانه به گشتی کارکیان کردوه که زۆرینه ی خوینه ی کوردیش ئاماده ییه کی ئه وتۆیان بۆ چيژبردن و پيوه ندی گرتن له گه ل ئه م جوړه ده قه زه نيه انه نه بیت.

من دلنیا م که توانا ئه مین، وهرگی پری ئه م رۆمانه ش ئاگی له م راستیانه و، له ترسناکی و ریسکی کاره کی بووه، به لام وهک وهرگی پری که به جوړه له بری ئه وه که بیر له ریسکی کاره کی بکاته وه، وهک نووسه ری رۆمانه که سه رشیتانه خو ی ته سلیمی سوژی بی سنووری راوی یان بیژدري رۆمانه که کردوه.

ئه گه رچی ده بی به راستگو ییه وه دان به ودا بنیم که به داخه وه من به هو ی هه ندیک گرفتی شه خسییه وه ته نیا توانیومه نزیکه ی بیست لاپه ره ی ئه م ده قه له گه ل ده قه فارسییه که یدا به راورد بکه م، به لام به پیوانه ی ئه و بیست لاپه ره یه پیم وایه کاک توانا به وپه ری جیدییه ته وه هه ولی داوه به قه دهر توانای خو ی و مه جالی خو به ده سته وه دانی رۆمانه که بۆ بوون به کوردی، له ریسکی کرده کی که م بکاته وه. ئه و ماندوو نه بیت و خوینه ریش سوود له وهرگی رانه کی وهرگری ت.

سوپاسی تاییه تیم بۆ:

* کاک جه بار ساییر که نوسخه‌ی فارسی ئه‌م کتیبه‌ی له تارانه‌وه
به تاییه‌ت بۆ هینام.

* کاک عه‌تانه‌هایی و کاک مه‌سعوود ئه‌حمه‌د، که به پیداچوونه‌وه و
سه‌رنجه‌کانیان، ئه‌م وه‌رگیرانه‌یان ده‌وله‌مه‌ند کرد.